

ZDRAVSTVENO VELEUČILIŠTE ZAGREBU

STUDIJSKI PROGRAM STRUČNOG PREDDIPLOMSKOG STUDIJA RADNE TERAPIJE

Zagreb, svibanj 2020.

SADRŽAJ

1. UVOD

- 1.1. RAZLOZI ZA POKRETANJE STUDIJA
- 1.2. POKRETLJIVOST STUDENATA
- 1.3. OSTALI RELEVANTNI ELEMENTI I PODATCI
- 2.1. NAZIV STUDIJA
- 2.2. NOSITELJ STUDIJA I IZVOĐAČ STUDIJA
- 2.3. TRAJANJE STUDIJA
- 2.4. UVJETI UPISA NA STUDIJ
- 2.5. ISHODI UČENJA
- 2.6. KOMPETENCIJE I OSPOSOBLJENOST ZAVRŠENIH STUDENATA
- 2.7. STRUČNI NAZIV KOJI SE STJEČE ZAVRŠETKOM STUDIJA
- 2.8. STRUKTURA STUDIJA – UVJETI UPISA NA DRUGU I TREĆU GODINU STUDIJA
- 2.9. NAČIN ZAVRŠETKA STUDIJA
- 2.10. NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE STUDIJSKOG PROGRAMA

2. OPIS PROGRAMA

- 2.1. POPIS OBVEZNIH I IZBORNIH PREDMETA
- 2.2. NASTAVNI PLAN STUDIJA RADNE TERAPIJE PO GODINAMA I SEMESTRIMA
 - 2.2.1. PRVA GODINA STUDIJA
 - 2.2.2. DRUGA GODINA STUDIJA
 - 2.2.3. TREĆA GODINA STUDIJA

3. OPIS PREDMETA

- 1. AKTIVNOSTI SAMOZBRINJAVANJA
- 2. AKTIVNOSTI PRODUKTIVNOSTI
- 3. ANATOMIJA
- 4. BIOETIKA U RADNOJ TERAPIJI
- 5. ERGONOMIJA U RADNOJ TERAPIJI
- 6. FIZIOLOGIJA
- 7. INTERNA MEDICINA
- 8. KINEZIOLOGIJA
- 9. KOGNITIVNA REHABILITACIJA
- 10. KOMUNIKACIJSKE VJEŠTINE
- 11. KREATIVNI PROCESI U RADNOJ TERAPIJI
- 12. METODE PROCJENE U RADNOJ TERAPIJI
- 13. NEUROFACILITACIJSKA TERAPIJA
- 14. NEUROLOGIJA
- 15. NEUROPSIHOLOGIJA U RADNOJ TERAPIJI
- 16. ORTOPEDIJA
- 17. OSNOVE BIOMEHANIKE
- 18. OSNOVE ISTRAŽIVANJA I STATISTIKE
- 19. OSNOVE RADNE TERAPIJE
- 20. PEDIJARIJA
- 21. PROTETIKA I ORTOTIKA U RADNOJ TERAPIJI
- 22. PSIHIJARIJA
- 23. RADNA TERAPIJA I MENTALNO ZDRAVLJE
- 24. RADNA TERAPIJA U NEURORAZVOJNOJ I NEUROLOŠKOJ REHABILITACIJI
- 25. RADNA TERAPIJA KOD OSOBA S INTELEKTUALNIM TEŠKOĆAMA
- 26. RADNA TERAPIJA KOD SENZORIČKOG PROCESIRANJA I SENZORIČKE INTEGRACIJE

- 27. RADNA TERAPIJA U DJEČJOJ I ADOLESCENTNOJ DOBI
- 28. RADNA TERAPIJA U GERIJATRIJI
- 29. RADNA TERAPIJA U ZAJEDNICI
- 30. RAZVOJNA PSIHOLOGIJA
- 32. REUMATOLOGIJA
- 33. STRANI JEZIK
- 34. STRUČNA PRAKSA I.
- 35. STRUČNA PRAKSA II.
- 36. STRUČNA PRAKSA III.
- 37. ZDRAVSTVENA PSIHOLOGIJA
- 38. IZBORNI PREDMET I.
- 39. IZBORNI PREDMET II.
- 40. IZBORNI PREDMET III.
- 41. ZAVRŠNI RAD

3.1. IZBORNI PREDMETI

3.1.1. IZBORNI PREDMETI ZA PRVU GODINU STUDIJA

- 1. KIRURGIJA
- 2. METODE ODGOJA I OBRAZOVANJA
- 3. OSNOVE BIOZNANOSTI
- 4. PREHRANA I DIJETETIKA
- 5. HRVATSKI ZNAKOVNI JEZIK

3.1.2. IZBORNI PREDMETI ZA DRUGU GODINU STUDIJA

- 1. DUHOVNO ZDRAVLJE I RADNA TERAPIJA
- 2. OSNOVE FIZIOTERAPIJE
- 3. POSLOVNA SIGURNOST U ZDRAVSTVU
- 4. RADNI TERAPEUT U TIMU
- 5. RADNA TERAPIJA U PALIJATIVNOJ SKRBI
- 6. SPECIJALNE TEME U RADNOJ TERAPIJI
- 7. ZDRAVSTVENO I SOCIJALNO ZAKONODAVSTVO
- 8. PRAKTIKUM IZ TERAPIJE IGROM

3.1.3. IZBORNI PREDMETI ZA TREĆU GODINU STUDIJA

- 1. ALTERNATIVNA I AUGMENTATIVNA KOMUNIKACIJA
- 2. DRUŠTVENO KORISNO UČENJE U ZDRAVSTVU
- 3. PRIMJENA RAČUNALNIH SUSTAVA U ANALIZI AKTIVNOSTI
- 4. POREMEĆAJ IZ AUTISTIČNOG SPEKTRA
- 5. RADNA TERAPIJA KOD OVISNOSTI
- 6. UVOD U ZNANOST O OKUPACIJI

4. MJESTA IZVOĐENJA STUDIJSKOG PROGRAMA

UVOD

1.1. RAZLOZI ZA POKRETANJE STUDIJA

Povijest obrazovanja radnih terapeuta u Hrvatskoj zabilježena je još od četrdesetih godina prošlog stoljeća (u Europi 1930. godine u Velikoj Britaniji), a prva službena viša edukacija radnih terapeuta u nas počinje 1986. godine. Danas na području Europe djeluje preko 320 obrazovnih ustanova (visokih škola, veleučilišta i sveučilišta) koje nude obrazovne programe za radne terapeute na svim razinama (od preddiplomskih do postdiplomskih).¹

Radna terapija je zdravstvena struka čija je djelatnost usmjerena na unapređivanje zdravlja i dobrobiti kroz aktivno i neovisno sudjelovanje osobe u aktivnostima dnevnog života. Od svojih početaka radna terapija temelji se na spoznajama da aktivno uključivanje osobe u smislene aktivnosti (koje se u stručnom rječniku nazivaju *okupacije*) može unaprijediti zdravlje i dobrobit u svim aspektima dnevnog života. Nedavna istraživanja potvrđuju tu hipotezu i pokazuju da su okupacije intrinzično nagrađujuće jer razvijaju vještine i unaprjeđuju razvoj osobnih kapaciteta (Creek, 2003).²

Različiti su uzroci zbog kojih osobe mogu biti spriječene u funkcionalnom obavljanju svojih svakodnevnih aktivnosti. Najčešći je razlog oštećenje tjelesne strukture uslijed bolesti ili ozljede te teškoće u razvoju uzrokovane nasljednim ili drugim ugrožavajućim čimbenicima u najranijoj dobi. S obzirom na nisku stopu nataliteta, te napredak u zdravstvenoj skrbi i poboljšanje životnih uvjeta, bilježi se porast broja osoba starije životne dobi, što već sada otvara nove zahtjeve na zdravstvene i socijalne službe.³ Kako se nositi s kroničnim bolestima, kako prevenirati rizične situacije (padove i ozljede unutar i izvan kuće), te čim dulje samostalno živjeti u svome domu, kako održavati zdrav način života i organizirati slobodno vrijeme nakon umirovljenja, sve su to izazovi s kojima se susreću osobe starije životne dobi, a kojima se vrlo uspješno bave radni terapeuti.

Ograničenja u neovisnom obavljanju svakodnevnih aktivnosti nalaze se i u okolini: prostornoj i socijalnoj, u stavovima prema određenoj grupi ili onesposobljenju kao i u pravnim, kulturološkim, ekonomskim i političkim čimbenicima. Nadalje, osobe bez zdravstvenih teškoća također mogu biti onemogućene u obavljanju željenih aktivnosti zbog pripadnosti određenoj skupini (npr. izbjeglice ili manjinske skupine).

Nemogućnost da se organizira vlastiti dnevni ritam, stvori ravnoteža u svakodnevnim aktivnostima, te omogući aktivan odabir i sudjelovanje u svakodnevnom životu iz bilo kojeg razloga, može ugroziti svakodnevnu učinkovitost, pogoršati sliku o sebi, spriječiti participaciju u zajednici, te u završnici narušiti zdravlje i kvalitetu života. Iz tog razloga radni terapeuti omogućuju svojim klijentima da istražuju, postižu i održavaju ravnotežu u svojim dnevnim aktivnostima (osobnoj higijeni, produktivnom radu, socijalnoj interakciji, rekreaciji, kreativnim i drugim aktivnostima) u skladu s vlastitim izborom i potrebama.⁴ Kad se osoba bavi aktivnošću koja joj je osobno smisljena, njezine se vještine i sposobnosti poboljšavaju i na taj način omogućuju veću samostalnost u vlastitoj okolini.

Prema tome, osnovni je cilj omogućiti svakom korisniku radnoterapijske usluge postizanje maksimalne neovisnosti u svakodnevnim okupacijama i bolje kvalitete života.⁵

¹ ENOTHE (2008). *Tuning Educational Structures in Europe: Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programs in Occupational Therapy*

² Creek, J. (2003). *Occupational Therapy Defined as a Complex Intervention*. College of Occupational Therapists. London

³ Ritsatakis, A. (ur.). (2008). *Demystifying the Myths of Aging*. World Health Organization

⁴ ENOTHE(2008). *Tuning Educational Structures in Europe: Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programs in Occupational Therapy*

⁵ Vijeće radnih terapeuta u europskim državama (Committee of Occupational Therapy for European Countries, COTEC). Organizacija koja okuplja nacionalne udruge radnih terapeuta, www.cotec-europe.org

Kako bi koristili okupacije na terapijski način, radni terapeuti tijekom svojeg obrazovanja stječu različite vještine, a osnovna je kompetencija radnog terapeuta sposobnost analize, selekcije, sinteze, adaptacije, stupnjevanja i primjene aktivnosti/okupacija.⁶ Specifičnost radnoterapijske usluge je u osiguravanju odabira aktivnosti koje su optimalno prilagođene potrebama, sposobnostima i izboru pojedinca/klijenta. Aktivnosti koje se koriste na ovaj način mogu uključivati trening svakodnevne aktivnosti klijenta (primjerice učenje oblačenja osobe nakon moždanog udara, učenje kuhanja ručka s osobom koja je imala amputaciju gornjih ekstremiteta, toalet-trening djeteta u vrtiću) ili korištenje specifičnih pomagala za kretanje i orijentaciju (invalidska kolica, bijeli štap) ili pomagala za samozbrinjavanje (primjerice, prilagođenog pribora za jelo, oblačenje ili higijenu). Pritom radnoterapijska intervencija može uključivati i promjenu fizičke okoline klijenta, primjerice javnog ili stambenog prostora klijenta, kako bi se osigurala pristupačnost svim javnim sadržajima ili radnom mjestu te samostalnost u vlastitom domu, a sve s ciljem omogućavanja uključivanja u normalan život. Kako bi postigli zadane ciljeve, radni terapeuti mogu raditi s pojedincima, njihovim obiteljima, grupama, institucijama, (ne)vladinim organizacijama ili na razini cijele zajednice.

Tendencija povratka osobe/korisnika zdravstvene i socijalne zaštite u svoje prirodno životno okruženje, te samostalnost u svakodnevnom životu i kvaliteta života kao krajnji cilj (re)habilitacije određuju okosnicu radnoterapijske djelatnosti i njenu važnost u sustavu skrbi.⁷ Navedene kvalitete prepoznate su u zdravstvenim sustavima širom svijeta te je upravo to razlog naglog razvoja radne terapije u Europi i svijetu u posljednjem desetljeću. Smatra se da je porast broja radnih terapeuta u zdravstvenoj i socijalnoj skrbi⁸ uzrokovan povećanjem broja djece s neurorazvojem izazovima, osoba starije životne dobi i osoba s kroničnim bolestima, ali i promjenama u sustavu zdravstvene zaštite, koje potiču napuštanje institucionalne skrbi i vraćanje klijenta u njegovo prirodno okruženje, odnosno dom i zajednicu.

Radnoterapijski nastavni programi u svijetu se neprestano usklađuju te imaju dva osnovna izvora referenciranja: *Minimalne standarde za edukaciju radnih terapeuta*,⁹ koje je publicirala Svjetska federacija radnih terapeuta (WFOT),¹⁰ te *Upute za oblikovanje i primjenu diplomskih programa u radnoj terapiji*,¹¹ koje je objavila Europska mreža za višu edukaciju radnih terapeuta (ENOTHE).¹²

Oba dokumenta uključuju standarde koji se odnose na oblikovanje i sadržaj nastavnog plana i programa radne terapije, na etičke temelje koje student nužno mora usvojiti tijekom edukacije te na unapređenje kvalitete teorijske i praktične nastave. Stoga je razumljivo i očekivano da se nastavni plan i program studija usklađuje i unapređuje u skladu s navedenim dokumentima. Promjene koje su implementirane u ovaj

⁶ ENOTHE (2008). *Tuning Educational Structures in Europe: Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programs in Occupational Therapy*

⁷ Hrvatska udruga radnih terapeuta (2008): Prijedlog zakona o radnoj terapiji. Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi

⁸ ENOTHE (2000). *Occupational therapy Education in Europe: an exploration*. Amsterdam

⁹ World Federation of Occupational Therapists. *Minimum Standards for the Education of Occupational Therapists*, 2016.

¹⁰ Svjetska federacija radnih terapeuta (WFOT) ključna je međunarodna organizacija radnih terapeuta i službena međunarodna organizacija za promociju radne terapije. Osnovana je 1952. godine i danas okuplja preko 50 država članica.

¹¹ ENOTHE (2008). *Tuning Educational Structures in Europe: Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programs in Occupational Therapy*

¹² European Network of Occupational Therapy in Higher Education (ENOTHE) Europska je tematska mreža akademskih ustanova koje obrazuju radne terapeute u Europi. Osnovana je 1995. godine i od 1997. financirana unutar Socrates/Erasmus projekta Europske komisije. Do kraja 2006. u rad ENOTHE uključeno je više od 190 članova (uključujući edukacijske ustanove, stručne udruge, poslodavce i organizacije korisnika radnoterapijskih usluga iz 38 europskih država i nekih država izvan Europe). Osnovni je cilj ENOTHE ujediniti edukacijske programe za radne terapeute na europskoj razini, te uspostaviti međusobnu suradnju, kako bi se unaprijedilo i obogatilo stručno znanje iz područja radne terapije kao i metodika nastave i kvaliteta obrazovanja radnih terapeuta, što ENOTHE čini vrlo aktivno i uspješno već više od 10 godina.

program odnose se na unapređivanje sadržaja i prilagodbu strukture, a nastale su kao posljedica sljedećih procesa:

1. praktičnog iskustva organizacije i provedbe nastave studenata koji pohađaju dodiplomski trogodišnji studij prema Bolonjskim smjernicama;
2. praćenja zdravstvenih potreba i razvoja lokalne zajednice;
3. revizije općih i specifičnih kompetencija koje studenti trebaju usvojiti tijekom studija, a prema preporukama *Europske mreže za višu edukaciju radnih terapeuta (ENOTHE)*;¹³
4. praćenja svjetskih i europskih trendova zdravstvene skrbi i prevencije;
5. razvoja struke radne terapije u Republici Hrvatskoj te na svjetskoj i europskoj razini u smislu znatnog porasta znanstvenih i stručnih istraživanja iz područja struke te radnoterapijske prakse zasnovane na dokazima.

1.2. POKRETLJIVOST STUDENATA

Stručni studij radne terapije otvoren je studentima s drugih srodnih visokih učilišta i sveučilišta u zemlji i inozemstvu ukoliko su zadovoljeni odgovarajući organizacijski i financijski uvjeti (sporazum o suradnji). Studenti Stručnog studija radne terapije mogu određene nastavne predmeta slušati i polagati na drugim srodnim visokim učilištima i sveučilištima ako su unaprijed definirani uvjeti suradnje.

1.3. OSTALI RELEVANTNI ELEMENTI I PODATCI

Studij radne terapije od 1998. godine učlanjen je u Europsku mrežu za višu edukaciju radnih terapeuta (ENOTHE, European Network of Occupational Therapy in Higher Education). Mreža je nastala u okviru Europske komisije unutar Socrates tematskog mrežnog programa, a ima za opći cilj ujediniti sve europske edukacijske programe iz područja radne terapije, kako bi se promovirala harmonizacija u edukaciji na europskoj razini te unaprijedilo znanje iz struke radne terapije.

ENOTHE prati razvoj nastavnog programa i edukacije radnih terapeuta uopće u Hrvatskoj već dugi niz godina, te daje podršku u razvoju i stvaranju programa na europskoj razini, u skladu s Bolonjskom deklaracijom. Uključenost u ovu organizaciju dala je novi zamah razvoju nastavnog plana i programa navedenog studija, te opće strategije razvoja edukacije iz područja radne terapije u Hrvatskoj.

Suradujući s ENOTHE-om, Studij radne terapije aktivno je sudjelovao u različitim projektima, primjerice: Tuning an Enlarged Europe, East-West-Central group (2001.), koji je ujediniio države Istočne, Zapadne i Centralne Europe u identifikaciji teškoća što ih imaju u svom sustavu edukacije radnih terapeuta, te u pronalaženju zajedničkih rješenja za svladavanje istih; zatim TUNING TERMINOLOGY project (2005.), koji se bavio unificiranjem i prevođenjem radnoterapijske terminologije u Europi te usuglašavanjem i prevođenjem općih i specifičnih vještina koje trebaju usvojiti radni terapeuti tijekom svoje edukacije; terminology Project – Translation of Consensus Definitions (2006.) bavio se usuglašavanjem temeljnih definicija struke te prijevodom istih na nacionalne jezike.

Osim uključivanja u aktivnosti ENOTHE-a, za razvoj Studija radne terapije od velikog je značenja suradnja s University Of Wales College of Medicine u Cardiffu (Velika Britanija), koja je službeno započela potpisivanjem bilateralnog pisma o suradnji potpisanog 2001. godine. Paralelno s time

¹³ ENOTHE (2008). *Tuning Educational Structures in Europe: Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programs in Occupational Therapy*

uspostavljena je čvrsta veza s Llandough Hospital u Cardiffu (Wales), koja se realizirala kroz razmjenu studenata tijekom ljetnih mjeseci. Također su organizirane posjete naših nastavnika kliničkim centrima u Cardiffu te dolasci njihovih predavača u Zdravstveno veleučilište, uz organizaciju stručnih predavanja. Tijekom posljednjih godina Hrvatska udruga radnih terapeuta, u suradnji sa Zdravstvenim veleučilištem, organizirala je niz stručnih radionica iz područja struke.

Planovi buduće suradnje Studija radne terapije s inozemnim visokim učilištima kao i stručnim europskim i svjetskim organizacijama radnih terapeuta svakako postoje, te uključuju proširivanje opsega međunarodnih aktivnosti kroz povezivanje s novim visokim učilištima, uz intenziviranje suradnje s našim aktualnim partnerima, institucijama i organizacijama kroz ERASMUS+ platformu.

1. OPĆI DIO

2.1. NAZIV STUDIJA

Stručni preddiplomski studij radne terapije

2.2. NOSITELJ STUDIJA I IZVOĐAČ STUDIJA

Zdravstveno veleučilište

2.3. TRAJANJE STUDIJA

3 godine (6 semestara)

2.4. UVJETI UPISA NA STUDIJ

Završena srednja škola u trajanju od četiri godine, položena državna matura (osnovna razina) iz hrvatskog jezika, matematike i stranog jezika te izbornog predmeta biologije ili psihologije, dokaz o nepostojanju kontraindikacija za izabrano zanimanje i razredbeni postupak, koji se provodi sukladno odluci Stručnog vijeća Zdravstvenog veleučilišta. Studij mogu upisati osobe koje prelaze s drugog srodnog visokog učilišta u zemlji ili inozemstvu.

2.5. ISHODI UČENJA

Po završetku studija student će biti osposobljen:

- integrirati radnoterapijske teorije i pristupe u radnoterapijsku praksu
- razumjeti utjecaj različitih socijalnih i kulturnih čimbenika u radnoterapijskom procesu
- integrirati znanje i vještine iz različitih disciplina u donošenju odluka o provođenju radnoterapijske prakse
- procijeniti sposobnosti klijenta za sudjelovanje u svakodnevnim okupacijama
- demonstrirati komunikacijske vještine u suradnji s klijentom i osiguranju kvalitete u timskom radu
- objasniti odnose između teorije, prakse i istraživanja
- demonstrirati razumijevanje osnovnih elemenata u istraživačkom procesu
- integrirati podatke, kliničku prosudbu, klijentove prioritete u planiranju i evaluaciji ciljeva radnoterapijskog procesa
- na etičan način sakupljati, dokumentirati i prosljeđivati podatke o klijentu i obitelji
- demonstrirati vještine u korištenju tehnologije, informatičkog sustava u provođenju procesa radne terapije
- pridržavati se etičkih standarda vezano uz sigurnost pacijenta, povjerljivost podataka i pacijentovo pravo na privatnost
- primjenjivati tehnologiju ovisno potrebama u provođenju radno terapijskog procesa
- definirati status, reguliranost i ulogu radno terapijske profesije
- koristiti etičke principe u provođenju radno terapijskog procesa

- koristiti komunikacijske vještine u intervencijama s obitelji, te s ostalim članovima tima
- prepoznati rizične čimbenike koji utječu na obavljanje svakodnevnih okupacija pojedinca i obitelji u zajednici
- definirati ljudske potrebe prema različitim okupacijskim teorijama
- definirati ciljeve i intervencije
- planirati, provoditi i evaluirati radno terapijski proces
- provoditi radnu terapiju prema holističkim principima
- provoditi klijentu usmjerenu radnu terapiju zasnovanu na dokazima
- provoditi radnoterapijsku edukaciju pacijenta i obitelji
- organizirati provođenje radnoterapijskog procesa i evaluirati ishode
- razvijati kliničko rasuđivanje
- razvijati profesionalno rasuđivanje i primjenu prakse temeljene na dokazima

2.6. KOMPETENCIJE I OSPOSOBLJENOST ZAVRŠENIH STUDENATA

Uspoređujući *Upute za oblikovanje i primjenu diplomskih programa u radnoj terapiji*¹⁴ sa sadržajem unutar predloženog plana i programa Studija radne terapije, izdvojene su dolje navedene opće i specifične kompetencije.

Nakon završetka Studija radne terapije studenti će biti sposobni:

- sažeti i primijeniti odgovarajuća znanja bio-medicinskih, humanističkih, društvenih, tehnoloških i okupacijskih znanosti, zajedno s teorijama okupacija i sudjelovanja u istima;
- procijeniti sposobnosti klijenta za sudjelovanje u svakodnevnim aktivnostima (okupacijama) te svojim preferiranim dnevnim aktivnostima, uzimajući u obzir širok spektar medicinskih, psihosocijalnih i kontekstualnih čimbenika koji na njih djeluju ;
- osmisлити i provesti primjerene i učinkovite radnoterapijske intervencije;
- prilagoditi i primijeniti radnoterapijski proces u uskoj suradnji s pojedincima/populacijom;
- djelovati prema načelu klijentu usmjerenog pristupa;
- djelovati u partnerskom odnosu s pojedincima i/ili grupama kroz promociju zdravlja, prevenciju, rehabilitaciju i tretman, s ciljem uključenja istih u izvedbu dnevnih okupacija;
- uspostaviti suradnju kroz partnerski odnos, savjetovanje i komunikaciju s korisnicima, njegovateljima, drugim članovima tima i drugim zainteresiranim stranama, a s ciljem omogućavanja izvedbe i sudjelovanja u okupacijama;
- pratiti i primijeniti pravne regulative na lokalnoj/nacionalnoj/europskoj razini, profesionalne standarde i standarde poslodavca;
- učinkovito koristiti profesionalno i etičko rasuđivanje tijekom radnoterapijskog procesa;
- objasniti teorijska načela na kojima se temelji radna terapija, posebice okupacijsku prirodu ljudskih bića i izvedbu njihovih okupacija;
- objasniti međuodnos izvedbe okupacija, zdravlja i dobrobiti;
- iskoristiti terapijski potencijal okupacija kroz korištenje analize i sinteze aktivnosti i okupacija;
- odabrati, prilagoditi i primijeniti primjerena teorijska načela, modele prakse i metodologiju rada kako bi se zadovoljile okupacijske i zdravstvene potrebe pojedinca/populacije;

¹⁴ ENOTHE (2008). *Tuning Educational Structures in Europe, Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programmes in Occupational Therapy*

- angažirati se u zajednici kroz promociju zdravlja i dobrostanja članova zajednice potičući njihovo aktivno sudjelovanje u okupacijama;
- raditi na poticanju razvijanja pristupačnog i prilagođenog okruženja te promovirati jednaka prava svih na sudjelovanje u okupacijama;
- aktivno tražiti, kritički evaluirati i primjenjivati nove informacije i dokaze kako bi se osigurala praksa primjerena sadašnjim spoznajama i smisljena samom klijentu;
- kritički ocijeniti radnoterapijsku praksu u svrhu osiguravanja intervencije usmjerene na okupaciju i izvedbu okupacija;
- prihvatiti i poštovati individualne različitosti, kulturološka uvjerenja, običaje i njihov utjecaj na okupacije i sudjelovanje u istima;
- preuzeti proaktivnu ulogu u razvoju, poboljšanju i promociji radne terapije;
- pripremati i voditi dokumentaciju radnoterapijskog procesa;
- prepoznati potrebu za istraživanjem vezanim uz okupacije, radnu terapiju i/ili znanost o okupaciji te oblikovati odgovarajuća istraživačka pitanja;
- razumjeti, odabrati, izraditi i obraniti završni rad i metodologiju u skladu s etičkim načelima.

Osposobljenost za obavljanje poslova

Studenti koji završe stručni Studij radne terapije bit će osposobljeni za provedbu radnoterapijskog procesa, koji uključuje radnoterapijsku procjenu, planiranje i provedbu planirane intervencije te evaluaciju uspješnosti provedenog procesa. Studenti će navedeni radnoterapijski proces znati primijeniti u različitim (izvan)institucionalnim uvjetima kao što su bolnice, rehabilitacijski centri, razvojni centri, jedinice za prevenciju i rehabilitaciju ovisnosti, dnevni centri, domovi umirovljenika, hospiciji te u zajednici: školi i vrtiću, radnom mjestu ili domu korisnika radnoterapijske usluge. Također će biti osposobljeni za rad sa svim dobnim skupinama te s osobama koje imaju ograničenja u obavljanju svakodnevnih aktivnosti, a koja su uzrokovana najrazličitijim zdravstvenim, medicinskim, socijalnim i drugim uzrocima.

2.6.1. Mogućnost nastavka školovanja

Studenti Studija radne terapije imaju mogućnost nastavka školovanja na specijalističkim diplomskim studijima, na Zdravstvenom veleučilištu i na drugim visokoškolskim ustanovama, ukoliko je to predviđeno Statutom i drugim aktima visokog učilišta.

2.7. STRUČNI NAZIV KOJI SE STJEČE ZAVRŠETKOM STUDIJA

prvostupnik/ca radne terapije/ baccalaureus/baccalaurea radne terapije (bacc. therap. occup.)

2.8. STRUKTURA STUDIJA – UVJETI UPISA NA DRUGU I TREĆU GODINU STUDIJA

Provjera znanja za prvu godinu studija

Mogućnost polaganja ispita na kraju I. semestra: Anatomija, Bioetika u radnoj terapiji, Interna medicina, Osnove biomehanike, Osnove istraživanja i statistike, Psihijatrija, Izborni predmet I.

Na kraju drugog semestra polažu se ispiti iz sljedećih predmeta: Anatomija, Bioetika u radnoj terapiji,

Interna medicina, Kineziologija, Komunikacijske vještine, Metode procjene u radnoj terapiji, Ortopedija, Osnove biomehanike, Osnove istraživanja i statistike, Osnove radne terapije, Pedijatrija, Psihijatrija, Reumatologija, Strani jezik, Razvojna psihologija, Izborni predmet I.

Za upis u drugu godinu studija potrebno je imati ostvaren 55 ECTS bod.

Dio kolegija s druge godine studija mogu upisati studenti koji su ostvarili najmanje 35 ECTS bodova, pritom student može upisati kolegije u ukupnom iznosu po 15 ECTS bodova po semestru s više godine studija.

Provjera znanja za drugu godinu studija

Mogućnost polaganja predmeta na kraju trećeg semestra: Aktivnosti samozbrinjavanja, Neurologija, Protetika i ortotika u radnoj terapiji, Radna terapija u terapija u dječjoj i adolescentnoj dobi, Zdravstvena psihologija.

Na kraju četvrtog semestra polažu se ispiti iz sljedećih predmeta: Aktivnosti samozbrinjavanja, Ergonomija u radnoj terapiji, Kreativni procesi u radnoj terapiji, Neurofacilitacijska terapija, Neurologija, Protetika i ortotika u radnoj terapiji, Radna terapija u neurorazvojnoj i neurološkoj rehabilitaciji, Radna terapija u dječjoj i adolescentnoj dobi, Zdravstvena psihologija, Izborni predmet II.

Za upis u treću godinu studija na potrebno je imati ostvareno 115 ECTS bodova.

Dio kolegija s treće godine studija mogu upisati studenti koji su ostvarili najmanje 95 ECTS bodova, pritom student može upisati kolegije u ukupnom iznosu po 15 ECTS bodova po semestru s više godine studija. Za upis dijela kolegija s treće godine studija potrebno je položiti sve ispite sa prve godine studija.

Osim navedenih kolegija, uvjet za upis u treću godinu studija položeni su svi ispiti s prve godine studija i obavljena Stručna praksa II.

Provjera znanja za treću godinu studija

Mogućnost polaganja predmeta na kraju 5. semestra: Neuropsihologija u radnoj terapiji, Radna terapija kod osoba s intelektualnim teškoćama, Radna terapija u gerijatriji, Aktivnosti produktivnosti.

Na kraju šestog semestra polažu se ispiti iz sljedećih predmeta: Kognitivna rehabilitacija, Neuropsihologija u radnoj terapiji, Radna terapija i mentalno zdravlje, Radna terapija u osoba s intelektualnim teškoćama, Radna terapija u gerijatriji, Radna terapija kod senzoričkog procesiranja i senzoričke integracije, Aktivnosti produktivnosti, Radna terapija u zajednici, Izborni predmet III.

Studenti su obavezni položiti sve ispite na kraju 6. semestra te obaviti Stručnu praksu III., čime stječu uvjete za izradu i obranu završnog rada.

Red. br.	PREDMET	6 semestar
		OB
1.	Kognitivna rehabilitacija	x
2.	Neuropsihologija u radnoj terapiji	x
3.	Radna terapija i mentalno zdravlje	x
4.	Radna terapija kod osoba s intelektualnim teškoćama	x
5.	Radna terapija u gerijatriji	x
6.	Radna terapija kod senzoričkog procesiranja i senzoričke integracije	x
7.	Aktivnosti produktivnosti	x
8.	Radna terapija u zajednici	x
9.	Izborni predmet III.	x
10.	Stručna praksa III.	x

LEGENDA: OB – obveza polaganja

2.9. NAČIN ZAVRŠETKA STUDIJA

Nakon položenih ispita koji su propisani nastavnim planom i programom stručnog Studija radne terapije studenti pristupaju proceduri izrade završnog rada te pred tročlanom komisijom brani završni rad.

2.10. NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE STUDIJSKOG PROGRAMA

Evaluacija se provodi za cijelo Zdravstveno veleučilište dva puta u akademskoj godini: na kraju svakog semestra za jednosemestralne kolegije, odnosno na kraju akademske godine za dvosemestralne kolegije, a prije ispitnih rokova. Evaluaciju provodi Povjerenstvo za evaluaciju nastave uz pomoć koordinатора pojedinih studija. Provodi se anonimno putem upitnika koji sadrži šest čestica, uz mogućnost davanja otvorenih komentara. Upitnik je osmišljen tako da se odgovori registriraju na optičkom čitaču. Rezultate evaluacije nastavnici dobivaju nakon ispitnih rokova u obliku prosječnih vrijednosti za svaku česticu u upitniku, uz prosječne vrijednosti za cijelo Veleučilište u tom semestru. Nastavnici imaju mogućnost uvida u ispunjene evaluacijske listiće. Osim nastave, studenti jednom godišnje evaluiraju i opće uvjete studiranja. U upitniku se procjenjuje opremljenost škole, organizacija nastave i ispita, te rad tajništva i studentske referade.

3. OPIS PROGRAMA

3.1. POPIS OBVEZNIH I IZBORNIH PREDMETA

Red. br.	PREDMET	P	S	V	UK	ECTS
1.	Aktivnosti samozbrinjavanja	30	15	30	75	5,5
2.	Aktivnosti produktivnosti	30		30	60	4
3.	Anatomija	45		45	90	6
4.	Bioetika u radnoj terapiji	15	30		45	2
5.	Ergonomija u radnoj terapiji	30	10	15	55	5
6.	Fiziologija	15		15	30	2
7.	Interna medicina	20			20	2
8.	Kineziologija	30		20	50	4
9.	Kognitivna rehabilitacija	15		15	30	3,5
10.	Komunikacijske vještine	30		30	60	4
11.	Kreativni procesi u radnoj terapiji	30	15	60	105	9
12.	Metode procjene u radnoj terapiji	30	15	60	105	9
13.	Neurofacilitacijska terapija	15		15	30	4
14.	Neurologija	15			15	1
15.	Neuropsihologija u radnoj terapiji	15		30	45	4
16.	Ortopedija	15			15	1
17.	Osnove biomehanike	15		15	30	2
18.	Osnove istraživanja i statistike	20	10	20	50	4
19.	Osnove radne terapije	45		60	105	8
20.	Pedijatrija	30			30	2
21.	Protetika i ortotika u radnoj terapiji	30		30	60	4
22.	Psijatrija	30			30	2
23.	Radna terapija i mentalno zdravlje	45	15	45	105	8
24.	Radna terapija u neurorazvojnoj i neurološkoj rehabilitaciji	30	15	60	105	7
25.	Radna terapija kod osoba s intelektualnim teškoćama	30	15	30	75	5,5
26.	Radna terapija kod senzoričkog procesiranja i senzoričke integracije	30	15	30	75	6,5
27.	Radna terapija u dječjoj i adolescentnoj dobi	30	15	30	75	5,5
28.	Radna terapija u gerijatriji	30	15	30	75	5,5
29.	Radna terapija u zajednici	30	30	60	120	9
30.	Razvojna psihologija	15		30	45	4
31.	Reumatologija	15			15	1
32.	Strani jezik		30		30	2
33.	Stučna praksa I.			55	55	3

Red. br.	PREDMET	P	S	V	UK	ECTS
34.	Stručna praksa II.			170	170	11
35.	Stručna praksa III.			105	105	7
36.	Zdravstvena psihologija	15		30	45	4
37.	Izborni predmet I.	15		15	30	2
38.	Izborni predmet II.	30		30	60	4
39.	Izborni predmet III.	15		15	30	2
40.	Završni rad			120	120	5
	Ukupno	880	245	1345	2470	180
	Izborni predmeti I. (I. godina studija)	P	S	V	UK	ECTS
38.1.	Kirurgija	20		0	20	2
38.2.	Metode odgoja i obrazovanja	15		15	30	2
38.3.	Osnove bioznanosti	10	5	10	25	2
38.4.	Prehrana i dijetetika	15		15	30	2
38.5.	Hrvatski znakovni jezik	15		15	30	2
	Izborni predmeti II. (II. godina studija)	P	S	V	UK	ECTS
39.1.	Duhovno zdravlje i radna terapija	15		15	30	2
39.2.	Osnove fizioterapije	15		15	30	2
39.3.	Poslovna sigurnost u zdravstvu	30	10		40	3
39.4.	Radni terapeut u timu	15		15	30	2
39.5.	Radna terapija u palijativnoj skrbi	15		15	30	2
39.6.	Specijalne teme u radnoj terapiji	15		15	30	2
39.7.	Zdravstveno i socijalno zakonodavstvo	15	10		25	2
39.8.	Praktikum iz terapije igrom	15		15	30	2
	Izborni predmeti III. (III. godina studija)	P	S	V	UK	ECTS
40.1.	Alternativna i augmentativna komunikacija	15		15	30	2
40.2.	Društveno korisno učenje u zdravstvu	10	10	10	30	3
40.3.	Primjena računalnih sustava u analizi aktivnosti	15		15	30	2
40.4.	Poremećaj iz autističnog spektra	15		15	30	2
40.5.	Radna terapija kod ovisnosti	15		15	30	2
40.6.	Uvod u znanost o okupaciji	15		15	30	2

3.2.NASTAVNI PLAN STUDIJA RADNE TERAPIJE PO GODINAMA I SEMESTRIMA

3.2.1. PRVA GODINA STUDIJA

Red. br.	PREDMET	P	S	V	ECTS	P	S	V	ECTS	UK ECTS
1.	Anatomija	30		30	4	15		15	2	6
2.	Fiziologija	15		15	2					2
3.	Bioetika u radnoj terapiji	15	30		2					2
4.	Interna medicina	20			2					2
5.	Kineziologija					30		20	4	4
6.	Komunikacijske vještine					30		30	4	4
7.	Metode procjene u radnoj terapiji	15		30	4	15	15	30	5	9
8.	Ortopedija					15			1	1
9.	Osnove biomehanike	15		15	2					2
10.	Osnove istraživanja i statistike	20	10	20	4					4
11.	Osnove radne terapije	15		30	4	30		30	4	8
12.	Pedijatrija					30			2	2
13.	Psijijatrija	30			2					2
14.	Reumatologija					15			1	1
15.	Strani jezik		30		2					2
16.	Stučna praksa I.							55	3	3
17.	Razvojna psihologija					15		30	4	4
18.	Izborni predmet I.*	15		15	2					2
	Ukupan zbroj sati	190	70	155	30	195	15	210	30	60
	Zbroj sati po semestrima	415				420				
	Zbroj sati akademske godine	835								
	Izborni predmeti za prvu godinu studija*									
18.1.	Kirurgija	20		0	2					2
18.2.	Metode odgoja i obrazovanja	15		15	2					2
18.3.	Osnove bioznanosti	10	5	10	2					2
18.4.	Prehrana i dijetetika	15		15	2					2
18.5.	Hrvatski znakovni jezik	15		15	2					2

*Izborni predmeti – studenti su tijekom prve godine studija dužani prikupiti najmanje 2 ECTS boda iz grupe izbornih predmeta.

3.2.2. DRUGA GODINA STUDIJA

Red. br.	PREDMET	P	S	V	ECTS	P	S	V	ECTS	UK ECTS
1.	Aktivnosti samozbrinjavanja	30	15	30	5,5					5,5
2.	Ergonomija u radnoj terapiji					30	10	15	5	5
3.	Kreativni procesi u radnoj terapiji	30		30	5		15	30	4	9
4.	Neurofacilitacijska terapija					15		15	4	4
5.	Neurologija	15			1					1
6.	Protetika i ortotika u radnoj terapiji	30		30	4					4
7.	Radna terapija u neurorazvojnoj i neurološkoj rehabilitaciji	15		30	3	15	15	30	4	7
8.	Radna terapija u dječjoj i adolescentnoj dobi	30	15	30	5,5					5,5
9.	Zdravstvena psihologija	15		30	4					4
10.	Stručna praksa II.							170	11	11
11.	Izborni predmet II.*	15		15	2	15		15	2	4
	Ukupan zbroj sati	180	30	195	30	75	40	275	30	60
	Zbroj sati po semestrima	405				390				
	Zbroj sati akademske godine	795								
	Izborni predmeti za drugu godinu studija*	P	S	V	ECTS	P	S	V	ECTS	UK ECTS
12.1.	Duhovno zdravlje i radna terapija	15		15	2					2
12.2.	Osnove fizioterapije	15		15	2					2
12.3.	Poslovna sigurnost u zdravstvu					30	10		3	3
12.4.	Radni terapeut u timu					15		15	2	2
12.5.	Radna terapija u palijativnoj skrbi					15		15	2	2
12.6.	Specijalne teme u radnoj terapiji					15		15	2	2
12.7.	Zdravstveno i socijalno zakonodavstvo	15	10		2					2
12.8.	Praktikum iz terapije igrom	15		15	2					2

*Izborni predmeti – studenti su tijekom druge godine studija dužani prikupiti najmanje 4 ECTS boda iz grupe izbornih predmeta.

3.2.3. TREĆA GODINA STUDIJA

Red. br.	PREDMET	P	S	V	ECTS	P	S	V	ECTS	UK ECTS
1.	Aktivnosti produktivnosti	30		30	4					4
2.	Kognitivna rehabilitacija					15		15	3,5	3,5
3.	Neuropsihologija u radnoj terapiji	15		30	4					4
4.	Radna terapija i mentalno zdravlje	30	15	15	4,5	15		30	3,5	8
5.	Radna terapija u osoba s intelektualnim teškoćama	30	15	30	5,5					5,5
6.	Radna terapija u gerijatriji	30	15	30	5,5					5,5
7.	Radna terapija kod senzoričkog procesiranja i senzoričke integracije					30	15	30	6,5	6,5
8.	Radna terapija u zajednici	15	15	30	4,5	15	15	30	4,5	9
9.	Stručna praksa III.							105	7	7
10.	Izborni predmet III.*	15		15	2					2
11.	Završni rad							120	5	5
	Ukupan zbroj sati	165	60	180	30	75	30	330	30	60
	Zbroj sati po semestrima	405				435				
	Zbroj sati akademske godine	840								
	Izborni predmeti za treću godinu studija*									
10.1.	Alternativna i augmentativna komunikacija	15		15	2					2
10.2.	Društveno korisno učenje u zdravstvu	10	10	10	3					3
10.3.	Primjena računalnih sustava u analizi aktivnosti	15		15	2					2
10.4.	Poremećaj iz autističnog spektra	15		15	2					2
10.5.	Radna terapija kod ovisnosti	15		15	2					2
10.6.	Uvod u znanost o okupaciji	15		15	2					2

*Izborni predmeti – studenti su tijekom treće godine studija dužani prikupiti najmanje 2 ECTS boda iz grupe izbornih predmeta.

4. OPIS PREDMETA

1. AKTIVNOSTI SAMOZBRINJAVANJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III.	30	15	30	5,5

Okvirni sadržaj predmeta

Uvid u aktivnosti samozbrinjavanja kao sastavnice dnevne okupacije zdrave populacije. Analiza aktivnosti samozbrinjavanja osoba različite kronološke dobi. Analiza aktivnosti samozbrinjavanja u odnosu na uloge u utjecaju okoline. Uloga aktivnosti samozbrinjavanja u osoba s teškoćama izvedbe zbog bolesti, ozljede ili trajne invalidnosti. Utjecaj okolinskih čimbenika na izvedbu aktivnosti osoba s teškoćama. Prilagodba aktivnosti samozbrinjavanja klijentovim sposobnostima, potrebama i interesima. Definiranje i prilagodba pomagala za samozbrinjavanje u instituciji i izvaninstitucionalno. Procjena aktivnosti samozbrinjavanja primjenom standardiziranih-nestandardiziranih testova. Analiza aktivnosti samozbrinjavanja, planiranje i radnoterapijska intervencija te evaluacija.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- klasificirati aktivnosti samozbrinjavanja
- analizirati aktivnosti samozbrinjavanja
- opisati aktivnosti samozbrinjavanja u odnosu na uloge
- opisati aktivnosti samozbrinjavanja u odnosu na utjecaje okoline
- procijeniti aktivnosti samozbrinjavanja specifičnom metodologijom
- planirati, započeti i provesti radno terapijsku intervenciju na području aktivnosti brige o sebi
- planirati, započeti i provesti radno terapijsku intervenciju na području aktivnosti samozbrinjavanja - mobilnost
- planirati, započeti i provesti radno terapijske intervencije aktivnosti u zajednici
- planirati i provesti izradu ortotskih pomagala za aktivnosti samozbrinjavanja
- evaluirati radnoterapijsku intervenciju iz područja samozbrinjavanja

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni za radnoterapijsku intervenciju na području aktivnosti brige o sebi: osobna njega (hranjenje, oblačenje, kupanje, toaleta...), pokretljivost (transferi, mobilnost te kretanje unutar i izvan doma...) i aktivnosti u zajednici (kupovanje, prijevoz, rukovanje novcem...), u smislu individualne prilagodbe navedenih aktivnosti klijenta. Nakon svladavanja navedenih sadržaja studenti će biti sposobni planirati i provoditi radnoterapijsku intervenciju u okviru postupaka uježbavanja aktivnosti samozbrinjavanja: hranjenja, oblačenja, higijene. Moći će sudjelovati u izradi, primjeni i aplikaciji svih ortotskih pomagala za hranjenje, češljanje, pisanje, oblačenje i u funkcionalnom treningu uporabe istih. Znat će provoditi postupke transfera. Također će biti osposobljeni procijeniti, planirati, realizirati i evaluirati radnoterapijsku intervenciju u klijenta iz područja brige o sebi.

Obvezna literatura

1. Đopar, V. (2017). *Radnoterapijski pristup samozbrinjavanju*. Nastavni tekstovi. Zdravstveno veleučilište, Zagreb.

Preporučena literatura

1. Korunić, D., Jurišić, D.: Terapijsko hranjenje-priručnik za roditelje, Mali dom-Zagreb, 2013
2. Christiansen, C. (ur). (2000). *Ways of Living: Self-Care Strategies for Special Needs*. AOTA
3. Curtin, M., Molineux, M., Supyk-Mellson, J.: Occupational therapy and physical dysfunction-enabling occupation, sixth edition, Churchill Livingstone Elsevier, 2010.
4. Schell, B. , Scaffa, M. (ur.).Willard & Spackman's Occupational Therapy, 12th Edition, Philadelphia: Wippincott, Williams & Wilkens, 2012

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 148,5 sati studentu donosi 5,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima , pripremu i nazočnost na vježbama , te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

2. AKTIVNOSTI PRODUKTIVNOSTI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	30	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Klasifikacija produktivnih aktivnosti. Uloga produktivnog rada u životu pojedinca. Produktivnost s aspekta kronološke dobi, spola, teškoće. Prevencija disbalansa u dnevnim okupacijama. Analiza radnog mjesta. Čimbenici analize posla za utvrđivanje potreba korisnika (specifikacija vještina i znanja zaposlenika, opis posla, mjerila izvedbe). Diskriminacija osoba s invaliditetom u području rada. Organizacijske, ponašajne, fizičke i socijalne barijere za zapošljavanje osoba s teškoćama. Zakonske regulative vezane uz rad, zaštitu na radu, te prava osoba s invaliditetom u radnom odnosu. Principi, teorije i perspektive socijalne inkluzije za osobe s motoričkim i psihosocijalnim problemima te problemima mentalnog zdravlja. Organizacijska politika i praksa u Republici Hrvatskoj. Strategije za promicanje prakse zapošljavanja. Salijentnost rada. Analiza aktivnosti produktivnosti. Kontekst i principi vokacijske rehabilitacije. Radni terapeut u vokacijskoj rehabilitaciji.

Radno-terapijska procjena produktivnog mjesta i planiranje radnoterapijske strategije unutar vokacijske rehabilitacije. Radnoterapijski pristupi i trening u vokacijskoj rehabilitaciji. Evaluacija radnoterapijskog učinka u području produktivnosti pojedinca. Ergonomska prilagodba radnog mjesta. Strukturiranje/planiranje osobno usmjerenih programa podrške za zapošljavanje. Strategije podrške. Motivacija i radnoterapijske strategije za povratak na posao. Organizacijski sukobi i strategije rješavanja. Modeli osposobljavanja za rad osoba s teškoćama. Zapošljavanje uz podršku.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- klasificirati aktivnosti produktivnosti
- opisati čimbenike analize posla za utvrđivanje potreba korisnika
- opisati organizacijske, ponašajne, fizičke i socijalne barijere za zapošljavanje osoba s poteškoćama
- opisati koncept zapošljavanja uz podršku osoba s poteškoćama
- opisati ulogu radnog terapeuta u stručnom timu u programima zapošljavanja osoba s poteškoćama
- definirati zakonske regulative vezane uz rad, zaštitu na radu, te prava osoba s invaliditetom u radnom odnosu
- opisati strategije za promicanje prakse zapošljavanja osoba s poteškoćama
- analizirati aktivnosti produktivnosti
- analizirati radno mjesta klijenata
- planirati i provesti osobi-usmjerene programe podrške za zapošljavanje osoba s poteškoćama
- planirati, započeti i provesti radnoterapijsku intervenciju unutar vokacijske rehabilitacije

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti sposobni objasniti temeljne pojmove vezane uz profesionalnu rehabilitaciju, kritički sagledati kompleksnost i važnost sustava profesionalne rehabilitacije osoba s invaliditetom različitih uzroka, vrsta i stupnjeva oštećenja, te povezati teorijske spoznaje s praktičnom primjenom znanja. Bit će u stanju integrirati spoznaje o provedenim procesima u pripremnoj, provedbenoj i evaluacijskoj fazi profesionalne rehabilitacije, odnosno vokacijske rehabilitacije.

Obvezna literatura

1. Hrvatska komora zdravstvenih radnika: Radna terapija u profesionalnoj (vokacijskoj) rehabilitaciji. HKZR, 2013.
2. Aktualna legislativa iz područja profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom (NN)

Preporučena literatura

1. Ross, J.: Occupational Therapy and Vocational Rehabilitation. Wiley-Interscience, 2008.
2. Escorpizo, R., Brage, S., Homa D, Stucki, G (Ur.): Handbook of Vocational Rehabilitation and Disability Evaluation: Application and Implementation of the ICF, Handbooks in Health, Work, and Disability. 2015
3. Crepeau E. B., Cohn E. S., Schell B. A. (2009.): Willard & Spackman's Occupational Therapy. Lippincott Williams & Wilkins (str. 615-632.)

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

3. ANATOMIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.II.	45	-	45	6

Okvirni sadržaj predmeta

U prvom semestru obrađuje se anatomija ljudskog tijela. Započinje se uvodom u anatomiju te nastavlja sustavnom anatomijom pojedinih organskih sustava. Organski sustavi koji se obrađuju su: koštani sustav, zglobovi, mišićni sustav, probavni sustav, dišni sustav, mokraćni sustav, spolni sustav, endokrini sustav, kardiovaskularni sustav, živčani sustav te osjetila.

U drugom semestru obrađuje se topografska anatomija gornjeg i donjeg ekstremiteta, prsne šupljine, trbušne šupljine, zdjelice, glave i kralješnice.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog predmeta studenti će moći:

- definirati anatomske nazivlje
- opisati ustroj i oblik tijela
- opisati morfologiju pojedinih anatomskih struktura, organa i organskih sustava
- identificirati pojedine anatomske strukture, organe i organske sustave
- razlikovati anatomske strukture organa pojedinog organskog sustava
- usporediti morfologiju organskih sustava
- opisati međusobne odnose anatomskih struktura više organskih sustava prema pojedinim regijama tijela

Razvijanje kompetencija

Opće kompetencije:

- upoznavanje morfologije i ustrojstva pojedinih anatomskih struktura, organa i organskih sustava temeljne su spoznaje koje omogućuju daljnja proučavanja i saznanja u tijeku studija.
- razumijevanje građe i funkcije ljudskoga tijela nadovezuju se na ostala pretklinička i klinička proučavanja tijekom studija, ali i u daljnjem radu svih zaposlenika zdravstvene struke.

Specifične kompetencije:

- definirati građu pojedine anatomske strukture / organa
- razlikovati građu pojedinih kosti (duge, kratke, pločaste i nepravilne i sl.)
- razlikovati građu pojedinih zglobova (kuglasti, jajoliki, kutni, ravni i sl.)
- razlikovati građu mišićnih tkiva (poprečno - prugasto, glatko, srčano mišićje)
- definirati smještaj pojedinih anatomskih struktura / organa (topografska anatomija)
- usporediti sličnosti i različitosti građe utrobnih organa
- definirati građu pojedinačnih utrobnih organa (srce, pluća, želudac, maternica, bubreg, prostata i sl.)
- definirati strukture srčano – žilnog sustava te topografiju krvnih žila

- razlikovati građu žlijezda s vanjskim i unutrašnjim izlučivanjem
- opisati dijelove središnjeg živčanog sustava
- opisati dijelove perifernog živčanog sustava
- opisati i definirati osjetila.

Obvezna literatura

- 1) Rotim K. i sur. Anatomija. Zagreb: Zdravstveno veleučilište Zagreb; 2017.
- 2) Rotim K., Gajski D. Priručnik za pripremu ispita iz anatomije. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2015

Preporučena literatura

1. Ostojić L, i sur. Anatomija čovjeka. Mostar: Medicinski fakultet Sveučilišta u Mostaru; 2013.
2. Bajek S., Bobinac D., Jerković R., Malnar D., Marić I. Sustavna anatomija čovjeka. Rijeka: Digital point tiskara d.o.o.:2007.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 162 sati studentu donosi 6 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na kolokviju, pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Tijekom zimskog semestra biti će organiziran obvezni pismeni kolokvij koji će uključivati obrađeno gradivo, sadržavati će 40 pitanja od kojih je potrebno imati 60% točnih odgovora za prolazak. Kolokvij će se održati zadnju srijedu prije Božića. Svi studenti koji ne ostvare prolazak na pismenom kolokviju morati će gradivo pismenog kolokvija na dodatnom roku kolokvija pismeno/usmeno odgovarati kod asistenata prema naknadno utvrđenom rasporedu.

U ljetnom semestru biti će organiziran pismeni kolokvij iz topografske anatomije koji je također obavezan te će sadržavati isti broj pitanja i isti prag za prolazak kao i kolokvij u zimskom semestru te će za studente koji ne zadovolje prag prolaska biti organiziran još jedan pismeni/usmeni rok kolokvija iz topografske anatomije. Termin održavanja kolokvija je prva srijeda u lipnju.

Ispit iz kolegija Anatomija je pismeni, a sastoji se od 60 pitanja s 5 ponuđenih odgovora od kojih je samo jedan odgovor točan te se piše 60 minuta. Svaki pokušaj prepisivanja i korištenja nedozvoljenih sredstava rezultira oduzimanjem testa, negativnom ocjenom te prema procjeni nastavnika i prijavom sukladno pravnim aktima Zdravstvenog veleučilišta.

U jednoj akademskoj godini moguće je 4 puta pristupiti ispitu, od čega su prva 3 izlaska pismeni ispit, a četvrti izlazak komisijski koji osim pismenog dijela ispita podrazumijeva i usmeni ispit pred tročlanom komisijom koju imenuje Dekan.

4. BIOETIKA U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	30	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Razvoj i značenje etičke misli. Međunarodni kodeksi etike zdravstvenih djelatnika. Pojam morala, moralnosti i moralnih normi. Etički problemi u odnosima zdravstvenih djelatnika i bolesnika. Poštivanje čovjekova života i njegove smrti. Odgovornost za kvalitetu i vlastiti profesionalni razvoj. Etičke dileme i etičko odlučivanje u zdravstvenim timovima. Definiranje etike u radnoj terapiji. Uvid u minimalne standarde dobre prakse u radnoj terapiji. Profesionalno ponašanje i odgovornost prema klijentu tijekom upućivanja na radnu terapiju, procjene klijenta, planiranja intervencije, provođenja intervencije i otpusta. Razvijanje profesionalnog znanja iz područja struke; povjerljivost podataka i izvješća; osiguravanje sigurnih radnih uvjeta; promicanje profesije; razvijanje profesionalnih odnosa unutar struke i timskog rada; etičan način provođenja istraživanja; odgovornost za predstavljanje profesije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati značenje etičke misli
- objasniti međunarodni kodeks etike zdravstvenih djelatnika
- definirati etiku u radnoj terapiji
- opisati i primijeniti pravila moralnog, etičkog i profesionalnog ponašanja u okviru profesionalne interakcije

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni primijeniti pravila moralnog, etičnog i profesionalnog ponašanja u okviru profesionalne interakcije prema klijentu te predstavljanja struke u okviru etičkih standarda.

Obvezna literatura

1. Švajger, A. (1995). *Medicinska etika: priručno štivo*. Medicinski fakultet sveučilišta u Zagrebu, Zagreb
2. Hrvatska komora zdravstvenih radnika (2010). Kodeks etike i deontologije djelatnosti sanitarnog inženjerstva, zdravstvene radiološko-tehnološke djelatnosti, djelatnosti radne terapije i medicinsko-laboratorijske djelatnosti. Zagreb: HKZR

Preporučena literatura

1. Bailey, D. M., Schwartzberg, S. L. (2003). *Ethical and Legal Dilemmas in Occupational Therapy*. F. A. Davis Company

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

5. ERGONOMIJA U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	30	10	15	5

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u ergonomiju: osnovni koncepti i pojmovi vezani uz ergonomiju (osobni, okolinski i okupacijski čimbenici), definicija i primjena ergonomije, odnos ergonomije i radne terapije. Ergonomija u radnoterapijskom procesu. Klijentu usmjeren i normativan pristup u ergonomiji. Ergonomska procjena okoline kao dio kompleksne radnoterapijske procjene. Pravilnici o osiguranju pristupačnosti osobama potpuno ili djelomično smanjene pokretljivosti. Pomagala za pokretljivost i orijentaciju. Procjena uporabnog i manevarskog prostora za osobe koje koriste pomagala za kretanje ili orijentaciju. Procjena pristupačnosti i funkcionalnosti stambenih građevina te građevina javne i poslovne namjene. Obvezni elementi pristupačnosti: svladavanje visinskih razlika, prilagodba javnog i privatnog transporta, prilagodba stambenog prostora klijenta za osiguravanje neovisnog življenja. Arhitektonske i urbane barijere te njihovo svladavanje. Univerzalni dizajn pristupačnosti za sve. Antropometrijske mjere kao temeljna odrednica individualne prilagodbe prostora. Antropometrija u prilagodbi statičnog radnog mjesta: procjena individualne prilagođenosti uredskog prostora. Analiza rada u sjedećem položaju. Mjere dohvata i organizacija radne površine. Najčešće zdravstvene teškoće pri radu za računalom i metode prevencije: ekonomska isplativost. Ergonomsko savjetovanje u prilagodbi uredskog prostora. Ergonomski principi analize i prilagodbe dinamičkog radnog mjesta; zdravstveni rizici, podizanje tereta, rukovanje alatima, repetitivni pokreti. Ergonomski principi rješavanja mehanički uzrokovane križbolje. Analiza radnog mjesta. Fizikalni radni uvjeti: temperatura, rasvjeta, buka i vibracija te njihov utjecaj na rad. Preventivni učinak ergonomske prilagodbe i savjetovanja. Ergonomski dizajn uporabnih predmeta u kućanstvu i na radnom mjestu, te sportske opreme i pribora za razonodu. Tehnološki i informacijski sustavi u osiguranju neovisnosti u domu. Predviđanja razvoja ergonomije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- razumjeti i objasniti ulogu ergonomije u radnoterapijskom procesu
- preporučiti i primijeniti ergonomska načela u području ljudskih aktivnosti: samozbrinjavanju, produktivnosti i razonodi

- analizirati prostor u kojem se izvode svakodnevne aktivnosti i uspoređivati taj prostor s propisanim normativima pristupačnosti
- izmjeriti antropometrijske parametre klijenta, te individualno prilagođavati radni prostor u skladu s izmjerenim individualnim karakteristikama
- koristiti ergonomske principe u području prevencije i rehabilitacije
- razumjeti i pratiti razvoj potpomažuće (asistivne) tehnologije u svrhu osiguravanja veće samostalnosti osoba s invaliditetom

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: procijeniti ergonomske karakteristike interijera, eksterijera i oblikovanja radnog mjesta; analizirati i usporediti s normama ergonomske osobine prostora u svrhu prilagodbe osobama koje koriste pomagalo za kretanje ili orijentaciju; imenovati tehničke propise, pravilnike i norme o arhitektonskoj prilagođenosti prostora; nacrtati osnovni tlocrt i bokocrt elemenata u stambenom prostoru, izmjeriti prostor, te upisati mjere u tlocrt i označiti manevarski prostor; ergonomske analizirati tlocrt, uočiti nepristupačnost te predložiti način rješavanja problema. Znat će antropometrijski izmjeriti individualne dimenzije tijela klijenta u funkcionalnim položajima kao i mjere doseg, te na osnovi toga savjetovati o primjerenoj adaptaciji prostora, namještaja, uporabnih predmeta i strojeva u radnom prostoru. Moći će razumjeti utjecaj fizikalnih faktora kao što su rasvjeta, buka i temperatura na čovjekov rad, te predložiti načine optimaliziranja prisutnosti navedenih faktora. Znat će preporučiti ergonomske prilagođena, svakodnevna pomagala u kućanstvu i na poslu, koja olakšavaju izvođenje svakodnevnih aktivnosti. Bit će u stanju procijeniti vanjske arhitektonske i urbane barijere, pristupačnost javnom transportu i javim uslugama te dati prijedloge prilagodbe.

Obvezna literatura

1. Pravilnik o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjenom pokretljivošću. Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva (NN 2013/78)
2. Kroemer, K. H. E., Grandjean, E. (1999). Prilagođavanje rada čovjeku. Ergonomske priručnik. Naklada Slap, Jastrebarsko

Preporučena literatura

1. Bridger, R. S. (2003). *Introduction to Ergonomics*. Routledge
2. Jacobs, K. (2007). *Ergonomics for Therapists*. Butterworth-Heinemann
3. Stein, F. (2005). *The Ergonomic Model in Occupational Therapy: Adapting the Environment of the Home, Work, and School to Prevent Disability*. Thomson Delmar Learning
4. Stein, F., Soederback, I., Cutler, S., Larson, B. (2006). *Occupational Therapy and Ergonomics: Applying Ergonomic principles to Everyday Occupation in the Home and Work*. Whurr Publishers

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 135 sati studentu donosi 5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

6. FIZIOLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15		15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u fiziologiju, homeostaza, Osnove neurofiziologije: membranski i akcijski potencijal, sinapsa, neurotransmitori. Živčani sustav, osjetila. Fiziologija mišićnog sustava. Vrste mišićnih kontrakcija. Fiziologija srčanog mišića, krvni tlak i cirkulacija. Dišni sustav: plućna ventilacija, regulacija disanja, transport plinova. Sastav i funkcije krvi. Regulacija volumena i sastava tjelesnih tekućina, stvaranje mokraće u bubrezima. Endokrini sustav i hormoni. Probava i metabolizam. Procjena fizioloških funkcija: EEG, EMG, EKG, spirometrija, krvni tlak. Osnove fiziologije sporta i fiziološki odgovor prilikom vježbanja

Ishodi učenja

Očekuje se da će student nakon savladavanja sadržaja i obveza na kolegiju biti sposoban:

- prepoznati i opisati normalne fiziološke procese u organizmu
- aktivno sudjelovati u procjeni nekih fizioloških funkcija i mjerenju nekih fizioloških parametara (EEG, EMG, EKG, spirometrija, krvni tlak)
- planirati primjenu uređaja za mjerenje fizioloških parametara (spirometrija, EKG, EEG)
- prepoznati i procijeniti fiziološki odgovor na pojačanu tjelesnu aktivnost (učinak treninga, zamor, tjelesna kondicija)
- prepoznati fiziološki odgovor na promjene uvjeta u okolišu, bolest ili traumatu

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni:

- definirati pojam homeostaze
- razlikovati negativnu i pozitivnu povratnu spregu
- objasniti ulogu pojedinih organa i organskih sustava u regulaciji homeostaze
- opisati u osnovnim crtama građu stanice i njezine funkcije
- objasniti što je membranski i akcijski potencijal
- razlikovati sinapsu i neuromuskularnu spojnicu i objasniti što su neurotransmitori
- razlikovati uloge središnjeg i perifernog živčanog sustava
- objasniti kontrakciju skeletnog, srčanog i glatkog mišića
- opisati metodu elektomiografije i elektrokardiografije
- opisati strukture srčano-krvožilnog sustava i objasniti najvažnije funkcije
- opisati sastav i funkcije krvi
- opisati građu i objasniti funkciju dišnog sustava
- opisati metodu spirometrije i definirati plućne volumene i kapacitete

- razlikovati odjeljke tjelesnih tekućina i opisati njihov sastav
- opisati građu i funkciju bubrega i objasniti najvažnije procese u stvaranju mokraće
- objasniti u osnovnim crtama regulaciju arterijskog tlaka
- opisati ustroj endokrinog sustava
- nabrojati endokrine žlijezde i njihove najznačajnije hormone i opisati uloge hormona
- opisati građu i objasniti funkciju organa probavnog sustava
- razlikovati najvažnije procese pri mehaničkoj i kemijskoj probavi hrane
- objasniti prilagodbu tjelesnih funkcija na pojačanu aktivnost i sportski trening

Obvezna literatura

1. Guyton A.C., Hall J.E. Medicinska fiziologija. (ur: Kukolja Taradi S. i Andreis S.). Zagreb: Medicinska naklada; 2012 (odabrana poglavlja)

Preporučena literatura

1. Matković B, i Ružić L. Fiziologija sporta i vježbanja. Zagreb: Kineziološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu; 2008.
2. Mišigoj-Duraković M. Kinantropologija:biološki aspekti tjelesnog vježbanja. Zagreb: Kineziološki fakultete Sveučilišta u Zagrebu; 2008.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 57 sati studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama u praktikumu te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni ispit.

7. INTERNA MEDICINA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	20	-	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Osnove internističkih bolesti; bolesti respiratornog, kardiovaskularnog, digestivnog, urogenitalnog, hematopoetskog, endokrinološkog i lokomotornog sustava s aspekta etiologije, kliničke slike i tijeka bolesti, dijagnostičkih pretraga, liječenja, prognoze i komplikacije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti osnove internističkih bolesti
- objasniti bolesti respiratornog sustava s aspekta etiologije
- objasniti bolesti kardiovaskularnog sustava s aspekta etiologije
- objasniti bolesti digestivnog sustava s aspekta etiologije
- objasniti bolesti hematopoetskog sustava s aspekta etiologije
- objasniti bolesti endokrinološkog sustava s aspekta etiologije
- objasniti bolesti lokomotornog sustava s aspekta etiologije
- opisati i objasniti kliničku sliku i tijek internističkih bolesti
- opisati i objasniti dijagnostičke pretrage, liječenje prognozu i komplikacije internističkih bolesti

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni opisati patofiziološke procese i mehanizme nastanka bolesti kao i kliničku sliku, tijek bolesti, prognozu i komplikacije internističkih bolesti. Bit će osposobljeni planirati terapijske postupke kod internističkih bolesnika.

Obvezna literatura

1. Vrhovac B. i sur. *Interna medicina*. Zagreb: Naklada Ljevak; 2003
2. Vincelj J. *Odabrana poglavlja iz kardiovaskularnih bolesti*. Zagreb: Školska knjiga; 1998

Preporučena literatura

1. Kasper D.L., Braunwald E., Fauci A.S., Hauser S.L., Longo D.L., Jameson J. L. *Harrison's Principles of Internal Medicine*. McGraw-Hill Company; 2005.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

8. KINEZIOLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	30	-	20	4

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u kineziološku analizu pokreta ljudskog tijela. Normalan pokret - normalna funkcija i posturalna adaptacija te razlikovanje patološkog pokreta - patološke funkcije i posturalne adaptacije. Kineziološka

analiza kralježnice - anatomske, fiziološke i biomehaničke karakteristike kralježnice; funkcija mišića, veziva i zglobova trupa za posturalni razvoj i održavanje posture; funkcija vertebralnog dinamičkog segmenta u normalnoj posturalnoj adaptaciji. Kineziološka analiza glave, vrata i trupa u funkciji disanja, anatomske, fiziološke i biomehaničke karakteristike temporomandibularnog zgloba. Kineziološka analiza ramenog obruča. Razumijevanje biomehaničkih mehanizama u normalnoj funkciji ramenog obruča. Kineziološka analiza lakta, podlaktice i šake. Uloga biomehaničkih mehanizama u analizi funkcije lakta i šake te razlikovanje fine i grube motorike šake; mjerenje stiska šake. Kineziološka analiza zdjelice te zgloba kuka; anatomske, fiziološke i biomehaničke karakteristike kostiju, zglobova, mišića i veziva zdjelice i kuka u posturalnom razvoju. Kineziološka analiza koljena i stopala. Biomehaničke zakonitosti funkcije koljena i stopala te najčešći razlozi odstupanja od normalne funkcije. Osobitosti najčešćih posturalnih odstupanja. Primjenjivost stečenih spoznaja u kliničkoj praksi za svaki segment tijela i cijeli organizam. Analiza hoda.

Ishodi učenja

Nakon savladanih sadržaja predmeta Primijenjena kineziologija student je sposoban:

- Nabrojati sastavnice proučavanja ljudskog pokreta
- Provesti i interpretirati funkcionalnu analizu pojedinih lokomotornih segmenata tijela
- Integrirati znanja o pojedinim dijelovima kinetičkog lanca u jednu cjelinu
- Analizirati hod
- Provesti funkcionalnu procjenu kod najuobičajenijih položaja tijela (uspravni, sjedeći)

Razvijanje kompetencija

Cilj predmeta je osposobiti studenta da:

- prepozna i objasni funkcionalnu analizu pojedinih lokomotornih segmenata tijela
- razumije osnovne biomehaničke postavke funkcioniranja koštanog, zglobnog i mišićnog sustava ljudskog tijela
- prepozna i objasni funkcionalnu adaptaciju pokreta uslijed patološkog procesa

Obvezna literatura

1. Platzer, W. Priručni anatomske atlas 1 – Sustav organa za pokretanje. Zagreb: Medicinska naklada, 2011.
2. Pavlaković, A., Kiseljak, D., Jurak, I. Osnove kliničke kineziologije. Nastavna skripta za vježbe. ZVU, 2015.
3. Žura, N., Jurak, I. Procjena hoda u fizioterapiji. U: Klaić, I., Jakuš, L. Fizioterapijska procjena. Zagreb: Zdravstveno veleučilište Zagreb; 2017.

Preporučena literature

1. Rybski, M. Kinesiology for Occupational Therapy. 2nd ed. Slack Incorporated 2011.
2. Oatis, C.A. Kinesiology. The mechanics and Pathomechanics of Human Movement. Baltimore: Lippincott Williams & Wilkins; 2009.
3. Perry, J.F., Rohe, D.A., Garcia, A.O. The Kinesiology Workbook. 2nd edition. Philadelphia: F. A. Davis Company; 1996.
4. Houglum, P.A., Bertoti D.B. Brunnstrom's Clinical Kinesiology. 6th ed. F.A. Davis Company; 2011.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama u praktikumu te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

Planiran je jedan kolokvij iz tematike opće kineziologije.

9. KOGNITIVNA REHABILITACIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	VI.	15	-	15	3,5

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u područje kognitivne rehabilitacije. Pristupi, modeli i postupci unutar kognitivne rehabilitacije. Varijable koje doprinose neurološkom i neurobihevioralnom oporavku. Mehanizmi nastanka oštećenja mozga i njihove kognitivne posljedice, određivanje težine oštećenja. Kognitivna rehabilitacija pažnje. Kognitivna rehabilitacija pamćenja. Rehabilitacija perceptivnih smetnji. Rehabilitacija jednostranog zanemarivanja. Rehabilitacija apraksija. Rehabilitacija izvršnih funkcija. Holistička neuropsihologijska rehabilitacija – integracija i preporuke.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati područje kognitivne rehabilitacije
- razlikovati pristupe i postupke unutar kognitivne rehabilitacije
- nabrojati i objasniti varijable koje doprinose oporavku funkcija nakon oštećenja mozga s naglaskom na mehanizme neuroplastičnosti
- definirati mehanizme nastanka oštećenja mozga
- odrediti težinu oštećenja i fazu oporavka
- nabrojati svrhu dijagnostike kognitivnih smetnji u rehabilitaciji osoba s oštećenjem mozga
- definirati ciljeve rehabilitacije
- opisati pristupe, metode i tehnike u rehabilitaciji pažnje, pamćenja, jednostranog zanemarivanja i vidno-perceptivnih smetnji i izvršnih funkcija
- prepoznati prednosti holističke kognitivne rehabilitacije, važnost timskog rada i uključivanja članova obitelji

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni identificirati, opisati i primijeniti različite pristupe unutar kognitivne rehabilitacije. Znat će primijeniti različite intervencije (remedijacijske i adaptacijsko-kompenzacijske) u rehabilitaciji pojedinih kognitivnih funkcija, utemeljene na dokazima znanstvenih istraživanja pažnje, pamćenja, percepcije i vidno-prostornih funkcija, praksije i izvršnih

funkcija. Studenti će biti sposobni usvojiti načela holističke integrativne rehabilitacije s razumijevanjem uloge različitih stručnih profila. Također će znati izraditi individualan plan intervencije za pacijenta s obzirom na vrstu i stupanj oštećenja, uzimajući u obzir fazu oporavka i druge psihološke, socijalne i okolinske varijable.

Obvezna literatura

1. Kostović Srzentić, M. (2007). *Kognitivna rehabilitacija – nastavni tekstovi*. Zdravstveno veleučilište, Zagreb

Preporučena literatura

1. Sohlberg, M. M., Mateer, C. A. (2001). *Cognitive rehabilitation, an integrative neuropsychological approach*. New York, The Guilford Press.
2. Wilson, B. A., Herbert, C. M., Shiel, A. (2003). *Behavioural approaches in neuropsychological rehabilitation: optimising rehabilitation procedures*. New York, Psychology Press.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 94,5 sati studentu donosi 3,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

10. KOMUNIKACIJSKE VJEŠTINE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	30	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Definicija komunikacije, oblici verbalne i neverbalne komunikacije, preventivna, dijagnostička i terapijska uloga komunikacije s klijentom i njegovom obitelji, načela uspješne komunikacije, uloga suosjećanja i empatije u komunikaciji, načela individualne i grupne komunikacije, utjecaj komunikacije na pridržavanje zdravstvenih savjeta i uputa, mogućnosti unapređenja komunikacije, načini prevladavanja komunikacijskih prepreka, komunikacija s bolesnicima u pojedinim psihičkim stanjima (depresivni klijent, tjeskobni klijent, hipohondrični klijent, agresivni klijent, klijent koji trpi jaku bol, umirući klijent), načini priopćavanja loših vijesti, način provođenja psihološke pripreme na invazivne i operativne zahvate, komunikacija s obitelji klijenta u situacijama akutnih ozljeda i teških kroničnih bolesti, komunikacija s obitelji umrlog klijenta, komunikacija u edukaciji i zdravstvenom odgoju, javna komunikacija.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- prepoznati, usporediti i analizirati različite oblike komunikacije s klijentima i suradnicima u stručnom timu

- razlikovati uspješne i neuspješne komunikacijske procese pri radu s klijentima i suradnicima
- procijeniti razvijenost vlastitih komunikacijskih vještina, kao i komunikacijskih vještina osoba u interakciji
- koristiti osnovne komunikacijske vještine u radu s klijentima i suradnicima
- prepoznati i izbjeći najčešće prepreke uspješne komunikacije
- prilagoditi komunikaciju osobitostima sugovornika i situacije

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni prepoznati, usporediti i analizirati različite oblike komunikacije pri radu s klijentima i radu u stručnom timu. Bit će sposobni: razlikovati uspješne i neuspješne komunikacijske procese pri radu s klijentima i radu u stručnom timu; procijeniti razvijenost vlastitih komunikacijskih vještina; koristiti osnovne komunikacijske vještine u ostvarenju ciljeva informacijske i terapijske komunikacije, te prilagoditi komunikaciju specifičnostima sugovornika i situacije.

Obvezna literatura

1. Lučanin, D., Despot Lučanin, J. (ur.), (2010). Komunikacijske vještine u zdravstvu. Naklada Slap, Zdravstveno veleučilište, Jastrebarsko.
2. Perković, L., Pukljak Iričanin, Z. (2004). Materijali za vježbe iz Komunikacijskih vještina, interni materijali Katedre za zdravstvenu psihologiju, Zdravstveno veleučilište, Zagreb.

Preporučena literatura

1. Kathleen K. Reardon (1998.): Interpersonalna komunikacija – Gdje se misli susreću, Zagreb, „Alineja
2. Knapp, M., Hall, J. A. (2010). Neverbalna komunikacija u ljudskoj interakciji, Jastrebarsko, Naklada Slap.
3. Arnold, E., Underman Boggs, K. (2003). Interpersonal relationships: professional communication skills for nurses. St Louis: Saunders.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 94,5 sati studentu donosi 3,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

11. KREATIVNI PROCESI U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III., IV.	30	15	60 (30 M, 30KL)	9

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u fenomen kreativnosti; tipovi kreativnosti, kriteriji kreativnosti, razvojni stupnjevi kreativnosti, struktura kreativnog izraza, teorije kreativnosti. Priroda ljudske kreativnosti. Adaptivni kreativni potencijali pojedinca. Profilaktičke i terapijske dimenzije kreativnosti. Tehnike za unapređenje individualne i grupne kreativnosti. Divergentne igre za poticanje kreativnosti. Kreativnost i okolina. Kreativne tehnike kao komunikacijske tehnike. Tehničko-tehnološke značajnosti uporabe terapijskih sredstava, prikladnih pomagala i sigurno rukovanje njima. Kreativna terapija. Dinamika i specifičnost aplikacije kreativnih tehnika kod akutnih i kroničnih medicinskih stanja. Interakcija u kreativnom procesu. Strukturiranje kreativnih radionica. Primjena različitih kreativnih medija u procesu radne terapije.

Likovno izražavanje: Osnove likovnog stvaralaštva – izraza. Razvoj likovnog izražavanja. Likovne tehnike. Kompozicijski elementi. Vizualno i likovno mišljenje. Uvjeti razvoja likovne kreativnosti. Odrednice likovne ekspresije. Osnova analize likovnog teksta. Govorno-likovni transfer i glazbeno-likovni transfer. Poticanje i ometanje likovnog stvaralaštva. Osvježavanje procesa likovnog izražavanja i refleksije kroz osobno sudjelovanje u procesu. Likovna ekspresija u službi komunikacije, učenja, prevencije, dijagnostike i terapije. Korištenja likovnih medija u procesu radne terapije.

Glazba kao kreativni medij: Glazba kao sastavnica svakodnevnog života. Glazba u konteksta kreativnog susreta (zbližavanje, rad na tijelu, glazbene igre). Utjecaj glazbe na pojedinca. Elementi glazbenog izražavanja. Uporaba glazbe u situacijama različitih psihofizičkih smetnji (žalost, agresivnost, apatičnost). Glazboterapija (fiziološka ishodišta, praktična korist, tehnike terapije glazbom, glazbene improvizacije). Metode glazboterapije u odnosu na patologiju, razvojni stupanj, grupnu dinamiku, socijalne i individualne karakteristike pojedinca. Odabir i uporaba različitih glazbala u radnoterapijskoj intervenciji. Različiti načini uporabe glazbe u procesu radne terapije (pozadina, imaginacija, komunikacija).

Čitateljske aktivnosti i biblioterapija: Čitanje kao psihofizička aktivnost. Vrste čitateljskih aktivnosti. Identifikacija čitateljskih interesa, potreba i navika. Smjernice za korištenje čitateljskih aktivnosti. Odabir knjižnične građe s obzirom na kronološku dob (slikovnice, bajke, poezija). Mogućnosti korištenja čitateljskih aktivnosti u osoba s različitim teškoćama. Izbor tema kao pomoć za uključivanje čitateljskih aktivnosti u program radne terapije u odnosu na patologiju, zanimanje i svrhu. Priča kao kreativni trening i terapija. Biblioterapija. Procesi biblioterapije (identifikacija, projekcija, katarza, uvid). Smjernice za korištenje biblioterapije u radnoterapijskom procesu.

Scenska ekspresija i psihodrama: Dramske aktivnosti u užem i širem smislu. Osnovne smjernice i tendencije korištenja scenske ekspresije. Terapijska i estetsko-odgojna funkcija drame. Dramsko stvaralaštvo. Vođenje i animiranje scenske aktivnosti. Pojam i uloga improvizacije. Izbor teme i gradiva za scensko oblikovanje. Simulacija situacija iz svakodnevnog života. Razvijanje govornog izraza, imaginacije, opažanja, izražajnosti, socijalizaciju kroz scensku ekspresiju. Osnovni elementi psihodrame i tijek psihodrame. Tehnike u psihodrami (zrcaljenje, dvojnik, zamjena uloga). Socijalizacijski i terapijski efekti dramskih tehnika. Spontanost i kreativnost u psihodrami. Grupna dinamika u psihodrami. Indikacije i kontraindikacije za psihodramu. Specifičnost primjene dramskih tehnika u procesu radne terapije s različitom potrebitom populacijom (osobe s različitim teškoćama, različite kronološke dobi).

Plesna terapija, simbolizacija tijelom: Nove mogućnosti uporabe tjelesnosti. Motorička kreativnost. Poticanje kreativnosti, upoznavanje i osvježavanje različitih kvaliteta kretanja. Razvijanje specifičnosti u

kretanju pojedinca. Koordinacija i ekspresija tijela. Istraživanje mogućnosti izražavanja ritmom i pokretom: od konkretnog k apstraktnom. Tehnike terapije plesom i pokretom. Praktične plesne aktivnosti, samoizražavanje kroz pokret. Ples kao mogućnost izražavanja osjećaja. Ples kao mogućnost komunikacije. Korištenje elemenata plesa i simbolizacije tijelom u radnoj terapiji.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti prirodu kreativnosti, kreativnog procesa, profilaktičke i terapijske dimenzije kreativnosti
- opisati tehničko-tehnološke značajnosti upotreba terapijskih sredstava, prikladnih pomagala i sigurnosne mjere pri rukovanju
- opisati specifičnosti različitih likovnih tehnika
- opisati razvoj likovnog izražavanja, osnova analize likovnog teksta
- opisati elemente glazbenog izražavanja i metode glazboterapije
- opisati procese biblioterapije i smjernice za korištenje biblioterapije u radno-terapijskom procesu
- opisati osnovne smjernice i tendencije korištenja scenske ekspresije u radnoj terapiji
- opisati socijalizacijske i terapijske efekte dramskih tehnika
- opisati mogućnosti izražavanja ritmom i pokretom, te tehnike terapije plesom i pokretom
- prikazati govorno-likovni transfer i glazbeno-likovni transfer
- dati različite primjere poticanja kreativnosti
- procijeniti koje art ekspresivne tehnike primijeniti u radnoj terapiji s obzirom na specifičnost populacije (različite teškoće, različita kronološka dob)
- procijeniti dinamiku i specifičnosti aplikacije kreativnih tehnika kod akutnih i kroničnih medicinskih stanja
- analizirati interakcije u kreativnom procesu
- kombinirati različite načine upotrebe glazbe u procesu radne terapije
- kombinirati primjenu različitih dramskih vježbi i elemenata plesa u procesu radne terapije
- pripremiti strukturu radno terapijske radionice, te provesti istu korištenjem različitih art ekspresivnih medija

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja kolegija studenti će znati: utvrditi karakteristike različitih kreativnih sredstava i materijala; pronalaziti načine kako razviti kreativne vještine korištenjem raznih kreativnih medija; identificirati faze kreativnog procesa; poticati kreativni proces i upravljati osobnom kreativnom dimenzijom; opisati razvojni tijek i terapijsko značenje kreativnih tehnika, te razviti pravilan pogled na raznovrsne kreativne aktivnosti; upotrijebiti različite kreativnoterapijske medije u procesu radne terapije (likovno izražavanje, glazba, biblioterapija, scenski izraz, simbolizacija tijelom); odabrati određene kreativne medije/tehnike za primjenu u osoba s različitim vrstama teškoća (senzorne, motoričke, kognitivne); upotrijebiti kreativne medije u svrhu komunikacije s pojedincima ili grupom; primijeniti kreativne medije u prevenciji, edukaciji, terapiji, rehabilitaciji i rehabilitaciji; pravilno izabrati i aplicirati kreativne tehnike u odnosu na interese, navike, potrebe pojedinca, spol, dob, kulturno naslijeđe; samostalno provesti radnoterapijske kreativne radionice (individualno ili u grupi).

Obvezna literatura

1. Škrbina D. (2013) :Art terapija i kreativnost. Veble commerce.Zagreb

Preporučena literatura

1. Stack, P. J. (2006). *Art Therapy Activities: A Practical Guide for Teachers, Therapists And Parents (Plastic Comb)*. Charles C. Thomas Publisher Ltd., Illinois
2. Oldfield, A., Flower, C. (2008). *Music Therapy with Children and Their Families*. Jessica Kingsley Publishers, 1 edition
3. Rubin, J. A. (2005). *Child Art Therapy*. John Wiley&Sons Inc., Canada.
4. Atkinson, K., Wells, C. (2000). *Creative Therapies – A psychodynamic approach within occupational therapy*. Nelson Thornes, UK

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 9 bodova uključuje nazočnost studenta na predavanjima, seminarima, pripremu i sudjelovanje na metodičkim vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na završnom pismenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni ispit.

12. METODE PROCJENE U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I., II.	30	15	60	9

Okvirni sadržaj predmeta

Mjesto radnoterapijske procjene unutar radnoterapijskog procesa. Koraci u radnoterapijskoj procjeni. Prikupljanje relevantnih informacija dobivenih procjenom drugih članova tima. Temelji radnoterapijskog intervjua: polustrukturirani i strukturirani. Identifikacija problema klijenta u obavljanju svakodnevnih aktivnosti. Uvod u problemski pristup uočavanja teškoća u obavljanju svakodnevnih aktivnosti. Globalna procjena okupacijskog izvođenja. Specifičnosti procjene u skladu s odabranim teorijskim modelom. Specifičnosti procjene djece i odraslih.

Aktivnost i okupacija kao osnovni radnoterapijski medij; utjecaj svakodnevnih aktivnosti na ljudski život i zdravlje. Terminologija: zadatak, aktivnost, okupacija. Kategorizacije aktivnosti prema teorijskim modelima: CAOT, AAOT. Analiza aktivnosti kao univerzalna metoda procjene u radnoj terapiji. Dimenzije aktivnosti: osvješćivanje i identifikacija aktivnosti prikladnih za analizu. Odnos uloga i aktivnosti. Analiza aktivnosti na makro, mezo i mikrorazini. Sastavnice analize aktivnosti i okupacija: motoričke, senzoričke, perceptivne, kognitivne, afektivne i duhovne sposobnosti, te vještine potrebne za obavljanje aktivnosti i njihova procjena. Analiza fizičke, socijalne, kulturološke, ekonomsko-političke okoline u kojoj se aktivnosti i okupacije odvijaju. Procjena rizika za vrijeme obavljanja okupacije. Gradacija i adaptacija aktivnosti i okupacija. Sinteza okupacija. Dokumentiranje analize okupacija.

Instrumenti radnoterapijske procjene: standardizirane i nestandardizirane procjene, specifične procjene, samoprocjene: metodologija provođenja i interpretacija dobivenih rezultata. Aktualne procjene

samozbrinjavanja, produktivnosti i slobodnog vremena. Procjena sposobnosti (senzorno-motoričkih i psiho-socijalnih) koje utječu na mogućnost obavljanja okupacija. Procjena okoline (prostorne, socio-kulturološke i gospodarstvene) i njenog utjecaja na obavljanje aktivnosti i okupacija.

Analiza rezultata procjene i uočenih teškoća. Razumijevanje podataka dobivenih procjenom, sažimanje i stvaranje temelja za izradu plana intervencije. Postavljanje ciljeva intrevencije. Bilježenje postupka procjenjivanja i rezultata procjene, dokumentiranje rezultata procjene. Pisanje radnoterapijskog izvješća. Predmet se veže uz Stručnu praksu I., na kojoj studenti uvježbavaju provođenje različitih metoda procjene i analize okupacija u kliničkom okružju.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Pripremiti i planirati radnoterapijsku procjenu
- Odabrati primjerenu formu radnoterapijskog intervjua, provesti intervju, dokumentirati informacije prikupljene intervjuom.
- Primijeniti i interpretirati rezultate samoprocjena ili lista označavanja
- Analizirati aktivnosti po koracima, komponentama i kontekstu
- Analizirati okupacije po koracima, komponentama i kontekstu, učiniti pismenu sintezu okupacije
- Odabrati primjerenu (ne)standardiziranu radnoterapijsku procjenu i primijeniti ju sukladno uputama
- Interpretirati rezultate provedenih radnoterapijskih procjena
- Postaviti ciljeve na temelju rezultata procjene
- Napisati radnoterapijsko izvješće/mišljenje
- Demonstrirati vještine provedbe radnoterapijske procjene kroz usmeno izlaganje prikaza slučaja

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: identificirati mjesto radnoterapijske procjene unutar cjelokupnog radnoterapijskog procesa, te objasniti nazive koji se pridodaju različitim fazama; razumjeti problemski pristup prilikom procjenjivanja te ga znati primijeniti; analizirati nalaze drugih članova tima i izdvojiti informacije nužne za planiranje radnoterapijske procjene; planirati radnoterapijsku procjenu; objasniti prednosti i nedostatke intervjua s obzirom na njegovu strukturiranost, odabrati primjerenu formu intervjua, provesti intervju, dokumentirati informacije prikupljene intervjuom; primijeniti i intepretirati rezultate samoprocjene klijenta.

Studenti će zatim naučiti vrjednovati i primjenjivati aktivnost i okupaciju kao osnovni terapijski medij u radnoj terapiji, te kategorizirati aktivnosti s obzirom na teorijski model. Znati će prepoznati, imenovati i objasniti sposobnosti i vještine potrebne za izvođenje aktivnosti. Također će moći identificirati svakodnevne aktivnosti prikladne za analizu, objasniti razlog odabira ciljne aktivnosti te planirati postupak analize aktivnosti i okupacije. Studenti će kroz praktičnu i iskustvenu vježbovnu nastavu steći vještinu analiziranja konteksta u kojem se aktivnost i okupacija odvijaju, zatim vještinu podjele aktivnosti i okupacije na korake, te analizirati sposobnosti i vještine potrebne za izvršavanje svakog pojedinog koraka. Također će biti sposobni strukturiranom opservacijom, kroz korake i komponente okupacije, uočavati i preispitivati teškoće klijenta prilikom obavljanju pojedine okupacije. Studenti će usvojiti vještinu samostalnog planiranja i provedbe cjelokupnog postupka analize i sinteze aktivnosti i okupacije te iste dokumentirati u stručno mišljenje.

Studenti će također: sudjelovati u demonstraciji (ne)standardiziranih procjena i razumjeti metodologiju primjene pojedinih testova; kritizirati metodologiju postupka testiranja na konkretnim procjenama sposobnosti; prepoznati i smjestiti procjenu u pripadajući joj teorijski model; analizirati, sintetizirati i dokumentirati rezultate svih korištenih metoda procjene; napisati radnoterapijsko izvješće.

Obvezna literatura

1. Bartolac, A. (2016). Procjena okupacija u radnoj terapiji. Zdravstveno veleučilište. Zagreb

Preporučena literatura

1. Crepeau E. B., Cohn E. S., Schell B. A. (2009.): Willard & Spackman's Occupational Therapy. Lippincott Williams & Wilkins (str. 537.-648.)
2. Thomas, H. (2015.): Occupation-Based Activity Analysis : Slack Incorporated
3. Law M., Dunn W., Baum C. (2016.): Measuring Occupational Performance: Supporting Best Practice in Occupational Therapy. Slack Incorporated
4. Asher, I.E (2014).Asher's Occupational Therapy Assessment Tools: AOTA Press

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 243 sata studentu donosi 9 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Kolokvij na kraju prvog i drugog semestra. Pismeni i usmeni ispit.

13. NEUROFACILITACIJSKA TERAPIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	15	-	15	4

Okvirni sadržaj predmeta

Hijerarhijska i paralelna organizacija živčanog sustava u kontroli pokreta, senzorička pozadina pokreta, putevi kontrole, motorička kontrola i učenje, neuroplastičnost. Osnove normalnog pokreta, posturalni set, posturalna kontrola i selektivnost pokretanja, analiza posturalnih setova te facilitacija normalnog pokreta.

Praktična analiza posturalnog seta: površine oslonca i podupiranja, utjecaj gravitacije na držanje, odnos segmenata tijela (ključnih točaka) međusobno i u odnosu na bazu oslonca. Analiza ležećeg i sjedećeg posturalnog seta, analiza reakcija uspravljanja, analiza stojećeg stava i hoda te analiza funkcionalnog pokretanja gornjih ekstremiteta: aktivnosti dnevnog života. Specifične tehnike procjene i intervencije, ciljevi, pozicioniranje, transferi, principi facilitacije normalnog pokretanja, specifične mobilizacije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati temeljne principe tehnika neurofacilitacije
- demonstrirati primjenu neurofacilitacijskog tretmana osoba s neurološkim oboljenjem ili povredom središnjeg i perifernog živčanog sustava,
- facilitirati držanje, pokretanje i funkcionalne motoričke aktivnosti,

- prepoznati učinke primijenjene terapije, te neželjene efekte i komplikacije u terapiji,
- demonstrirati temeljna znanja i vještine suradnje unutar rehabilitacijskog tima.

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja kolegija studenti će razumjeti povijesni razvoj neurofacilitacijske terapije, te teorijske osnove procjene i tretmana neurološkog pacijenta. Bit će u mogućnosti teorijski i praktično analizirati normalno držanje i pokretanje, te procijeniti odstupanja od normalnog držanja i pokretanja. Također će biti osposobljeni napraviti analizu držanja i pokretanja kroz primijenjenu neurofiziologiju, te facilitirati držanje, pokretanje i funkcionalne motoričke aktivnosti.

Obvezna literatura

1.Grozdek Čovčić G., Maček Z. Neurofacilitacijska terapija. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2011.

Preporučena literatura

2.Gjelsvik Bente EB. The Bobath Concept in Adult Neurology. Stuttgart - New York: Georg Thieme Verlag; 2008.

3.Telebuh M, Klaić I. Redukcije spastičnih mišića ramenog obruča specifičnim mobilizacijama. Phisiother. croat. 2010. 11(2): 17-22.

4.Graham JV. i sur. The Bobath concept in contemporary clinical practice. Topics in stroke rehabilitation; 2009.

5.Raine S, Meadows L, Linch-Ellerington M. Bobath Concept. Theory and Clinical Practise in Neurological rehabilitation. UK: Blackwell Publishing; 2009.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama u praktikumu, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

14. NEUROLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III..	15	-	-	1

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u neurologiju. Osnove funkcionalne neuroanatomije i neurofiziologije, organizacija živčanog sustava. Neurološka simptomatologija i dijagnostika. Neurološke bolesti i bolesna stanja. Hitna stanja u neurologiji. Kongenitalni i stečeni funkcionalni poremećaji centralnog i perifernog živčanog sustava. Neurološke komplikacije drugih bolesti. Liječenje neuroloških oštećenja i funkcionalnih poremećaja. Neurološki rizici životne i radne okoline.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti prirodu neurologije
- opisati i objasniti osnove funkcionalne neuroanatomije i neurofiziologije
- definirati organizaciju živčanog sustava
- objasniti neurološku simptomatologiju i dijagnostiku
- razlikovati neurološke bolesti i stanja
- razlikovati hitna stanja u neurologiji
- razvrstati kongenitalne i stečene funkcionalne poremećaje centralnog i perifernog živčanog sustava
- objasniti neurološke komplikacije drugih bolesti
- razlikovati i objasniti liječenje neuroloških oštećenja i funkcionalnih poremećaja
- procijeniti neurološke rizike životne i radne okoline

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni: prepoznati i opisati funkcionalni neurološki poremećaj ili stanje, pratiti kliničku sliku tijekom liječenja određenog poremećaja te uspostaviti bolji kontakt s bolesnikom uz bolju kvalitetu liječenja.

Obvezna literatura

1. Grbavac Ž, Neurologija, Zagreb, 1997
2. Vesna Brinar i suradnici, Neurologija za medicinare, Zagreb, 2009

Preporučena literatura

1. Peck, K. (2000). *Neurologija*. Školska knjiga, Zagreb
2. Forwell, S. (2006). *Adults with Neurodegenerative Diseases: Occupational Therapy Practice Guidelines*. American Occupational Therapy Association
3. Okkema, K. (1993). *Cognition and Perception in the Stroke Patient: A Guide to Functional Outcomes in Occupational Therapy*. Aspen Publishers

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 27 sati studentu donosi 1 ECTS bod, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

15. NEUROPSIHOLOGIJA U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	15	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Osnovna načela neuropsihologije. Važnost neuropsihologijskog pristupa i timskog rada u dijagnostici i rehabilitaciji bolesnika s mozgovnom disfunkcijom. Ciljevi i postupak neuropsihologijskog ispitivanja. Organizacija funkcija u mozgu. Osnovne spoznajne ili kognitivne funkcije – opće intelektualne sposobnosti, mišljenje, percepcija, prostorne i konstrukcijske funkcije, pamćenje, učenje i ekspresivne funkcije (govor i praksija). Procjena kognitivnih i drugih funkcija u radnoj terapiji. Vrste smetnji kognitivnih funkcija, uzroci i učinci na ponašanje. Izvršne funkcije – smetnje, uzroci i način ispitivanja. Pažnja i stupanj aktiviteta – smetnje, uzroci i način ispitivanja. Emocionalne promjene i promjene ličnosti koje prate mozgovno oštećenje. Smetnje funkcija ovisno o vrsti mozgovnih oštećenja. Čimbenici o kojima ovisi oporavak kognitivnih i drugih funkcija.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati neuropsihologijski pristup i važnost timskog rada u procjeni i rehabilitaciji osoba s oštećenjem mozga
- definirati ciljeve i postupak neuropsihologijske procjene
- opisati osnovnu organizaciju psihičkih procesa u mozgu
- analizirati ulogu pojedinih režnjeva te lijeve i desne mozgovne polutke u neuropsihološkim funkcijama
- definirati i opisati kognitivne funkcije (percepcija, pažnja, pamćenje, mišljenje, govor i praksija)
- opisati najčešće smetnje kognitivnih i izvršnih funkcija nakon oštećenja mozga
- primijeniti mjerne instrumente namijenjene radnim terapeutima u cilju ispitivanja kognitivnih i izvršnih funkcija
- nabrojati emocionalne promjene i promjene u ličnosti i ponašanju koje prate mozgovno oštećenje
- prepoznati čimbenike o kojima ovisi oporavak psihičkih funkcija nakon oštećenja mozga

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti sposobni opisati mozgovnu organizaciju psihičkih procesa u čovjeka. Svladavanjem sadržaja znat će prepoznati i opisati poremećaje kognitivnih funkcija (mišljenje, percepcija, prostorne i konstrukcijske funkcije, pamćenje, govor i praksija), te izvršnih funkcija, pažnje i aktiviteta u bolesnika s oštećenjem mozga. Studenti će biti sposobni primijeniti neuropsihologijske testove namijenjene radnim terapeutima u cilju ispitivanja kognitivnih, izvršnih funkcija i pažnje, te će moći interpretirati značenje dobivenih rezultata. Također će moći prepoznati emocionalne promjene i promjene ličnosti koje prate mozgovno oštećenje. Bit će sposobni prepoznati čimbenike o kojima ovisi oporavak kognitivnih i drugih funkcija u osoba s oštećenjem mozga.

Obvezna literatura

1. Pačić-Turk, Lj. i Kostović Srzentić, M. (2013). Neuropsihologija za zdravstvene djelatnike. Neobjavljeni nastavni tekstovi. Zdravstveno veleučilište, Zagreb.

Preporučena literatura

1. Galić, S. (2002). *Neuropsihologijska procjena*. Naklada Slap, Jastrebarsko
2. Grieve J. (2000). *Neuropsychology for occupational therapists: assessment of perception and cognition*. Oxford. Blackwell Science
3. Zoltan, B. (2007). *Vision, Perception, and Cognition: A Manual for the Evaluation and Treatment of the Adult with Acquired Brain Injury*. Slack Incorporated

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

16. ORTOPEDIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	15	-	-	1

Okvirni sadržaj predmeta

Povijest ortopedije, osnove dijagnostike u ortopediji, ortopedski zahvati (neoperativni i operativni). Opći poremećaji koštano-zglobnog sustava, koštane displazije, multiple kongenitalne kontrakture. Upalne bolesti koštano-zglobnog sustava. Degenerativne bolesti zglobova. Artropatije. Refleksna simpatička distrofija. Posljedice kljenuti. Tumori koštano-zglobnog sustava. Specijalni dio: prirođene i stečene bolesti

po segmentima tijela (vrat, kralježnica i zdjelica, prsni koš, rame i nadlaktica, lakat i podlaktica, ručni zglob i šaka, kuk i natkoljenica, koljeno i potkoljenica, nožni zglob i stopalo). Ortopedska pomagala.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Objasniti povijest ortopedije
- Objasniti osnove dijagnostike u ortopediji
- Razlikovati ortopedske zahvate (neoperativne i operativne)
- Opisati opće poremećaje koštano-zglobnog sustava, koštane displazije i multiple kongenitalne kontraktуре
- Klasificirati upalne bolesti koštano-zglobnog sustava
- Opisati degenerativne bolesti zglobova
- Objasniti artropatije
- Objasniti refleksnu simpatičku distrofiju
- Razjasniti posljedice kljenuti
- Razlikovati tumore koštano-zglobnog sustava
- Objasniti prirodene i stečene bolesti po segmentima tijela
- Razlikovati ortopedska pomagala

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: prepoznati i razlikovati osnove dijagnostike u ortopediji, prepoznati i imenovati patofiziološke procese i mehanizme nastanka općih poremećaja koštano-zglobnog sustava, upalnih bolesti, degenerativnih bolesti zglobova i tumorskih bolesti; imenovati i razlikovati kliničku sliku općih poremećaja, upalnih bolesti, degenerativnih i tumorskih bolesti koštano-zglobnog sustava, prirodene i stečene bolesti koštano-zglobnog sustava po segmentima.

Obvezna literatura

1. Pećina, M. i sur. (2004). *Ortopedija*. Naklada Ljevak, Zagreb

Preporučena literatura

1. Mooney, M. (2006). *Occupational Therapy in Orthopaedics and Trauma*. Wiley
2. Orlić, D., Čepulić, M., Konja, J. (1996). *Tumori lokomotornog sustava*. U: Turić, M., Kolarić, K., Eljuga, D. *Klinička onkologija*. Globus, Zagreb

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

17. OSNOVE BIOMEHANIKE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u biomehaniku. Definicija motorike i motoričkih sposobnosti. Osnovna podjela motoričkih sposobnosti i testovi za procjenu motoričkih sposobnosti. Osnovne zakonitosti antropometrije, upoznavanje s antropometrijskim instrumentarijem i provođenje antropometrijskog mjerenja.

Osnovne jedinice mjera u fizici, Newtonovi zakoni, osnove biomehanike, određivanje parametara segmenata tijela, procjena kinematičkih veličina gibanja, određivanje težišta tijela.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati motriku i motoričke sposobnosti,
- definirati temeljne zakone biomehanike,
- identificirati biomehaničke parametre segmenata tijela,
- primijeniti antropometrijske testove,
- kategorizirati i nabrojati kinematičke i kinetičke veličine gibanja,
- primijeniti biomehaničku analizu pokreta.

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti sposobni stečena znanja iz područja motorike, u sklopu motoričkih sposobnosti, primijeniti u okvirima radnoterapijskog tretmana. U svom stručnom djelovanju znat će primijeniti spoznaje o osnovnim zakonitostima i načinima provjere motoričkih sposobnosti kao bazičnih dimenzija u izvođenju lokomocije ili bilo kojeg motoričkog akta. Moći će koristiti antropometrijski instrumentarij te odrediti parametre segmenata tijela. Studenti će biti osposobljeni u svom radu koristiti znanja o osnovama biomehanike te načinima njezine primjene u području ergonomije i ergonomske prilagodbe prostora osoba s teškoćama u izvođenju aktivnosti svakodnevnog života.

Obvezna literatura

1. Rađenović O. (2007): Osnove biomehanike. Nastavna skripta. Zdravstveno veleučilište, Zagreb.
2. Rađenović O. (2007): Osnove biomehanike. Radna lista. Zdravstveno veleučilište, Zagreb.
3. Mejovšek, M. (1997): Biomehanika športa, u: Priručnik za športske trenere. Zagreb: Športska stručna biblioteka,

Preporučena literatura

- 1.Mejovšek M. (1995.): Dinamička analiza gibanja u športu. U: Sportska medicina (ur. Pećina M., Heimer S.). Naprijed. Zagreb.
- 2.Medved, V.: Analiza elektromiograma u sportu. U: Sportska medicina (ur. M. Pećina i S. Heimer). Zagreb: Naprijed, 1995.
- 3.Findak, V. (1999.): Metodika tjelesne i zdravstvene kulture, priručnik za nastavnike tjelesne i zdravstvene kulture, Školska knjiga. Zagreb.
- 4.Milanović, D. (1997.): Priručnik za sportske trenere, II. Dopunjeno i izmijenjeno izdanje, Fakultet za fizičku kulturu. Zagreb.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 81 sat studentu donosi 3 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

18. OSNOVE ISTRAŽIVANJA I STATISTIKE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	20	10	20	4

Okvirni sadržaj predmeta

Metodologija: istraživački pristup, pregled istraživačkog procesa, vrste istraživačkih nacrti, izvori i vrste podataka, vrste mjernih skala, karakteristike mjernog postupka, sustavno opažanje, liste označavanja i skale procjene, intervju, ankete, upitnici i testovi, izvori stručne literature; samostalno provođenje istraživanja; oblikovanje stručnih i znanstvenih izvješća.

Statistika: osnovni pojmovi vjerojatnosti, tablično i grafičko prikazivanje rezultata, grupiranje rezultata, mjere centralne tendencije i mjere varijabiliteta: aritmetička sredina, centralna vrijednost, dominantna vrijednost, raspon, standardna devijacija i koeficijent varijabilnosti, normalna raspodjela i druge vrste distribucija, standardizirani rezultati (z-vrijednosti), pogreška aritmetičke sredine, statistička važnost razlike između raznih grupa podataka (t-test i χ^2 test za različite vrste podataka), povezanost među podacima – korelacija.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:
- identificirati i razlikovati metodološke i statističke aspekte pojedinih stručnih i znanstvenih radova s područja radne terapije,
- imenovati važnije elemente istraživačkog nacrti,
- argumentirati važnost provođenja istraživanja na području radne terapije,

- imenovati i koristiti različite statističke postupke,
- Prepoznati i provesti odgovarajući statistički test za provjeru razlika
- opisati namjenu pojedinih statističkih postupaka,
- odabrati odgovarajuće postupke ovisno o vrsti podataka kojima raspolažu
- prepoznati i opisati obilježja podataka na pojedinoj mjernoj skali
- obraditi podatke prikupljene u jednostavnijem istraživanju.

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni:

- moći će imenovati sve važne elemente istraživačkog nacrta, procesa kao i istraživačkog izvještaja
- usporediti i prepoznati istraživačke nacрте različite kvalitete
- razumjet će važnost provođenja istraživanja na području radne terapije
- biti će u stanju planirati i provoditi jednostavnija istraživanja
- bit će u stanju prepoznati i opisati obilježja podataka na pojedinoj mjernoj ljestvici
- Imenovati, opisati i koristiti različite jednostavnije deskriptivno statističke postupke
- Imenovati, opisati i koristiti različite jednostavnije statističke postupke iz područja inferencijalne statistike
- odabrati odgovarajuće postupke ovisno o vrsti podataka kojom raspolažu
- pratiti i razumjeti stručnu literaturu, i nalaze istraživanja iz područja radne terapije.

Obvezna literatura

1. Mejovšek M. Uvod u metode znanstvenog istraživanja. Jastrebarsko: Naklada "Slap". 1. dio – Poglavlja: od 1. do 4. (od 17. do 114. stranice) 93 stranice; 2003.
2. Petz, B. Osnovne statističke metode za nematematičare. 5. izdanje. Jastrebarsko: Naklada Slap, 2004.
3. Petrak O. Statistika – materijali za vježbe. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2010.
www.zvu.hr/~oliverap/

Preporučena literatura

1. Marušić M., Petrovečki M., Petrak J. i Marušić A. Uvod u znanstveni rad u medicini. 4. izd. Zagreb: Medicinska naklada; 2008.
2. Petz, B.; Kolesarić, V.; Ivanec, D.: Petzovastatistika: Osnovne statističke metode za nematematičare. Jastrebarsko: NakladaSlap, 2012.
3. Kolesarić V., Petz B. Statistički rječnik. Jastrebarsko: Naklada Slap; 2003.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

19. OSNOVE RADNE TERAPIJE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I., II.	45	-	60	8

Okvirni sadržaj predmeta

Filozofski temelji radne terapije. Definicija struke svrha struke. Okupacije i zdravlje. Značenje okupacije. Stručna terminologija (okupacije / aktivnost; okupacijska participacija / okupacijski deprivacija /okupacijska marginalizacija; okupacijska ne(pravda); okupacijska povijest, okupacijski identitet). Povijesni razvoj radne terapije. Konceptualne smjernice i modeli u radnoj terapiji. Međunarodna klasifikacija funkcije (SZO). Socijalni model onesposobljenja. Okupacijski modeli: Model ciljane aktivnosti. Model adaptivnih vještina. Model adaptacije kroz okupaciju. Model ljudske okupacije. Kanadski model izvođenja okupacija i uključenosti (CMOP-E). PEO-P model. Kawa model. Razvoj modela i njihova primjena u radnoterapijskoj praksi. pristupi u radnoj terapiji: funkcionalno-rehabilitacijski pristup, (neuro)razvojni pristup, biomehanički pristup, sociološki pristup, kognitivno-bihevioralni pristup. Važnost klijentu usmjerenog pristupa u radnoj terapiji. Osnove radnoterapijskog procesa. Radnoterapijski okvir prakse. Postavljanje intervencijskih ciljeva. Osnovni elementi radnoterapijske intervencije. Ciljevi i ishodi intervencije. Primjeri radnoterapijskih intervencija i područja djelovanja. Okupacija kao osnovni radnoterapijski medij. Osnovne vještine radnog terapeuta. Terapeutska uloga. Kliničko rezoniranje. Komparativna analiza razvoja radne terapije u Hrvatskoj i Svijetu. Radni terapeut kao član tima. Istraživanje znanstvene i profesionalne literature. Praksa utemeljena na dokazima. Organizacije radnih terapeuta u Hrvatskoj i Europi. Odgovornost za razvoj struke i budućnost radne terapije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti radnu terapiju kao zdravstvenu djelatnost, osobitosti i osnovna načela teorije radne terapije
- opisati povijesni razvoj struke uz navođenje najznačajnijih pojedinaca kroz povijest razvoja struke i razdoblja
- opisati radnoterapijsku paradigmu i njezinu primjenjivost u radu s klijentom/bolesnikom
- objasniti glavne okupacijske teorijske modele i njihovu primjenu u radnoterapijskom procesu
- planirati radnoterapijski pristup sukladno suvremenim radnoterapijskim modelima prakse
- Tražiti rješenja za praktične probleme u stručnoj i znanstvenoj literaturi
- Kritički pročitati i analizirati profesionalnu i znanstvenu literaturu te razumjeti implikacije iste za praksu

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja ovog kolegija studenti će biti sposobni: definirati područje djelovanja radne terapije u sustavu zdravstva, nabrojati i opisati različite teorijske i praktične modele i pristupe u radnoj terapiji; identificirati i odabrati modele i pristupe sukladno terapijskoj situaciji i potrebama klijenta; prepoznati pojedini pristup u izloženom prikazu slučaja; kritički se osvrnuti na postojeće pristupe u radnoj

terapiji; navesti temeljne dijelove radnoterapijskog procesa i kriterija za postavljanje ciljeva intervencije; argumentirati korištenje okupacije kao temelja radnoterapijskog procesa; objasniti ulogu radnog terapeuta u sustavu zdravstvene skrbi i kao člana tima; razumjeti, kritički analizirati i koristiti znanstvenu i profesionalnu literaturu iz područja radne terapije; objasniti ulogu i svrhu profesionalnih radnoterapijskih organizacija; preuzeti dio odgovornosti za razvoj struke i svoj profesionalni razvoj.

Obvezna literatura

1. Bartolac, Andreja. Što je znanost o okupaciji? Istraživački pristup aktivnostima svakodnevnog života. // *JAHR – European Journal of Bioethics*. 4 (2013), 8; 819-841
2. Bartolac, A. Procjena okupacija u radnoj terapiji, Zdravstveno veleučilište, 2016. (str. 13-35, 321-334)
3. Šimunović D. (2013.): Odabrana poglavlja iz radne terapije (nastavni tekstovi), Zagreb, Zdravstveno veleučilište

Preporučena literatura

1. Bartolac, Andreja. *Using Occupational Therapy Theory in Croatia // Using Occupational Therapy Theory in Practice / Boniface, Gail ; Seymour, Alison (ur.)*. Oxford: Wiley-Blackwell, (2012) pp.128-139. (poglavlje u knjizi)
2. AOTA: *Occupational Therapy Practice Framework: Domain and Process 3rd ed.*
3. Wilcock, A. i Hocking, C. (2015). *An Occupational Perspective of Health*. Slack Inc.
4. Boyt-Schell, B., Schell, J. W. (2007). *Clinical and Professional Reasoning in Occupational Therapy*. Lippincott Williams & Wilkins
5. Kielhofner, G. (2008). *Model of Human Occupation: Theory and Application*. Lippincott Williams & Wilkins
6. Turpin, M. J., Iwama, M. (2009). *Applying Occupational Therapy Theory: A Field Guide to Models in Practice*. Churchill Livingstone
7. Townsend, E. (2007). *Enabling Occupation II: Advancing an Occupational Therapy Vision for Health, well Being & Justice Through Occupation*
8. Whalley Hammell, K. (2004). Dimensions of meaning in the occupations of daily life. *Canadian Journal of Occupational Therapy*, 71: 296-305.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om u

Ukupno opterećenje od 229,5 sati studentu donosi 8,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit. Preduvjet za polaganje završnog usmenog ispita položen je kolokvij na kraju 1. i 2. semestra.

20. PEDIJARIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	30	-	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Rast i razvoj djeteta u pojedinim razdobljima. Genetika i antenatalna oboljenja. Fiziologija i patologija novorođenčeta, predškolskog i školskog djeteta. Pubertet. Prehrana i poremećaji prehrane. Kronično bolesno dijete. Kronične bolesti živčanog sustava (cerebralna paraliza, epilepsija, mentalna retardacija, moždani udar), neuromišićna bolest, bolesti bubrega i mokraćnih putova, bolesti probavnog i respiratornog sustava u dječjoj dobi. Poremećaji ponašanja u djece uključujući autistički spektar poremećaja i ADHD.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati obilježja normalnog rasta i razvoja djeteta
- identificirati čimbenike koji djeluju ometajuće
- procijeniti odstupanja i uzroke sniženog ili ubrzanog rasta
- koristiti percentilne krivulje WHO za tjelesnu težinu, visinu, opseg glave i dinamiku rasta navedenih antropometrijskih mjera
- opisati uredan rani neurološki razvoj djeteta, procijeniti odstupanja, klasificirati dobno ovisne neurološke sindrome dojenačke dobi (sindrom iritacije, apatije, spastični distoni i hemiparetski razvoj)
- opisati neurološki razvoj malog, predškolskog i školskog djeteta, te definirati odstupanja u smislu minimalne neurološke disfunkcije
- definirati cerebralnu paralizu, interpretirati težinu neuromotornog oštećenja i pridruženih odstupanja vida, sluha, govora, epilepsije, intelektualnog razvoja
- prepoznati genetički uvjetovane neuromišićne bolesti, napose progresivnu mišićnu distrofiju i spinalnu mišićnu distrofiju
- izdvojiti perinatalni moždani udar kao najčešći uzrok jednostrane cerebralne paralize
- procijeniti specifičnost epilepsije u djece i utjecaj antikonvulzivne terapije
- opisati deficitarne bolesti dječje dobi, napose pothranjenost, odnosno pretilost
- izdvojiti akutne i kronične respiratorne bolesti kao najčešći uzrok morbiditeta u djece

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni opisati i prepoznati normalan psihomotorički razvoj djeteta, opisati postupke zbrinjavanja i zaštite zdrave i bolesne djece, razumjeti psihološku reakciju djece na bolest, imenovati, prepoznati i opisati dijagnostičke postupke, te mogućnosti liječenja bolesti i poremećaja dječje dobi.

Obvezna literatura

1. Mejaški Bošnjak, V. (2008). *Rani neurološki razvoj djeteta*. Paediatrica Croatica, 52 (Supl 1): 36 – 42.

2. Mejaški Bošnjak V. Neurološki sindromi dojenačke dobi i cerebralna paraliza. *Paediatr Croat.* 2007;51 (supl 1): 120-9.
3. Mejaški Bošnjak V. Smjernice hrvatskog društva za dječju neurologiju za cerebralnu paralizu. *Paediatr Croat.* 2012;56 (supl 1): 157-63.
4. Đuranović V, Mejaški Bošnjak V, Leniček Krleža J, Roić G, Lujić L, Đaković I. Perinatalni moždani udar – najčešći uzrok unilateralne cerebralne paralize. *Paediatr Croat* 2013; 57(Supl 1):98-105.
5. Đuranović Vlasta, Vlatka Mejaški-Bošnjak, Lucija Lujić, Goran Krakar: „Dijagnostički postupci kod migrenskih glavobolja u dječjoj dobi“. *Acta Med Croatica*, 62 (2008) 241-245
6. Mejaški Bošnjak, Đaković I: Europska klasifikacija cerebralne paralize *Ped Croat.* 2013;57(sopl9: 93-97

Preporučena literatura

1. Mejaški Bošnjak, V. (2007). *Dijagnostički pristup ranom otkrivanju neurorazvojnih odstupanja*. *Paediatrica Croatica*, 51: 105 – 110.
2. Bowyer, P., Cahill, S. M. (2008). *Pediatric Occupational Therapy Handbook: A Guide to Diagnoses and Evidence-Based Interventions*. Mosby
3. Đuranović V, Mejaški-Bošnjak V, Marušić-Della Marina B, Lujić L. Normalan psihomotorički razvoj- preduvjet uspješna hranjenja. *Paediatr Croat.* 2002;46:71-5.
4. [www. MACS.nu](http://www.MACS.nu)
5. www.scpenetwork.eu

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama , te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

21. PROTETIKA I ORTOTIKA U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III.	30	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Ortopedska pomagala (vrste, povijest primjene pomagala). Primjena pomagala u rehabilitaciji. Osnove ortopedske tehnike u izradi proteza. Protetika donjih udova. Amputacija donjih udova – uzroci, vrste. Protetička opskrba s obzirom na različite razine amputacija, dob, dodatne bolesti. Rehabilitacija osoba s amputacijom donjih udova (prijeoperacijska faza, poslijeoperacijska faza, preprotetička faza, protetička faza). Algoritam – program protetičke rehabilitacije. Škola hodanja s protezom. Aktivnosti svakodnevnog života s protezom, uloga radnog terapeuta, edukacija klijenata. Protetika gornjih udova. Vrste proteza. Indikacije za pojedine vrste proteza. Rehabilitacija osoba s amputacijom ruku. Trening aktivnosti svakodnevnog života s protezom. Ortotika. Podjela ortoza: ortoze udova i ortoze trupa. Ortoze donjih udova (ortoze za gležanj i stopalo AFO; ortoze za koljeno, gležanj i stopalo KAFO; ortoze za kuk, koljeno, gležanj i stopalo HKAFO; ortoze za kukove i ortoze za koljena). Ortotski tretman u rehabilitaciji

neuromuskularnih bolesnika. Ortotika gornjih udova (šaka, lakat i rame). Funkcija šake u svakodnevnom životu. Funkcionalna procjena šake. Pojmovi i aktualni trendovi o udlagama šake. Radnoterapijska intervencija kod reumatoidne šake, kod osteoartritične šake, kod prijeloma šake, iščašenja i deformiteta prstiju šake. Radnoterapijska intervencija šake u djece i starijih osoba. Elektronska pomagala (funkcionalna električna stimulacija – FES). Ortoze trupa; vrste prema namjeni (imobilizacijske, potpuno rasteretne, korektivne). Pregled biomehaničkog djelovanja pojedinih ortoza trupa. Ortopedska obuća i ulošci. Pregled biomehaničkog djelovanja. Pomagala za kretanje – štapovi, štake, hodalice, invalidska kolica. Pomoćna pomagala i tehnička pomagala za obavljanje aktivnosti svakodnevnog života. Načela adaptacije stambene i radne okoline, odnosno okoliša s primjenom rehabilitacijskih pomagala.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati različita ortopedska pomagala
- rukovati ortopedskim pomagalima u rehabilitaciji
- razlikovati osnovne ortopedske tehnike u izradi pomagala
- objasniti uzroke i vrste amputacije donjih udova
- objasniti rehabilitaciju osoba s amputacijom donjih udova
- objasniti algoritam – program protetičke rehabilitacije
- pokazati školu hoda s protezom
- objasniti ulogu radnog terapeuta, aktivnosti dnevnog života i edukaciju klijenata nakon amputacije donjih udova
- provesti radno terapijski proces unutar problematike šake (procjena, intervencija ,ortoze, pomagala)
- navesti protetiku gornjih udova, vrste proteza i indikacije za pojedine vrste proteza
- objasniti rehabilitaciju osoba s amputacijom ruku
- demonstrirati trening aktivnosti života s protezom
- razlikovati podijelu ortoza: ortoze udova i ortozer trupa
- opisati biomehaničko djelovanje pojedinih ortoza
- opisati ulogu radnog terapeuta u rehabilitacijskom timu u primjeni pomagala
- primijeniti određene ortoze i proteze
- primijeniti načela adaptacije okoline za klijenta koji koristi pomagala

Razvijanje kompetencija

Usvajanjem sadržaja predmeta studenti će biti upoznati s različitim vrstama ortopedskih pomagala i educirani za rad u rehabilitacijskom timu, tj. primjeni navedenih pomagala s ciljem ublažavanja onesposobljenosti bolesnika, odnosno poboljšanja izgubljene ili oštećene funkcije lokomotornog i neuromuskularnog sustava, ili nadomjeska amputiranog uda, s posebnim naglaskom na radnoterapijski angažman.

Obvezna literatura

1. Kovač, I., Jelić, M. (2004). *Ortopedska pomagala u rehabilitaciji*. U: Ćurković, B. i sur. *Fizikalna i rehabilitacijska medicina*. Medicinska naklada, Biblioteka Sveučilišni udžbenici, Zagreb, 151 – 155.
2. Kovač, I. *Rehabilitacija osoba s amputacijom udova*. Fizioterapija (Tema broja: Rehabilitacija osoba s amputacijom udova), god. 2, br. 1: 14 – 17.
3. Jelić, M. (1993). *Ortoze u liječenju i rehabilitaciji ozljeda šake*. Zbornik Tečaja za trajno usavršavanje liječnika. *Ozljede šake*. Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb

Preporučena literatura

1. Jelić, M., Kovač, I. (2000). *Rehabilitacija osoba s amputacijom udova*. U: Bobinac Georgijevski, A., Domljan, Z., Martinović-Vlahović, R., Ivanišević, G. *Fizikalna medicina i rehabilitacija u Hrvatskoj*. U: *Hrvatski liječnički zbor*. Hrvatsko društvo za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, Zagreb
2. Kovač, I. (2004). *Rehabilitacija i fizikalna medicina bolesnika s neuromuskularnim bolestima*. Savez društava distrofičara Hrvatske, Tisak EDOK, Samobor, 90.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

22. PSIHIJARIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	30	-	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Definicija psihijatrije, pojam duševnog zdravlja i duševne bolesti, teorije duševnog zdravlja, bolesti i ličnosti, povijest i razvoj psihijatrije, sadržaji psihijatrijske struke, aktivnosti psihijatrijske struke, organizacija psihijatrijske zaštite i unapređenje duševnog zdravlja, psihijatrijska skrb (pojam, sadržaji i oblici), opća psihopatologija (mentalni sadržaji), psihički status, organski poremećaji, poremećaji ovisnosti, shizofreni poremećaji, afektivni poremećaji, neuropsikijski poremećaji, poremećaji uzrokovani stresom, somatomorfni poremećaji, poremećaji ponašanja, poremećaji ličnosti, oblici skrbi pojedinih bolesti.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Opisati pojmove duševnog zdravlja i duševne bolesti
- opisati povijest i razvoj psihijatrije
- definirati aktivnosti psihijatrijske struke
- definirati psihijatrijsku skrb
- definirati opću psihopatologiju
- opisati poremećaj ovisnosti
- opisati shizofreni poremećaj
- opisati poremećaje ponašanja i poremećaje ličnosti
- definirati poremećaje uzrokovane stresom
- opisati oblike skrbi pojedinih bolesti

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: opisati pojmove duševnog zdravlja i duševne bolesti; prepoznati i razumjeti teorije duševnog zdravlja; objasniti pojam psihijatrijske skrbi; imenovati, prepoznati i opisati mogućnosti liječenja psihopatoloških poremećaja, organskih poremećaja, poremećaja ovisnosti, shizofrenih poremećaja, afektivnih poremećaja, neurotskih poremećaja, poremećaja uzrokovanih stresom, somatomornog poremećaja, poremećaja ponašanja i poremećaja ličnosti.

Obvezna literatura

1. Hotujac, Lj. (2006). *Psihijatrija*. Medicinska naklada, Zagreb
2. Kozarić-Kovačić, D., Grubišić-Ilić, M., Grozdanić, V. (2005). *Forenzička psihijatrija*. Medicinska naklada, Zagreb, 57 – 82, 83 – 282, 283 – 291.

Preporučena literatura

1. Kozarić-Kovačić, D. (1996). *Alkoholičari počinitelji kaznenih djela protiv života i tijela*. MUP RH, Zagreb
2. Kozarić-Kovačić, D., Nenadić-Šviglin, K., Ljubin, T. (1996). *Sociopatološka obilježja narkomana i osoba s poremećajem ličnosti – počinitelja kaznenih djela*. MUP RH, Zagreb
3. Cara, E., MacRae, A. (1998). *Psychosocial Occupational Therapy in Clinical Practice*. Paperback/Delmar Thomson Learning.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

23. RADNA TERAPIJA I MENTALNO ZDRAVLJE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V., VI.	45	15	45	8

Okvirni sadržaj predmeta

Povijesni razvoj radne terapije u mentalnom zdravlju u svijetu i Hrvatskoj. Teorijske osnove radne terapije u mentalnom zdravlju. DSM-IV klasifikacija. Modeli i pristupi: kognitivni pristup, socijalni pristup, bihevioralni pristup. Specifičnosti radno- terapijskog procesa u mentalnom zdravlju: terapijski odnos, vještine radnog terapeuta unutar terapijskog odnosa. Strategije učinkovite komunikacije, motivacijski intervju. Metode grupnog rada u radnoj terapiji na području mentalnog zdravlja. Specifične radnoterapijske procjene u području mentalnog zdravlja. Procjenjivanje na osnovi teorije objektnih odnosa. Etičke dileme i norme u odnosu terapeut – klijent u području mentalnog zdravlja. Uspostavljanje životnih i socijalnih vještina. Osnove terapije igrom. Područja djelovanja radnog terapeuta na područjima: akutne i kronične psihopatologije, dječje i adolescentne psihopatologije. Definicija, dijagnoza i klasifikacija autizma i ostalih pervazivnih razvojnih poremećaja. Razvoj osoba s autizmom i specifične potrebe koje iz njega proizlaze. Radnoterapijska komunikacija i intervencija s osobama s autizmom. Augmentativna i alternativna komunikacija za osobe s autizmom. Vizualno-kognitivna podrška. Mentalno zdravlje u zajednici: prevencija i terapija. Specifičnosti vođenja radnoterapijske dokumentacije u području mentalnog zdravlja.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati ulogu radnog terapeuta u skrbi za osobe s poteškoćama na području mentalnog zdravlja
- opisati primjenu specifičnih modela i pristupa u izvođenju radnoterapijske intervencije u osoba s poteškoćama na području mentalnog zdravlja
- koristiti odabrane radnoterapijske procjene na području akutne i kronične psihopatologije, dječje i adolescentne psihopatologije.
- izdvojiti radno terapijske postupke sukladno inicijalnoj procjeni i planu radnoterapijske intervencije
- objasniti i interpretirati radnoterapijske postupke

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem teorijskih znanja i praktičnih vještina studenti će biti sposobni: objasniti teorijske osnove radne terapije u mentalnom zdravlju te se koristiti DSM-IV klasifikacijom duševnih poremećaja; razumjeti i znati primijeniti radnoterapijske modele i pristupe u radnoj terapiji u području mentalnog zdravlja; provesti motivacijski intervju te odabrati specifične radnoterapijske procjene u mentalnom zdravlju; sudjelovati u pružanju radnoterapijske intervencije i skrbi za psihijatrijskog bolesnika s naglaskom na osobe s poremećajem ovisnosti, afektivnim poremećajima, poremećajima uzrokovanim stresom, poremećajem ponašanja, poremećajem ličnosti i autizmom uz valjani odabir metodologije procjene, definiranje plana

intervencije uz primjenu odgovarajućih radnoterapijskih metoda u procesu; sudjelovati u organizaciji zaštite mentalnog zdravlja pojedinca u zajednici; pridržavati se etičkih normi u ophođenju s klijentom.

Obvezna literatura

1. Šimunović, D., Škrbina, D. (2004). *Radna terapija u psihijatriji*. Medicus, 13 (1).
2. Šimunović, D., Škrbina, D., Miočinić, Lj. (2004). *Igra – inicijalna procjena u dječjoj dobi*. Paediatrica Croatica, 48 (2).
3. Škrbina, D., Šimunović, D. (2004). *Terapijska intervencija kroz igru - priručnik*, Papirna konfekcija B. Jagić, Zagreb

Preporučena literatura

1. Abelenda, J., Helfrich, C. (2003). *Family resilience and mental illness: The role of occupational therapy*. Occupation Therapy in Mental Health, 19: 25 – 39.
2. Bryant, W., Fieldhouse, J. i Bannigan K. (2014.). *Creek's Occupational therapy and Mental Health* (5. izdanje). Elsevier Health Sciences.
3. Kielhofner, G. (2008.). *Model of human occupation: theory and application* (4.izdanje). Baltimore, MD : Williams and Wilkins
4. Wilcock. A. (2015.). *An occupational perspective of health* (3. izdanje). Thorofare: Slack.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 216 sati studentu donosi 8 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama , te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

24. RADNA TERAPIJA U NEURORAZVOJNOJ I NEUROLOŠKOJ REHABILITACIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III., IV.	30	15	60	7

Okvirni sadržaj predmeta

Radnoterapijska procjena, planiranje intervencije, intervencija i evaluacija prema specifičnim modelima kod neurorazvojnih i neuroloških teškoća djece i odraslih. Neurorazvojni modeli/pristupi: neurorazvojni Bobath, senzoričkointegracijski Ayers i razvojni. Rehabilitacijski modeli/pristupi: biomehanički, rehabilitacijski. Okupacijski modeli/pristupi: motoričko učenje, funkcionalni, kognitivni. Specifičnosti radno-terapijske procjene i mjerni instrumenti kod neurorazvojnih i neuroloških oštećenja. Analiza senzomotoričkih, perceptivnih, kognitivnih i psihosocijalnih komponenti nastalih uslijed neurorazvojnih i

neuroloških oštećenja te njihov utjecaj na izvođenje svakodnevnih aktivnosti. Terapijska intervencija po modelima/pristupima: neurorazvojni pristup-inhibicija abnormalne refleksne aktivnosti i facilitacija normalnog pokreta kroz aktivnosti svakodnevnog života, kontrola posturalnih položaja i pozicioniranje tijekom izvođenja ciljanih aktivnosti. Remedijacijski pristup i usmjeravanje na komponente aktivnosti (*bottom-up*), adaptacijski pristup i usmjeravanje na aktivnost (*top-down*). Radnoterapijske aktivnosti kod najčešćih neurorazvojnih i neuroloških disfunkcija djece i odraslih: kašnjenja u razvoju, sindroma dojenačke dobi (spastičnosti, distonije i hipotonije), cerebralne paralize, hiperkinetičkog sindroma (ADHD), kod akutno nastalih disfunkcija (cerebrovaskularni inzulti, traume mozga i leđne moždine) i kronično/progresivnih (Parkinsonov sindrom, multipla skleroza, neuromišićne bolesti, Alzheimerova bolest). Praktični dio nastave (vježbe) slijedi teme teorijske nastave.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati motoričko ponašanje, motoričku kontrolu, motorički razvoj, motoričko učenje i motoričke vještine
- analizirati i opisati pretpostavke četiri neuropsihološka pristupa i radno terapijskog pristupa umjerenog na zadatak
- opisati kako lokacija opsega lezije utječe na pojedine funkcije
- definirati pretpostavke oporavak nakon lezije CNS-a koji je moguć zbog utjecaja na CNS
- procijeniti mišićni tonus, te primijeniti primjerene intervencije
- analizirati evaluacije pomoću radno terapijskog pristupa usmjerenog na zadatak
- opisati ulogu osjeta u funkcioniranju
- nabrojati ciljeve senzoričke procjene
- nabrojati somatosenzorne obrasce deficita
- dokumentirati rezultate procjene
- razlikovati vizualno perceptivnu hijerarhiju
- definirati temeljne vizualne vještine
- nabrojati zanemarivanja
- definirati kognitivne sposobnosti i kapacitete
- razlikovati odrednice modela kognitivnog funkcioniranja
- definirati postupak kognitivne procjene
- razlikovati posljedice usporenog razvoja, analizirati kontekst radne terapije, razlikovati teorijske osnove intervencije, opisati radno terapijski proces kod cerebralne paralize
- analizirati kontekst radne terapije, razlikovati teorijske osnove intervencije, opisati radno terapijski proces kod traumatske ozljede mozga
- analizirati kontekst radne terapije, razlikovati teorijske osnove intervencije, opisati radno terapijski proces kod neurodegenerativnih bolesti
- analizirati kontekst radne terapije, razlikovati teorijske osnove intervencije, opisati radno terapijski proces kod spinalnih ozljeda
- analizirati kontekst radne terapije, razlikovati teorijske osnove intervencije, opisati radno terapijski proces kod moždanog udara
- dokumentirati radno terapijski proces

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni provesti, sa znanjem i razumijevanjem neurofizioloških i neuropatoloških procesa, radnoterapijsku procjenu, planiranje intervencije, intervenciju i evaluaciju terapije u osoba različite kronološke dobi s neurorazvojnim i neurološkim izazovima. .

Obvezna literatura

1. Pulić, E. (2012). Nastavni tekstovi iz kolegija „Radna terapija kod neurorazvojnih i neuroloških oštećenja“, Zdravstveno veleučilište, Zagreb
2. Edmans, J. (2010) Occupational therapy and Stroke, 2nd ed, Wiley-Blackwell, Oxford, UK
3. Preston, J., Edmans, J. (2016). Occupational Therapy and Neurological Conditions. Wiley-Blackwell
4. Brinar, V. (2009). Neurologija za medicinare. Medicinska naklada, Zagreb
5. Popović-Miočinović, Lj., Šimunović, D. (2004). Radna terapija u re/habilitaciji djece. Paediatrica Croatica, 48:113 – 116.
- Mardešić, D, Barić, I (2016). Pedijatrija. Školska knjiga, Zagreb

Preporučena literatura

1. Vining Radomski, M., Trombley Latham, C.A.(2008) Occupational therapy for physical dysfunction, 6th ed., Lippincott Williams&Wilkins
2. Popović-Miočinović, Lj., Begović, D., Šimunović, D. (2004). *Terapija senzoričke integracije*. Paediatrica Croatica., vol. 48, suppl. 2.
3. Blesedell Crepeau, E., Cohn, E. S., Boyt Schell, B. A. (2003). *Willard and Spackman's Occupational Therapy*. Williams&Wilkins, 243 – 278, 466 – 468, 689 – 720, 767 – 788.
4. Case-Smith, J., Clifford O'Brien, J.: *Occupational Therapy for Children and Adolescents*. St.Luis, Mosby, 2014.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 189 sati studentu donosi 7 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
25. RADNA TERAPIJA KOD OSOBA S INTELEKTUALNIM TEŠKOĆAMA	V.	30	15	30	5,5

Okvirni sadržaj predmeta

Definiranje populacije osoba s intelektualnim teškoćama (terminologija, epidemiologija, klasifikacija, prevalencija). Specifičnosti razvoja djece i odraslih osoba s intelektualnim teškoćama. Biološke teškoće. Spoznajni procesi (percepcija, pamćenje, pažnja, mišljenje, učenje). Emocionalni razvoj. Emocije kao temelj učenja. Govor i komunikacijske teškoće u osoba s intelektualnim teškoćama. Augmentativna i alternativna komunikacija. Motorički razvoj. Psiho-socijalni razvoj (self-koncept, lokus kontrole, temperament, anksioznost, usamljenost, rizična ponašanja, socijalna kompetencija, samoodređenje i

samozastupanje). Floor-time pristup. Facilitacija spoznajnog, motoričkog, emocionalnog i socijalnog razvoja. Procjena adaptivnog ponašanja. Radnoterapijski programi rane intervencije za djecu s intelektualnim teškoćama. Ograničenja u izvođenju aktivnosti svakodnevnog života u osoba s intelektualnim teškoćama. Adaptacije i radnoterapijske strategije potrebne za kompetentno izvođenje aktivnosti svakodnevnog života. Poticanje i razvijanje funkcionalnih sposobnosti potrebnih za izvođenje aktivnosti svakodnevnog života. Individualni pristup i radnoterapijska podrška. Funkcionalno učenje. Modifikacija ponašanja. Strukturiranje aktivnosti svakodnevnog života za osobe s intelektualnim teškoćama. Trening životnih vještina za osobe s intelektualnim teškoćama. Okolina i osoba s intelektualnim teškoćama. Potrebe osoba s intelektualnim teškoćama u kontekstu zajednice. Ekskluzija-integracija/inkluzija. Teorijska ishodišta radnoterapijskog tretmana izvan institucije. Principi učinkovitih radnoterapijskih programa usmjerenih na obitelj. Interakcije radni terapeut – roditelj – dijete u kontekstu svakodnevnih aktivnosti. Važnost socijalno kompetentnog ponašanja u aktivnostima svakodnevnog života. Osnaživanje ili socijalna kontrola kao temeljni princip radnoterapijskog djelovanja. Interdisciplinarna rehabilitacija. Uloga radnog terapeuta u stručnom timu. Prava osoba s intelektualnim teškoćama. Kvaliteta života osoba s intelektualnim teškoćama.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati populaciju osoba s intelektualnim poteškoćama i autizmom (terminologija, epidemiologija, klasifikacija, prevalencija)
- opisati specifičnosti razvoja djece i odraslih osoba s intelektualnim poteškoćama
- opisati ulogu radnog terapeuta u stručnom timu
- opisati ograničenja u izvođenju aktivnosti svakodnevnog života kod osoba s intelektualnim poteškoćama
- opisati različite edukacijsko-terapijske intervencije koje se provode u sklopu timskog rada u programima za osobe s intelektualnim poteškoćama
- opisati potrebe osoba s intelektualnim poteškoćama u kontekstu zajednice
- opisati teorijska ishodišta radno-terapijskog tretmana izvan institucije
- procijeniti adaptivno ponašanje osobe s intelektualnim poteškoćama
- strukturirati aktivnosti svakodnevnog života za osobe s intelektualnim poteškoćama
- planirati programe poticanja i razvijanja funkcionalnih sposobnosti potrebnih za izvođenje aktivnosti svakodnevnog života
- planirati, započeti i provesti radno-terapijsku intervenciju s osobama s intelektualnim poteškoćama
- planirati, započeti i provesti radno-terapijske programe usmjerenih na obitelj

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će usvojiti dodatna znanja i vještine potrebne za sudjelovanje u timskom radu, te za profesionalno i odgovorno provođenje radne terapije s osobama s intelektualnim teškoćama. Poznavanje i razumijevanje specifičnosti razvoja osoba s intelektualnim teškoćama i specifičnih potreba koje iz njih proizlaze preduvjet su za odgovarajuće planiranje i provođenje radnoterapijskog postupka s osobama s intelektualnim teškoćama i njihovom okolinom.

Obvezna literatura

1. Njegovan-Zvonarević, T. (2017). *Radna terapija kod osoba s intelektualnim teškoćama*. Nastavni tekstovi, Zdravstveno veleučilište, Zagreb

2. Greenspan, S., Wieder, S. (2003). *Dijete s posebnim potrebama*. Ostvarenje, Lekenik

Preporučena literatura

1. Hallgren and Kottorp (2005). *Effects of occupational therapy intervention on activities of daily living and awareness of disability in persons with intellectual disabilities*. Australian Occupational Therapy Journal, 52: 350 – 359.
2. Goodman, J., Hurst, J., Locke, C. (2008). *Occupational therapy for people with learning disabilities*. Churchill Livingstone Elsevier, London
3. Bigby, C., Fyffe, C., Ozanne, E. (2007). *Planning and Support for People with Intellectual Disabilities*
4. Harris, J. C. (2007). *Intellectual Disability: Understanding Its Development, Causes, Classification, Evaluation, and Treatment (Developmental Perspectives in Psychiatry)*. Oxford University Press Inc.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 148,5 sati studentu donosi 5,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

26. RADNA TERAPIJA KOD SENZORIČKOG PROCESIRANJA I SENZORIČKE INTEGRACIJE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	VI.	30	15	30	6,5

Okvirni sadržaj predmeta

Definicija sljepoće i slabovidnosti. Utjecaj oštećenja senzornog sustava na aktivnosti dnevnog života. Vidni sustav i neurološka pozadina oštećenja vida, kongenitalna i stečena sljepoća. Senzomotorički, kognitivno perceptivni i psihosocijalni razvoj osoba oštećena vida. Poremećaji komunikacije osoba s oštećenjem vida. Utjecaj oštećenja vida na izvođenje aktivnosti dnevnog života. Specifične radnoterapijske procjene sposobnosti, aktivnosti i okruža osoba oštećena vida. Specifične radnoterapijske intervencije u osoba oštećena vida. Adaptacijske i kompenzacijske tehnike. Pomagala za aktivnosti dnevnog života osoba oštećena vida. Socijalna i profesionalna integracija osoba oštećena vida. Orijentacija i kretanje. Auditorni sustav i neurološka pozadina oštećenja sluha. Gluho-slijepoća, definicija, klasifikacija. Senzomotorički, kognitivno perceptivni i psihosocijalni razvoj osoba oštećena sluha. Komunikacija gluho slijepih osoba. Kretanje i teškoće kretanja. Socijalizacija gluho-slijepih osoba. Kognitivni, socijalni i emocionalni razvoj osoba oštećena sluha. Specifične radnoterapijske procjene sposobnosti, aktivnosti i okruža osoba s oštećenjem sluha. Specifične radnoterapijske intervencije u osoba oštećena sluha. Funkcioniranje osoba s oštećenjima vida i sluha u svakodnevnom životu. Povijest razvoja i teorijski okvir Ayres pristupa senzoričke integracije. Obraci teškoća senzoričkog procesiranja, senzoričke modulacije i senzoričke integracije. Taktilni, vestibularni i proprioceptivni sustav te neurološka pozadina oštećenja. Senzomotorički, kognitivno perceptivni i psihosocijalni razvoj osoba s narušenom senzoričkom integracijom. Poremećaj senzoričke integracije i utjecaj na izvedbu aktivnosti

svakodnevnog života. Specifične radnoterapijske procjene senzoričke integracije te interpretacija podataka. Specifičnost radnoterapijske intervencije u osoba s narušenom senzoričkom integracijom te ishodi usmjereni na okupacije. Mjera vjerodostojnosti u Ayres pristupu senzoričke integracije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati pojam sljepoće i slabovidnosti
- opisati utjecaj oštećenja senzornog sustava na aktivnosti dnevnog života
- opisati senzomotorni, kognitivno perceptivni i psihosocijalni razvoj osoba oštećena vida
- analizirati utjecaj oštećenja vida na izvođenje aktivnosti dnevnog života
- nabrojiti pomagala za aktivnosti dnevnog življenja osoba oštećena vida
- opisati socijalnu i profesionalnu integraciju osoba oštećena vida
- definirati orijentaciju i kretanje slabovidnih i slijepih osoba
- objasniti komunikacija gluho slijepih osoba
- objasniti specifične radnoterapijske intervencije u osoba oštećena vida
- objasniti razvoj pristupa Ayres senzoričke integracije i teorijsku podlogu
- definirati poremećaj senzoričke integracije i utjecaj na izvedbu aktivnosti dnevnog života
- nabrojati i opisati metode procjene senzoričke integracije
- argumentirati specifične radnoterapijske intervencije i mjere vjerodostojnosti u osoba s narušenom senzoričkom integracijom

Razvijanje kompetencija

Usvajanjem sadržaja ovog predmeta studenti će biti osposobljeni provoditi radnoterapijsku procjenu, intervenciju i evaluaciju provedene intervencije u osoba s oštećenjem senzornih i perceptivnih sposobnosti, a u svrhu osposobljavanja za što aktivniji i samostalniji život te sudjelovanje u aktivnostima svakodnevnog života. Kroz sadržaje ovog predmeta studenti će također steći teorijska i praktična znanja o etiologiji i fenomenologiji oštećenja senzoričkog procesiranja i senzoričke integracije te njihovim implikacijama na funkcioniranje u aktivnostima svakodnevnog života.

Obvezna literatura

1. Njegovan-Zvonarević, T. (2016). *Nastavni tekstovi*. Zdravstveno veleučilište, Zagreb
2. Bartolac, A. (2017). *Nastavni tekstovi*. Zdravstveno veleučilište, Zagreb
3. Ayres, J.A., *Dijete i senzorna integracija*, Naklada Slap, Jastrebarsko, 2009.

Preporučena literatura

1. Schaaf, R.C., Mailloux, Z., *Clinicians Guide for Implementing Ayres Sensory Integration: promoting participation for Children with autism*, AOTA Press, 2015.
2. Kitto, J. (2003). *Lost Senses: Deafness and Blindness*. Kessinger Publishier
3. Arnwine, B. (2005). *Starting Sensory Integration Therapy*. Future Horizons

4. Shelly, S., Richard, A., Rutzen, M. D., Scott, M., Steidl, M. D., Sardegna, J. (2002). *Living with Vision Problems: The sourcebook for Blindness and Vision impairment (The facts for life series)*. Checkmark Books
5. Tuttle, D. W., Tuttle, N. R. (2004). *Self Esteem and Adjusting with Blindness: The Process of Responding to Lifes Demands*. Charles C. Publisher

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 175,5 sati studentu donosi 6,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

27. RADNA TERAPIJA U DJEČJOJ I ADOLESCENTNOJ DOBI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III.	30	15	30	5,5

Okvirni sadržaj predmeta

Osnove radne terapije u dječjoj dobi. Razvoj dječjih aktivnosti. Radnoterapijska procjena u dječjoj dobi. Uporaba standardiziranih testova za djecu. Specifičnosti radnoterapijske intervencije u dječjoj dobi. Razvoj posturalne i motoričke kontrole, hvatovi. Senzorna integracija. Vizualna kognicija. Razvoj vještina potrebnih za aktivnosti samozbrinjavanja. Intervencije kod hranjenja. Prilagodba na neovisan život. Igra. Razvoj vještina potrebnih za igru. Primjena didaktičkog materijala ovisno o dobi djeteta. Učenje aktivnosti dnevnog života kroz igru. Motorički razvoj djeteta. Razvoj grube motorike ovisno o dobi djeteta. Razvoj fine motorike. Razvoj kognitivnih vještina. Psihosocijalni i emocionalni razvoj novorođenčeta, malog djeteta, djeteta školske dobi i adolescentne dobi. Rana intervencija. Radnoterapijski pristup u predškolskoj, školskoj i adolescentnoj dobi. Radna terapija s djecom oštećena vida i sluha. Radna terapija u bolničkim uvjetima. Radnoterapijska intervencija u kući djeteta. Radna terapija djece s psihosocijalnim poremećajima. Radna terapija u mentalnom zdravlju djece i adolescenata (problemi i oštećenja). Trening aktivnosti samozbrinjavanja u dječjoj dobi u kući i u instituciji. Socijalna integracija djece.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati dječji razvoj
- definirati pojam dječje aktivnosti
- opisati radno terapijsku procjenu u dječjoj dobi
- opisati specifičnosti radnoterapijske intervencije u dječjoj dobi
- pripremiti i provesti trening aktivnosti samozbrinjavanja u dječjoj dobi

- pripremiti i provesti trening aktivnosti slobodnog vremena u dječjoj dobi
- pripremiti i provesti trening aktivnosti produktivnosti u dječjoj dobi

Razvijanje kompetencija

Usvajanjem sadržaja predmeta studenti će biti upoznati s osnovama radne terapije u dječjoj dobi. Bit će osposobljeni za rad s djecom predškolskog, školskog i adolescentnog doba, znat će provesti ciljanu metodologiju radnoterapijske procjene, intervencije te obaviti evaluaciju provedene terapije. Studenti će biti osposobljeni za provedbu treninga aktivnosti samozbrinjavanja, te za organizaciju razvojne igre i ostalih produktivnih aktivnosti u dječjoj dobi u kući i instituciji.

Obvezna literatura

1. Đopar, V. (2017). *Nastavni tekstovi*. Zdravstveno veleučilište, Zagreb

Preporučena literatura

1. Mulligan, S. (2003). *Occupational Therapy Evaluation for Children*. Lippincott, Williams & Wilkins
2. Parham, L. D., Fazio, L. S. (2007). *Play in occupational therapy for children*. Mosby
3. Rodger, S., Ziviani, J., (2006). *Occupational Therapy with Children: Understanding Children's Occupations and Enabling Participation*. Wiley Blackwell

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 148,5 sati studentu donosi 5,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

28. RADNA TERAPIJA U GERIJATRIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	30	15	30	5,5

Okvirni sadržaj predmeta

Starenje i društvo: demografski trendovi. Krićka gerontologija: tri smjera krićke gerontologije, starenje kao društveno konstruirani događaj. Duhovnost: utjecaj duhovnosti na kvalitetu života u starosti. Individualne razlike u funkcioniranju kao rezultat životnih uvjeta. Promjene u starijoj životnoj dobi: tjelesne promjene, promjene u osjetima i percepciji, vidu, sluhu, okusu, motoričke promjene, kognitivne promjene – ućenje, zaboravljivost, rječnik, emocije, motivacija, stavovi, predrasude, interesi. Promjene ličnosti. Umirovljenje: pripreme za umirovljenje, mirovina kao aktivno životno razdoblje. Obiteljski odnosi. Prilagodba na smrt braćnog druga. Starenje i tjelesno zdravlje: normalno starenje i bolest, očekivana dužina života, samoprocjena zdravlja, objektivno i subjektivno zdravlje, socijalna podrška i zdravlje.

Starenje i funkcionalna sposobnost: definicija, opadanje i oporavak funkcionalne sposobnosti, predviđanje funkcionalne sposobnosti. Starenje i psihičko zdravlje: psihosomatski simptomi, starenje i depresija, zadovoljstvo životom. Stres i starenje. Utjecaj dobi, spola i zdravlja na procese starenja.

Kvaliteta života starijih ljudi: definiranje kvalitete života, podizanje kvalitete života starijih osoba. Uloga radnog terapeuta u postizanju, održavanju i unapređivanju funkcionalnih sposobnosti i kvalitete života u osoba starije životne dobi koje žive u vlastitom domu ili instituciji. Specifične radnoterapijske procjene i instrumenti za utvrđivanje funkcionalnog statusa te preferencije aktivnosti osobe starije životne dobi. Procjena rizika pri samostalnom življenju. Terapeutske postupci adaptacije okoline i pomagala za svakodnevni život. Organizacija slobodnog vremena osoba starije životne dobi i poticanje sudjelovanja u smislenim aktivnostima. Radnoterapijski postupci koji pridonose uspješnom starenju: zaštita tjelesnog i psihičkog zdravlja, produktivno staranje.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati starost i starenje
- objasniti promjene u starijoj životnoj dobi
- usporediti normalno starenje i bolesno starenje
- opisati ulogu radnog terapeuta u postizanju, održavanju i unapređivanju funkcionalnih sposobnosti i kvalitete života u osoba starije životne dobi koje žive u vlastitom domu ili instituciji.
- objasniti specifične radnoterapijske procjene i instrumenti za utvrđivanje funkcionalnog statusa, te preferencije aktivnosti osobe starije životne dobi.
- analizirati procjenu rizika pri samostalnom življenju osoba starije životne dobi
- nabrojati terapeutske postupke adaptacije okoline i pomagala za svakodnevni život
- opisati radno terapijske intervencije koje pridonose uspješnom starenju: zaštita tjelesnog i psihičkog zdravlja, produktivno staranje.

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: objasniti teorijsku podlogu vezanu uz različite aspekte starosti i starenja; dati svoj doprinos timskoj suradnji stručnjaka različitih profila u skrbi za starije osobe; usporediti skrb za starije osobe u nas i u svijetu, te objasniti kako u praksi funkcionira skrb za starije osobe u nas; razlikovati institucionalni i izvaninstitucionalni oblik skrbi za starije osobe te prepoznati potrebe starijih osoba; provoditi specifične radnoterapijske procjene u ovom području; planirati radnoterapijsku intervenciju u svrhu poboljšavanja kvalitete života osoba starije životne dobi; provesti planiranu radnoterapijsku intervenciju uz koordinaciju i timski pristup te vođenje dokumentacije; primjenjivati individualni i grupni pristup u radu sa starijim osobama; organizirati radnoterapijsku djelatnost u institucijama (domovima umirovljenika), gerontološkim centrima, rehabilitacijskim centrima, gerijatrijskim odjelima i sl.; djelovati na primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj prevenciji razvoja bolesti; donositi profesionalnu prosudbu u određivanju ciljeva, metoda i ishoda terapije, odabirati i analizirati postupke intervencije koristeći i prilagođavajući aktivnosti, provoditi intervenciju na siguran i učinkovit način, definirati teme istraživanja u području radne terapije s osobama starije životne dobi, koristiti stručnu literaturu i primjenjivati stečeno znanje, te aktivno surađivati s klijentom, obitelji i drugim stručnjacima u interdisciplinarnom timu.

Obvezna literatura

1. Despot-Lučanin, J. (2003). *Iskustvo starenja*. Naklada Slap, Jastrebarsko

Preporučena literatura

1. Brody, C., Semel, V. (2005). *Strategies for Therapy with the Elderly: Living With Hope and Meaning*. Springer Publishing Company
2. Cutler, Lewis S. (2003). *Elder Care in Occupational Therapy*. Slack Incorporated
3. Padilla, R. L., Byers-Connon, S. (2011). *Occupational Therapy With Elders: Strategies for the COTA*. C.V. Mosby
4. McIntyre, A., Atwal, A. (2005). *Occupational Therapy and Older People*. Wiley-Blackwell
5. Ljubić, M. (1999). *Okupacijsko-radne aktivnosti u instituciji*. Priručnik. Ministarstvo rada i socijalne skrbi, Zagreb

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 148,5 sati studentu donosi 5,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

29. RADNA TERAPIJA U ZAJEDNICI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V., VI.	30	30	60	9

Okvirni sadržaj predmeta

Radna terapija i principi rehabilitacije u zajednici (jednakost, socijalna pravda, solidarnost, uključivanje u društvo, dostojanstvo). Ciljevi i aktivnosti rehabilitacije u zajednici (praksa, edukacija, povezivanje, istraživanje). Kontinuitet rehabilitacije, mjesto rehabilitacije u zajednici, UN i SZO: razvoj ideje rehabilitacije u zajednici. Standardna pravila o izjednačavanju mogućnosti za osobe s onesposobljenjem. Rehabilitacija u zajednici kao strategija u zemljama u razvoju i razvijenim zemljama; mogućnosti u Hrvatskoj. Procjena životnih uvjeta i funkcioniranja osobe u životnom okruženju. Planiranje radnoterapijske intervencije u domu i zajednici. Radnoterapijska intervencija u kući (ergonomska prilagodba životnog prostora, pomagala za samo- pomoć, pomagala za kretanje). Radnoterapijske intervencije u zajednici (osobni i javni prijevoz, javne ustanove). Edukacija i prevencija, edukacija i uključivanje obitelji. Timski rad: vrste, prednosti i nedostaci. Organizacija timska igra: najčešće zamke u suradnji među grupama. Uloga pojedinih stručnjaka – članova rehabilitacijskog tima u zajednici. Menadžment u zajednici. „Peercounseling“, zastupanje, udruge. Algoritam rada RUZ prakse. Projekti u zajednici: predlaganje, izvođenje, suradnici. Stručno organiziranje i usavršavanje, prepoznatljivost radne terapije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti pojmove radne terapije u zajednici, etiologije radne terapije u zajednici, ICF klasifikaciju i demografiju onesposobljenja
- opisati povijesni razvoja radne terapije u zajednici te navesti najznačajnije osobe iz radno terapijske povijesti u zajednici
- opisati paradigmu radne terapije u zajednici i objasniti fenomen pomaka od medicinskog modela do modela u zajednici, argumentirati klijentu usmjereni pristup
- opisati i usporediti radno terapijske usluge koje promiču zdravlje i preveniraju onesposobljenje
- definirati i razlikovati teorije u praksi zajednice
- analizirati terminologije (koncept, konstrukt, načelo, model, teorija, referentni okvir, konceptualni model prakse)
- napraviti radno terapijski program u zajednici
- razlikovati uobičajene arhitektonske barijere u zajednici
- opisati i razumjeti pravna pitanja i izmjene i dopune zakona
- nabrojati nadzorne ustanove u RH
- opisati tehnološka pitanja koja su dovela do dramatičnih promjena bolje pristupačnosti
- planirati i provesti radno terapijski proces za ponovno uspostavljanje neovisnosti klijenata u vlastitom domu i zajednici
- planirati i provesti radno terapijski proces za ponovno uspostavljanje funkcionalne mobilnosti
- dokumentirati radno terapijski proces u zajednici

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti osposobljeni primijeniti stečena znanja iz područja kontinuiteta rehabilitacije i rehabilitacije u zajednici u svom radu s klijentima u okviru njihova prirodnog okružja – doma ili zajednice u kojoj žive. Znat će kontinuitet rehabilitacije i načela rehabilitacije u zajednici primijeniti u okviru provođenja radnoterapijskog procesa.

Obvezna literatura

1. Pulić, E. (2014). Nastavni tekstovi iz kolegija „Radna terapija u zajednici“, Zdravstveno veleučilište, Zagreb
2. Scaffa, M., Reitz, S.M. (2013). Occupational Therapy in Community-Based Practice Settings, F.A. Davis Company; 2 edition

Preporučena literatura

1. Dunn, W. Best Practice Occupational Therapy for Children and Families in Community Settings, Slack Incorporated; Second Edition; 2011
2. Fazio L.S.S. Developing Occupation-Centered Programs for the Community: a workbook for students and professionals. Paperback, Prentice Hall PTR, 2000

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 234 sati studentu donosi 9 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

31. RAZVOJNA PSIHOLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	15	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u razvojnu psihologiju; razvoj, zdravlje i bolest; metode proučavanja psihičkog razvoja čovjeka; razvojne teorije; obilježja pojedinih razdoblja razvoja – genetske osnove razvoja; prenatalni razvoj; prenatalna okolina; razvoj u prvoj godini života – prilagodba novorođenog djeteta, rast i razvoj, razvoj motorike i percepcije, kognitivni razvoj, razvoj ličnosti i socijalni razvoj; razvoj u ranom djetinjstvu – tjelesni i motorički, kognitivni, socijalni i razvoj ličnosti; razvoj u srednjem djetinjstvu – tjelesni i motorički, kognitivni, socijalni i razvoj ličnosti; razvoj u adolescenciji – odnos tjelesnog i psihičkog razvoja, razvoj spolnih značajki, motorički, kognitivni i socijalni razvoj, razvoj ličnosti, problemi adolescencije; razvoj u mlađoj odrasloj dobi – tjelesni, kognitivni i socijalni razvoj, obitelj, zanimanje i profesionalni razvoj; razvoj u srednjoj odrasloj dobi – tjelesni, kognitivni i socijalni razvoj te razvoj ličnosti, kriza sredine života, obiteljske i profesionalne promjene; razvoj u starosti – starenje i starost naroda i pojedinca, teorije starenja, promjene u sposobnostima, ličnost i starenje, socijalni odnosi, obitelj, duševno zdravlje, smrt i umiranje, modeli socijalne i zdravstvene skrbi za stare ljude. Praktični dio nastave (vježbe) slijedi teme teorijske nastave.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati pojmove razvoja, rasta i učenja
- opisati i usporediti glavne teorije razvoja
- nabrojati dobna razvojna razdoblja
- analizirati pojedina područja razvoja kroz sva životna razdoblja – tjelesni, motorički, kognitivni, socijalni razvoj i razvoj ličnosti
- definirati razvojne norme unutar pojedinih područja razvoja
- analizirati i usporediti ulogu nasljeđa i maturacije te okolinskih čimbenika i iskustva u razvoju
- razlikovati stupnjeve dječjeg poimanja zdravlja i bolesti s obzirom na kognitivni razvoj
- prilagoditi zdravstvenu skrb za pacijente primjenom naučenih spoznaja o psihičkom razvoju
- razlikovati različite potrebe pacijenata i mehanizme suočavanja sa stresom u različitim životnim razdobljima te napraviti plan skrbi za pacijente različite životne dobi (od djece do starijih ljudi) koji uvažava njihove psihološke potrebe
- opisati procese starenja i razviti pozitivne stavove prema starijim ljudima

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti sposobni usvojene spoznaja o osobitostima psihičkog razvoja čovjeka kroz cijeli životni vijek, od začeca do smrti, ukomponirati u planiranje i realizaciju terapijskih postupaka. Usvojena znanja o

razvojnim normama i promjenama u tjelesnom, motoričkom, kognitivnom i socijalnom razvoju, te u razvoju ličnosti tijekom životnog vijeka, studenti će biti sposobni primijeniti u kreiranju individualnih programa radne terapije. Svladavanjem navedenih sadržaja studenti će steći vještine za prepoznavanje i usvajanje osjetljivosti za različite psihološke potrebe osoba u različitim razvojnim razdobljima.

Obvezna literatura

1. Despot - Lučanin, J: Uvod u razvojnu psihologiju, nastavni tekstovi, neobjavljeno.
2. Despot-Lučanin, J. (2003.) Iskustvo starenja (poglavlja 1, 4, 5, i 10). Jastrebarsko: Naklada Slap

Preporučena literatura

1. Berk, L.E. (2008). Psihologija cjeloživotnog razvoja. Jastrebarsko: Naklada Slap.
2. Lacković-Grgin, K. (2005). Psihologija adolescencije. Jastrebarsko: Naklada Slap.
3. Lacković-Grgin, K. (2000). Stres u djece i adolescenata. Jastrebarsko, Slap.
4. Starc, B., Čudina Obradović, M., Pleša, A., Profaca, B. i Letica, M. (2004). Osobine i psihološki uvjeti razvoja djeteta predškolske dobi. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
5. Vasta, R., Haith, M. M. i Miller, S. A. (1998) Dječja psihologija. Jastrebarsko: Naklada Slap.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

32. REUMATOLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	15	-	-	1

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u reumatologiju. Patohistologija reumatskih bolesti; dijagnostičke metode u reumatologiji, obilježja autoimunih bolesti i sustavnih bolesti vezivnog tkiva, reumatoidnog artritisa, juvenilnog kroničnog artritisa, psorijatičnog artritisa, Reiterove bolesti, ankilozantnog spondilitisa, degenerativnih bolesti zglobova, degenerativnih bolesti kralježnice, ekstraartikularnog reumatizma, metaboličkih bolesti kostiju i zglobova. Rehabilitacija bolesnika s reumatoidnim artritisom.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Objasniti prirodu reumatologije

- Opisati patohistologiju reumatskih bolesti
- Razlikovati dijagnostičke metode u reumatologiji
- Objasniti obilježja autoimunih bolesti i sustavnih bolesti vezivnog tkiva
- Objasniti reumatoidni artritis, juvenilni kronični artritis, psorijatični artritis, Reiterove bolesti, ankilozantni spondilitis,
- Razlikovati degenerativne bolesti zglobova i bolesti kralježnice
- Opisati ekstraartikularni reumatizam, metaboličke bolesti kostiju i zglobova
- Primijeniti rehabilitaciju bolesnika s reumatoidnim artritismom

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti osposobljeni opisati patofiziološke procese i mehanizme nastanka reumatskih bolesti i poremećaja, kliničku sliku reumatskih bolesti i poremećaja, imenovati, prepoznati i opisati dijagnostičke postupke te mogućnosti liječenja reumatskih bolesti.

Obvezna literatura

1. Jajić, I. (1997). *Fizikalna medicina u reumatologiji*. Medicinska naklada, Zagreb
2. Jajić, I. (1995). *Reumatologija*. Medicinska naklada, Zagreb

Preporučena literatura

1. Sandles, L. (1991). *Occupational Therapy in Rheumatology: An Holistic Approach*. Routledge
2. Harjaček, M. (2003). *Novosti u dječjoj reumatologiji*. Paediatrica Croatica, 47 (Supl. 1): 79 – 84.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 27 sati studentu donosi 1 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

33. STRANI JEZIK	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	-	30	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Osnove gramatike; osnove stručnog nazivlja; odabrani tekstovi sukladno stručnom programu studija.
Jezici koje studenti mogu odabrati:

1. Engleski jezik
2. Njemački jezik
3. Francuski jezik

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati osnove gramatike
- analizirati odabrane tekstove sukladno stručnom programu
- analizirati stručne tekstove
- aktivno komunicirati sa stranim stručnjacima

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni primijeniti te razumjeti stručnu terminologiju na stranom jeziku kako bi mogli pratiti i razumjeti stručne tekstove i aktivno komunicirati sa stranim stručnjacima radi razmjene stručnih znanja i iskustava.

Obvezna literatura

Engleski jezik:

1. Momčinović, V., Tanay, V., Žurić-Havelka, S. (1992). *Medical English*. Medicinski fakultet, Zagreb

Njemački jezik:

1. Tomažić, Lj. (2009). *Nastavni tekstovi iz njemačkog jezika za medicinsku struku*. Zdravstveno veleučilište, Zagreb

Francuski jezik

1. Devčić, I. (2009). *Francuski jezik za studente Zdravstvenog veleučilišta*. Zdravstveno veleučilište, Zagreb

Preporučena literatura

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

34. STRUČNA PRAKSA I.	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	-	-	55	3

Okvirni sadržaj predmeta

Stručna praksa I. koncipirana je kao praktična nadogradnja na kolegije Metode procjene u radnoj terapiji, Osnove radne terapije, Komunikacijske vještine i Bioetika u radnoj terapiji odslušane u prvom semestru. Studenti su kroz navedene kolegije tijekom prvog semestra stekli određena stručna znanja i vještine kroz predavanja, seminarsku nastavu te metodičke vježbe. Svrha stručne prakse u drugom semestru uvježbavanje je usvojenih znanja i vještina radnoterapijske procjene klijenta, uz korištenje specifičnih metoda i pristupa u radnoj terapiji, poštujući etička načela struke.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti ulogu radnog terapeuta unutar terapijskog procesa (klijentu/pacijentu, članovima tima)
- objasniti rezultate radno-terapijske samoprocjene (Okupacijski upitnik, Okupacijska samoprocjena, Liste za označavanje interesa i uloga)
- objasniti razloge i čimbenike koji su utjecali na odabir određene radno-terapijske procjene
- organizirati i provesti strukturirano radno-terapijsko promatranje aktivnosti
- definirati kratkoročne i dugoročne ciljeve intervencije
- argumentirati primijeniti odgovarajući radno-terapijski model i pristup unutar radno-terapijske procjene
- napraviti radno-terapijsku dokumentaciju i napisati radno-terapijsko izvješće.

Razvijanje kompetencija

Nakon Stručne prakse I. studenti će biti sposobni: objasniti svoju ulogu unutar terapijskog procesa (klijentu/pacijentu, članovima tima); provesti radnoterapijski intervju (COPM); objasniti razloge i čimbenike koji su utjecali na odabir određene radnoterapijske procjene; primijeniti i objasniti rezultate radnoterapijske samoprocjene (okupacijski upitnik, okupacijska samoprocjena, liste za označavanje interesa i uloga); procijeniti socijalnu okolinu klijenta te resurse u socijalnoj okolini; primijeniti i interpretirati rezultate standardiziranih i nestandardiziranih radno-terapijskih procjena na profesionalan način; pridržavati se etičkih principa i standarda prakse; organizirati i provesti strukturirano radnoterapijsko promatranje aktivnosti (analiza aktivnosti) te interpretirati rezultate; priopćiti rezultate radnoterapijske procjene klijentu i članovima tima; definirati kratkoročne i dugoročne ciljeve intervencije; odabrati i primijeniti odgovarajući radnoterapijski model i pristup unutar radnoterapijske procjene; voditi radnoterapijsku dokumentaciju i napisati radnoterapijsko izvješće.

Obvezna literatura

1. Bartolac, A. (2016). Procjena okupacija u radnoj terapiji. Zdravstveno veleučilište. Zagreb

Preporučena literatura

1. Crepeau, E. B., Cohn, E. S., Schell, B. A. (2003). *Willard & Spackman's Occupational Therapy*. Lippincott Williams & Wilkins, 277 – 488

2. European Network for Occupational Therapy Higher Education (2008). *Teaching and Learning: Activity Analysis and Occupational Mapping. A European Competence Based Model*
3. Hemphill, B. J. (2007). *Assessments in Occupational Therapy Mental Health: An Integrative Approach*. Slack Incorporated
4. Hersch, G. I., Lampton, N. K., Coffey, M. S. (2005). *Activity Analysis: Application to Occupation*. Slack Incorporated

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 81 sata studentu donosi 3 ECTS boda, a uključuje nazočnost na stručnoj praksi, pretraživanje stručne literature, samostalnu pripremu za provedbu, te provedbu radnoterapijske procjene kao i planiranje i provedba radnoterapijske intervencije, uključujući i dokumentaciju provedenih postupaka uz kontrolu mentora na radilištu.

Način polaganja ispita

Iz stručne prakse nije predviđen ispit.

Praćenje studentskih aktivnosti za vrijeme stručne prakse bilježi se u studentsku knjižicu, uz koju su studenti dužni priložiti radnoterapijsko izvješće o provedenim postupcima na radilištu.

35. STRUČNA PRAKSA II.	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	-	-	170	11

Okvirni sadržaj predmeta

Stručna praksa II. koncipirana je kao praktična nadogradnja na sadržaje stručnih kolegija prve i druge godine studija. U provedbi Stručne prakse II., uz radnoterapijsku procjenu i planiranje radnoterapijske intervencije, naglasak je na provedbi radno-terapijske intervencije. Studenti kroz stručne kolegije prve i druge godine studija stječu određena stručna znanja i vještine kroz predavanja, seminarsku nastavu, metodičke i kliničke vježbe. Svrha Stručne prakse II. uvježbavanje je usvojenih znanja i vještina radnoterapijskog procesa u različitim područjima struke.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- organizirati i odabrati rezultate radnoterapijske procjene koji omogućuju planiranje intervencije
- interpretirati rezultate procjene
- objasniti razloge i čimbenike koji su utjecali na odabir određene radno-terapijske procjene
- organizirati i provesti strukturirano radno-terapijsko promatranje aktivnosti
- definirati kratkoročne i dugoročne ciljeve intervencije

- argumentirati primijeniti odgovarajući radno-terapijski model i pristup unutar radno-terapijske procjene
- napraviti radno-terapijsku dokumentaciju i napisati radno-terapijsko izvješće
- provesti radno terapijsku intervenciju

Razvijanje kompetencija

Za vrijeme Stručne prakse II. studenti koriste sve kompetencije stečene tijekom Stručne prakse I., te će biti dodatno osposobljeni: organizirati i odabrati rezultate radnoterapijske procjene koji omogućuju planiranje intervencije; interpretirati rezultate procjene kako bi se istaknule jake i slabe strane klijenta; identificirati prioritete i dogovoriti realistične ciljeve s klijentom, obitelji ili članovima tima, uzimajući u obzir ograničenja i očekivanja klijenta; definirati razumne i dostižne kratkoročne i dugoročne ciljeve intervencije; odabrati pristupe i metode intervencije kako bi se ostvarili zadani ciljevi; identificirati i objasniti svrhu odabrane metode radnoterapijske intervencije; pripremiti sebe, klijenta, prostorne uvjete i pomagala za provedbu radnoterapijske intervencije; primijeniti radnoterapijske tehnike po principu klijentu usmjerenog pristupa; provoditi intervalnu procjenu tijekom radnoterapijske intervencije u svrhu kontrole napretka intervencije, te prilagodbe intervencije novim potrebama i sposobnostima klijenta; bilježiti ishod intervencije.

Obvezna literatura

1. Bartolac, A. (2016). Procjena okupacija u radnoj terapiji. Zdravstveno veleučilište. Zagreb

Preporučena literatura

1. Meriano, C., Latella, D. (2017). *Occupational Therapy Interventions: Function and Occupations*. Slack Incorporated
2. Dunn, W. W. (2011). *Best Practice Occupational Therapy: In Community Service with Children and Families*. Slack Incorporated
3. Stein, F., Soederback, I., Cutler, S., Larson, B. (2016). *Occupational Therapy and Ergonomics: Applying Ergonomic principles to Everyday Occupation in the Home and Work*. Whurr Publishers
4. Gateley C, Borcharding S; Documentation Manual for Occupational Therapy: Writing SOAP Notes. Slack Incorporated, 2016.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 297 sata studentu donosi 11 ECTS boda, a uključuje nazočnost na stručnoj praksi, pretraživanje stručne literature, samostalnu pripremu za provedbu, te provedbu radnoterapijske procjene kao i planiranje i provedba radnoterapijske intervencije, uključujući i dokumentaciju provedenih postupaka uz kontrolu mentora na radilištu.

Način polaganja ispita

Iz stručne prakse nije predviđen ispit. Praćenje studentskih aktivnosti za vrijeme stručne prakse bilježi se u studentsku knjižicu, uz koju su studenti dužni priložiti radnoterapijsko izvješće o provedenim postupcima na radilištu.

36. STRUČNA PRAKSA III.	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	VI.	-	-	105	7

Okvirni sadržaj predmeta

Stručna praksa III. koncipirana je kao praktična nadogradnja na sadržaje stručnih kolegija prve, druge i treće godine studija. U provedbi Stručne prakse III., uz radnoterapijsku procjenu, planiranje i provedbu radnoterapijske intervencije, naglasak je na evaluaciji uspješnosti provedenih terapijskih postupaka. Studenti kroz stručne kolegije prve, druge i treće godine studija stječu određena stručna znanja i vještine kroz predavanja, seminarsku nastavu, metodičke te kliničke vježbe. Svrha Stručne prakse III. uvježbavanje je usvojenih znanja i vještina radnoterapijskog procesa u različitim područjima struke.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- organizirati i odabrati rezultate radnoterapijske procjene koji omogućuju planiranje intervencije
- interpretirati rezultate procjene
- organizirati i provesti strukturirano radno-terapijsko promatranje aktivnosti
- definirati kratkoročne i dugoročne ciljeve intervencije
- primijeniti novo usvojene radnoterapijske tehnike po principu klijentu usmjerenog pristupa
- napraviti radno-terapijsku dokumentaciju i napisati radno-terapijsko izvješće
- evaluirati medije i tehnike korištene za vrijeme intervencije
- provesti radno terapijsku intervenciju
- preispitivati rezultate intervalnih i završne procjene te istima prilagođavati intervenciju
- kritički evaluirati cjelokupan provedeni radnoterapijski proces
- predlagati prilagodbe provedene radnoterapijske intervencije i novih intervencija

Razvijanje kompetencija

Za vrijeme Stručne prakse III. studenti koriste sve kompetencije stečene tijekom Stručne prakse I. i II., te će biti dodatno osposobljeni: primijeniti novo usvojene radnoterapijske tehnike po principu klijentu usmjerenog pristupa; evaluirati medije i tehnike korištene za vrijeme intervencije; preispitivati rezultate intervalnih i završne procjene te istima prilagođavati intervenciju; kritički evaluirati cjelokupan provedeni radnoterapijski proces, svoju ulogu i doprinos istomu, te usluge koje su pružene klijentu; predlagati prilagodbe provedene radnoterapijske intervencije i novih intervencija.

Obvezna literatura

1. Bartolac, A. (2016). Procjena okupacija u radnoj terapiji. Zdravstveno veleučilište. Zagreb

Preporučena literatura

1. Meriano, C., Latella, D. (2017): *Occupational Therapy Interventions: Function and Occupations*. Slack Incorporated
2. Gateley C, Borchering S: *Documentation Manual for Occupational Therapy: Writing SOAP Notes*. Slack Incorporated, 2016.
3. Dunn, W. W. (2011): *Best Practice Occupational Therapy: In Community Service with Children and Families*. Slack Incorporated
4. Grieve J. (2017.): *Neuropsychology for occupational therapists: Cognition in Occupational Performance* Oxford: Blackwell Science

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 189 sati studentu donosi 7 ECTS boda, a uključuje nazočnost na stručnoj praksi, pretraživanje stručne literature, samostalnu pripremu za provedbu, te provedbu radnoterapijske procjene kao i planiranje i provedba radnoterapijske intervencije, uključujući i dokumentaciju provedenih postupaka uz kontrolu mentora na radilištu.

Način polaganja ispita

Iz stručne prakse nije predviđen ispit.

Praćenje studentskih aktivnosti za vrijeme stručne prakse bilježi se u studentsku knjižicu, uz koju su studenti dužni priložiti radnoterapijsko izvješće o provedenim postupcima na radilištu.

37. ZDRAVSTVENA PSIHOLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III..	15	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Definicija zdravstvene psihologije. Mogućnosti primjene psiholoških znanja i vještina u očuvanju zdravlja, dijagnostici, liječenju bolesti i rehabilitaciji. Uloga zdravstvene psihologije u povećavanju učinkovitosti zdravstvene prakse i uštedama zdravstvenih sredstava. Suvremeni, cjeloviti biosociopsihološki pristup u zdravstvu. Oblici zdravstvenog ponašanja i zdravstvenog savjetovanja. Utjecaj psihičkih stanja na nastanak tjelesnih bolesti. Psihološki stres i bolesti. Osnovni pojmovi psihoneuroimunologije. Načini suzbijanja učinaka stresa na zdravlje. Psihičke reakcije na tjelesne bolesti. Problemi psihološke prilagodbe na boravak u bolnici. Načini ublažavanja straha i tjeskobe tijekom bolesti. Psihološke reakcije na teške ozljede. Psihološki problemi invalida i načini prilagodbe na invaliditet. Psihološki mehanizmi boli. Psihološki činioci koji djeluju na bol. Psihološke metode terapije boli. Psihološki problemi umirućih bolesnika.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti prednosti cjelovitog biosociopsihološkog pristupa zdravlju i bolesti
- opisati mehanizme djelovanja stresa na zdravstvene ishode
- analizirati složenost odnosa psiholoških čimbenika i doživljaja boli
- objasniti i analizirati psihološke reakcije na tjelesne bolesti

- objasniti probleme prilagodbe na boravak u bolnici
- primijeniti psihološka znanja i vještine u očuvanju zdravlja, dijagnostici, liječenju i rehabilitaciji

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: vrjednovati suvremeni, cjeloviti biosociopsihološki pristup zdravlju i bolesti; objasniti utjecaj psihosocijalnih činitelja na zdravlje i bolest; prepoznati psihičke reakcije na tjelesne bolesti; planirati psihološku pripremu bolesnika na medicinske postupke; primijeniti psihološka znanja i vještine u očuvanju zdravlja, dijagnostici, liječenju i radnoterapijskoj intervenciji.

Obvezna literatura

1. Havelka, M. (1998). *Zdravstvena psihologija*. Naklada Slap, Jastrebarsko
2. Perković, L., Pukljak Iričanin, Z. (2009). *Zdravstvena psihologija – materijali za vježbe*. Zagreb: Zdravstveno veleučilište, ISBN-13978-953-6239-21-4, dostupno na: <http://161.53.244.3/~zrinka/> i <http://161.53.244.3/~lada/>

Preporučena literatura

1. Sarafino, E. P. & Smith, W.T. (2012). *Health Psychology – Biopsychosocial Interactions*, Seventh Edition, New – York, John Willey & Sons, Inc.
2. Taylor, S .E. (2012). *Health Psychology*, Eighth Edition, New –York. McGraw – Hill.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama , te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

3.1 IZBORNI PREDMETI

3.1.1 IZBORNI PREDMETI ZA PRVU GODINU STUDIJA

38.1. KIRURGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	20	-	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Specijalna traumatologija. Neurokirurgija: kraniocerebralne ozljede, vrste neurokirurških operacija; torakalna i kardiovaskularna kirurgija: ozljede prsnog koša, kirurške bolesti prsnog koša, vrste operacija u prsnom košu. Abdominalna kirurgija i urologija. Ozljede trbušnih organa i bubrega, vrste incizija na trbušnoj stijenci, ozljede koštano-zglobnog sustava (uganuća, iščašenja, prijelomi), vrste imobilizacija, prijelomi u području ramena i nadlaktice, prijelomi podlaktice i šake, prijelomi zdjelice i kuka, prijelomi natkoljenice, potkoljenice i stopala, ozljede kralježnice.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati specijalnu traumatologiju
- opisati kraniocerebralne ozljede
- nabrojati vrste neurokirurških operacija
- nabrojati vrste imobilizacija
- objasniti prijelome i ozljede kralježnice
- usporediti vrste operacijskih zahvata prema nazivlju i regijama
- opisati komplikacije kirurških operacija

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: definirati temeljne principe rada u kirurgiji; imenovati vrste operacijskih zahvata prema nazivlju i regijama; prepoznati i opisati komplikacije kirurških operacija.

Obvezna literatura

1. Šoša, T., Sutlić, Ž., Stanec, Z., Tonković, I. i sur. (2007). *Kirurgija*. Naklada Ljevak, Zagreb

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

38.2. METODE ODGOJA I OBRAZOVANJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Metodika izrade procjene, plana i programa. Vođenje pismenih stručnih bilješki i evidencija. Učenje i ponašanje: teorije učenja/vrste učenja, strategije i tehnike učenja, motivacija, smetnje pamćenja, zaboravljanje, koncentracija, vježbe i strategije za poboljšanje pažnje, podučavanje, modifikacija ponašanja, didaktičke osnove modificiranih oblika odgoja i obrazovanja, rad s pojedincem i obitelji, rad s malom grupom, rad sa zajednicom (senzibilizacija zajednice). Ljudski odnosi i procesi pomaganja: samosvijest, slika o sebi, samopoštovanje, samopouzdanje, samomotivacija, samozaštita i podrška. Savjetovanje: ciljevi i ishodi savjetovanja, preduvjeti uspješnog savjetovanja, opća načela savjetodavnog razgovora.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- razlikovati pojmove odgoj i obrazovanje
- opisati glavne pojmove teorija učenja te razlikovati naučeno od nenaučenog ponašanja
- opisati vrste pamćenja te faktore koji otežavaju i olakšavaju pamćenje
- primijeniti stečena znanja iz područja učenja i pamćenja pri oblikovanju uputa, edukaciji bolesnika i odabira pristupa u radu s klijentima
- opisati pojedine aspekte slike o sebi, samopoštovanja i samoefikasnosti
- razlikovati procese savjetovanja i psihoterapije te identificirati otpore u savjetovanju
- identificirati osobine i vještine dobrog savjetovatelja u području radne terapije
- opisati glavne pristupe u modifikaciji zdravstvenog ponašanja
- opisati glavne karakteristike rada s pojedincem, u grupi i u zajednici
- sastaviti programe rada s grupom i zajednicom

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja studenti će biti osposobljeni prepoznati odgojne potrebe pojedinca i skupina te planirati programe rada. Svladavanjem sadržaja predmeta znat će odabrati metode i postupke koje će koristiti u organiziranim odgojno-obrazovnim aktivnostima, u cilju poticanja potrebe pojedinca za brigu o sebi, odnosno poticanja kvalitetnijeg samozbrinjavanja.

Obvezna literatura

1. Zarevski, P. (1993). Psihologija pamćenja i učenja. Naklada Slap, Jastrebarsko
2. Vizek Vidović, V. i sur. (2003). Psihologija obrazovanja. IEP – Vern, Zagreb

Preporučena literatura

1. Rijavec, M. i Miljković, D. (2003). Vodič za preživljavanje u školi. IEP, Zagreb
2. Rijavec, M. i Miljković, D. (2008). Razgovori sa zrcalom, IEP, Zagreb
3. Ajduković, M. (1997). Grupni pristup u psihosocijalnom radu. Društvo za psihološku pomoć, Zagreb

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

38.3. OSNOVE BIOZNANOSTI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	10	5	10	2

Okvirni sadržaj predmeta

Svojstva bioloških makromolekula (bjelančevine, masti, ugljikohidrati, nukleinske kiseline) i njihovi metabolički putevi. Osnove citologije; sastav i funkcije stanica i staničnih organela; sastav stanične i izvanstanične tekućine. Stanični procesi; stanično disanje, prijenos tvari, stanični ciklus; apoptoza i nekroza; maligne pretvorbe stanica. Masena, volumna i množinska koncentracija - značaj i primjena istih.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati osnovne pojmove stanične biologije i biokemije
- opisati glavne metaboličke puteve bioloških makromolekula u ljudskom organizmu
- razumjeti osnovne biološke procese u živom organizmu
- razumjeti reakcije u stanici u homeostatskim kao i promijenjenim uvjetima
- moći interpretirati osnovne parametre u biokemijskim pretragama; razumjeti značaj istih i povezati s odstupanjima od normalnih vrijednosti
- integrirati i primijeniti znanje stečeno na kolegiju Osnove bioznanosti u nastavku studija
- primijeniti osnovne eksperimentalne tehnike stečene u laboratoriju

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja studenti će steći osnovna znanja iz područja bioznanosti s naglaskom na staničnu biologiju i biokemiju, a koja će studentima pomoći u daljnjem studiju i svladavanju temeljnih i stručnih kolegija.

Obvezna literatura

1. Cooper G.M., Hausman E.R. Stanica, Molekularni pristup. Zagreb: Medicinska naklada; 2010. (odabrana poglavlja).
2. Stryer L., Berg J., Tymoczko J. Biokemija. Zagreb: Školska knjiga; 2013. (odabrana poglavlja).

Preporučena literatura

1. Lewis R. Human Genetics. McGraw-Hill Education; 2011. (odabrana poglavlja)

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na laboratorijskim vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

38.4. PREHRANA I DIJETETIKA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Upoznavanje s načinom pravilne prehrane; preventivni i klinički pristup u pravilnoj prehrani; upoznavanje i svladavanje metoda za ocjenu stanja uhranjenosti; mjere za ocjenu i unapređenje prehrane; javnozdravstveni aspekt prehrambenih poremećaja, prehrambenih deficita te bolesti uzrokovane ekscisivnim unosom hrane; mjere za ocjenu i unapređenje društvene prehrane; prehrana u posebnim uvjetima. Prehrana i zdravlje, značenje pravilne prehrane za pojedine faze razvoja organizma, načela pravilne prehrane, normativi. Metabolizam, potrebe i biokemijska funkcija hranjivih i zaštitnih komponenti (proteini, lipidi, ugljikohidrati, minerali, oligoelementi, vitamini). Bolesti nepravilne prehrane. Načela planiranja društvene prehrane u jaslicama, vrtićima, školskim restoranima, domovima za djecu, đlačkim i studentskim domovima, domovima za stare osobe, javnim restoranima. Prehrana u bolnicama, rehabilitacijskim ustanovama, rekreacijskim centrima, turističkim i športskim objektima. Zakonodavstvo. Sanitarna kontrola objekata, zaposlenih osoba i namirnica

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti značenje i načela pravilne prehrane
- navesti definicije hrane i što uključuje odnosno ne uključuje pojam hrane

- opisati principe i moguće probleme nekih novih trendova u prehrani
- opisati osnovne principe digestije, apsorpcije i metabolizma hrane
- navesti najznačajnije nutrijente i opisati njihova svojstva, preporučene dnevne potrebe i simptome bolesti uzrokovane nedostatkom pojedinih nutrijenata
- navesti kategorije hrane, njihove najvažnije predstavnike s njihovim najbitnijim karakteristikama
- izmjeriti i dati ocjenu prehrambenog statusa antropometrijskom metodom
- izračunati bazalni metabolizam pojedinca

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni razumjeti osnovna načela suvremene prehrane kao i specifične prehrambene potrebe pojedine populacije i grupe u okviru planiranja i provedbe radne terapije.

Obvezna literatura

1. Katalinić, V.: Temeljno znanje o prehrani Kemijsko-tehnološki fakultet, Sveučilište u Splitu, 2007.
2. Živković, R.: Dijetetika. Zagreb: Naprijed, 2002.

Preporučena literatura

1. Mandić, M.L.: Znanost o prehrani, Prehrambeno tehnološki fakultet, Sveučilište J.J.Strossmayera u Osijeku, 2007
2. Živković, R.: Dijetoterapija. Zagreb: Naprijed, 1994.
3. Mahan, L.K., Escott-Stump, S.: Krause's, Nutrition&Diet Therapy. 11th ed., Elsevier, 2004.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

38.5. HRVATSKI ZNAKOVNI JEZIK	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Uloga i važnost uspostavljanja efektivne komunikacije u terapijsko/rehabilitacijskom procesu kod gluhih, nagluhih i gluhoslijepih osoba. Osobitosti percepcije i recepcije u komunikacijskom procesu kod gluhih,

nagluhих i gluhoslijepih osoba. Osnove hrvatskog znakovnog jezika – specifičnosti izraza i komunikacije u terapijsko-rehabilitacijskom procesu. Modifikacije hrvatskog znakovnog jezika i uporaba drugih alternativnih oblika komunikacije (taktilni hrvatski znakovni jezik, jednoručna abeceda, prstovna abeceda i dr.). Procjena i odabir odgovarajućeg načina komunikacije za svaku pojedinu skupinu osoba s teškoćama komunikacije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti prirodu znakovnog jezika, te razlikovati komunikacijske potrebe gluhih od gluhoslijepih osoba
- opisati i razumjeti povijesne čimbenike koji su utjecali na stvaranje kulture Gluhih i Gluhoslijepih
- razumjeti posebnosti kulture Gluhih i Gluhoslijepih i načina na koji se ona odražava na odnos s klijentom
- analizirati i razlikovati znakove hrvatskog znakovnog jezika
- primijeniti stečena znanja i vještine u svom radno-terapijskom radu
- koristiti stečena znanja i vještine u uspostavljanju direktne i učinkovite komunikacije sa klijentom

koristiti stečena znanja i vještine u prikupljanju podataka od gluhog i gluhoslijepog klijenta relevantnih za izradu programa radne terapije

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni primijeniti vještine efektivne komunikacije (receptivne i/ili ekspresivne) u osoba s teškoćama komunikacije (gluhe, nagluhe i gluhoslijepe osobe) kao nužan preduvjet terapijskog/rehabilitacijskog procesa. Biti će osposobljeni, na temelju empirijskih, teorijskih i praktičnih spoznaja, za samostalni rad u području razvijanja i uspostavljanja specifičnih komunikacijskih vještina i sposobnosti, imajući pritom u vidu specifične komunikacijske potrebe svakog pojedinog klijenta/pacijenta s teškoćama u komunikaciji i pristupima informacijama općenito.

Obvezna literatura

1. Tarczay, S., (2005). *Znak po znak 1*. Hrvatska udruga gluhoslijepih osoba "Dodir"
2. Tarczay, S. (2003). *Komunicirajmo drugačije*. Hrvatska udruga gluhoslijepih osoba "Dodir"

Preporučena literatura

1. Etheridge, D. (1995). *The education of dual sensory impaired children*. David Fulton Publishers
2. Luetke-Stahlman, B., Stewart, D. (1998). *The signing family*. Gallaudet university press

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

3.1.2 IZBORNI PREDMETI ZA DRUGU GODINU STUDIJA

39.1. DUHOVNO ZDRAVLJE I RADNA TERAPIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Logoterapija u svakodnevnom životu. Povijesni razvoj logoterapije i ličnost Viktora Frankla. Franklova slika čovjeka /Deset teza o osobi. Tri vrijednosne kategorije. Pojam smisla u logoterapiji. Sloboda i odgovornost, vrijednost i užitek. Prkosna moć duha. Tragični trias - patnja, krivnja, smrt. Smisao patnje i smrti. Smisao ljubavi. Tijelo kao instrument duha. Logoterapijske tehnike i mogućnosti njihove uporabe u prevenciji, liječenju, rehabilitaciji. Logoterapijski razgovor - miroljubiva i nenasilna komunikacija. Otkriti smisao u svakodnevnom životu i radu. Prevencija gubitka smisla i unapređenje zdravlja

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Razumijevanje i sposobnost primjene temeljnih postavki duhovnog zdravlja kroz psihoterapijski pristup kojeg zagovara logoterapija V. Franka za potrebe zdravstvenog procesa i mogućnost implementacije u okupacijski performanse pojedinca
- Razumijevanje principa slobode i odgovornosti u odabiru okupacija
- Razumijevanje i razvijanje mogućnosti konstruktivnog postupanja u izazovnim situacijama
- Razumijevanje vlastite odgovornosti tijekom rada s bolesnikom i članovima obitelji
- Sposobnost evaluacije vlastitoga profesionalnog angažmana, smislenosti i napredovanja u pojedinim područjima duhovnost na razini vrijednosti, uvjerenja i vjerovanja na privatnom i profesionalnom planu
- Sposobnost pronalaženja vlastitog poslanja i smisla u pozivu i svakodnevnom životu, kao i pomoć pri pronalaženju poslanja i usmjeravanje prema smislu povjerenih im pacijenata.
- Visoka razina socio-emocionalne kompetencije, razumijevanje odgovornosti i slobode.
- Ovladavanje osnovnim znanjima oduhovnom zdravlju kroz logoterapiju i egzistencijalnu analizu V. Frankla i njihova primjena u zdravstvenom procesu.
- Na temelju slike čovjeka Viktora Frankla (10 teza o osobi) reflektirati i kvalitetno razvijati osobni i profesionalni život te dosegnuti puninu vrijednosti, dosljednosti, dostojanstva, odvažnosti i angažiranosti na razini duhovnog zdravlja.
- Stjecanje kompetencija za pomoć osobama koja se nalaze u specifičnim životnim situacijama i izazovima (patnja, bolest, smrt bliskog člana obitelji...)
- Stjecanje sposobnosti komunikacije usmjerene na pronalaženje rješenja, nenasilne i miroljubive komunikacije
- Stjecanje sposobnosti za pronalaženje vlastitog poslanja i smisla u pozivu i svakodnevnom životu, kao i pomoć suradnicima i pacijentima pri pronalaženju smisla i poslanja.

Razvijanje kompetencija

Stjecanje znanja o važnosti holističkog sagledavanja pojedinca kao temeljnog prediktora u definiranju okupacijske performanse na razini Modela usmjerenog na osobu i Kanadskog modela definirani

bazičnim smjernica (CAOT, 1991) u kojima duhovnost sačinjava dinamičku interakciju uma i tijela. Stjecanje znanja o duhovnom zdravlju kroz logoterapiju koja se temelji na spoznajnoj egzistencijalnoj analizi i logoterapiji Viktora Frankla. Senzibiliziranje studenata za prepoznavanje i poštivanje dostojanstva svakog čovjeka. Osposobljavanje studenata kako za pronalaženje vlastitog poslanja i smisla u pozivu i svakodnevnom životu, tako i za pomoć pri pronalaženju poslanja i usmjeravanje prema smislu povjerenih im pacijenata. Stjecanje kompetencija za pomoć osobama koja se nalaze u specifičnim i zahtjevnim životnim situacijama uvijetovanim narušenim zdravstvenim statusom.

Obvezna literatura

1. Frankl, Viktor Emil (2015). Čovjekovo traganje za smislom. Zagreb: Planetopija
2. Frankl, Viktor Emil (1993). Liječnik i duša. Zagreb: Kršćanska sadašnjost
3. Lukas, Elisabeth (2013). Što nas u životu pokreće. Zagreb: Svijetla točka
4. Lukas, Elisabeth (2016). I tvoja patnja ima smisla. Zagreb: Svijetla točka
5. Pattakos, Alex (2010.) Zatočenici vlastitih misli. Zagreb: V.B.Z. d.o.o.

Preporučena literatura

1. Vidović, Boris (2011). Logoterapija i savjest. Uloga savjesti u čovjekovoj potrazi za smislom. U: Fenomen savjesti Zbornik radova teološkog simpozija, prir. N.Bižaca, J. Dukić i J. Garmaz, Crkva u svijetu, Split, 2011., str. 189-211
2. Vidović, Boris (2016). Logoterapijski pristup depresiji. Crkva u svijetu, Vol.51, No1, travanj 2016, str.78 - 97

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

39.2. OSNOVE FIZIOTERAPIJE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Osnove normalne motoričke funkcije kroz poznavanje karakteristika normalnog i patološkog pokreta, normalne i promijenjene posture. Osnove fizioterapijske procjene, izrade programa fizioterapijske intervencije i usklađivanje s radnoterapijskim ciljevima, provođenje terapijskih postupaka te evaluacija provedenog u sljedećim područjima: fizioterapija u reumatologiji i onkologiji, fizioterapija u pulmologiji i kardiologiji, neurorazvojna fizioterapija u djece kroz Vojta i Bobath koncepte.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Objasniti principe i načela u fizioterapiji
- Analizirati specifičnosti fizioterapijskih postupaka u reumatologiji
- Analizirati specifičnosti fizioterapijskih postupaka u onkologiji
- Analizirati specifičnosti fizioterapijskih postupaka u neurologiji
- Definirati fizioterapijski tretman nakon fizioterapijske procjene
- Usporediti rezultate, znanja i iskustva s drugim stručnjacima u timu
- Organizirati tribine s ciljem senzibilizacije i popularizacije fizioterapije

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja ovog predmeta studenti će biti sposobni prepoznati i primijeniti znanja iz područja u kojima fizioterapija ima svoje mjesto i ulogu u okviru djelovanja radnog terapeuta. Studenti će dobiti potrebna znanja za provođenje fizioterapijske procjene, postavljanje ciljeva i odabir fizioterapijskih postupaka u svim područjima koja se dodiruju i nadopunjavaju s radnom terapijom. Stečena znanja moći će primijeniti u radnoterapijskoj intervenciji s ciljem postizanja normalne funkcije i kvalitete života klijenta.

Obvezna literatureatura

1. Vrcić-Kiseljak, Lj. (2009). *Nastavni tekstovi*. Zdravstveno veleučilište, Zagreb

Preporučena literatura

1. Grozdek, G. (2000). *Što je fizioterapija? Vodič za korisnike i fizioterapeute*. HZF, Zagreb

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

39.3. POSLOVNA SIGURNOST U ZDRAVSTVU	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	30	10		3

Okvirni sadržaj predmeta

Uloga sigurnosti u zaštiti poslovnog procesa, upravljanje poslovnim procesima u zdravstvenim sustavima, organizacija sigurnosti u zdravstvenim ustanovama, informacijska sigurnost u zdravstvenom sustavu, normativni okvir poslovne sigurnosti u zdravstvenom sustavu, zaštita podataka i informacija u zdravstvu te suvremeni trendovi sigurnosti i utjecaj na zdravstveni sustav.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Definirati pojam globalne, nacionalne i korporativne poslovne sigurnosti te
- ciljeve poslovne sigurnosti u zdravstvenom sustavu
- Analizirati organizaciju sigurnosti u zdravstvenim ustanovama
- Savladati provođenje zaštite na radu i protupožarne zaštite u zdravstvenom sustavu
- te zaštite radnog okoliša i gospodarenja otpadom u zdravstvenom sustavu
- Znati prepoznati krizne situacije u zdravstvenom sustavu te objasniti kako se njima upravlja
- Opisati načine zaštite poslovnog procesa od računalnog kriminaliteta
- Analizirati norme i normizaciju u zdravstvenom sustavu
- Naveći načine zaštite podataka i informacija u zdravstvenom sustavu
- Definirati ulogu zdravstvenog sustava u sustavu nacionalne sigurnosti RH

Razvijanje kompetencija

Student će imati izgrađen sustav vrijednosti u kojemu je važna etičnost. Proučavanjem literature iz područja poslovne sigurnosti te izrade seminarskog rada steći će osnovna znanja iz područja poslovne sigurnosti. Student će biti učinkovit komunikator te će steći vještine u komunikaciji i prezentaciji. Identificiranjem ključnih komponenti poslovnog okruženja zemlje i njihovom usporedbom s drugim zemljama te diskutiranjem o razlikama u području zakonske regulative kojima je propisana sigurnost kao djelatnost, student će imati sposobnost prilagodbe neophodnu za poslovanje u globalnom okruženju.

Obvezna literatura

1. Ivandić Vidović D., Karlović L. Ostojić A. Korporativna sigurnost. Zagreb: Udruga hrvatskih menadžera sigurnosti; 2011.
2. Javorović B., Bilandžić M. Poslovne informacije i Business Intelligence. Zagreb: Golden Marketing – Tehnička knjiga; 2007.

Preporučena literatura

1. Kovacich G.L. & Hallibozek E. The Manager's Handbook for Corporate Security, 1 st Edition. Burlington, MA: Butterworth-Heinemann; 2013.

2. Philip P. Purpora. The Security Handbook – Second Edition. ISBN 0-7506-7436-5: Butterworth-Heinemann; 2003
3. Cutlip S.M., Center A.H., Broom G.M. Učinkoviti odnosi s javnošću. 10. Izdanje. Zagreb: Mate; 2010.
4. Wagen V.D.W., Carlos R.B. Event Management, 1 st Edition. Zagreb: Mate; 2008.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Putem kolokvija. Pismeni ispit.

39.4. RADNI TERAPEUT U TIMU	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Multidisciplinarni, interdisciplinarni i transdisciplinarni pristupi. Vrste timova, razvoj (izgradnja) timova, stvaranje djelotvornog tima, timske uloge, prednosti i nedostaci timskog rada, prepreke i poteškoće u timskom radu, održavanje tima. Karakteristike uspješnih i neuspješnih timova. Principi timske suradnje (jednakost, socijalna pravda, solidarnost, uključanje u društvo, dostojanstvo). Ciljevi timske suradnje i rehabilitaciju u instituciji i zajednici – radni terapeut u timu. Timski rad. Algoritam rada u stručnom timu. Aktivnosti stručnog tima u rehabilitacijskom procesu (praksa, edukacija, povezivanje, istraživanje) u uloga radnog terapeuta

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Objasniti razlike između multidisciplinarnih, interdisciplinarnih i transdisciplinarnih timova
- Nabrojati vrste timova, objasniti načine stvaranja djelotvornog tima,
- Definirati osobine timskih uloga, usporediti prednosti i nedostatke timskog rada, te prepreke i poteškoće u timskom radu
- Razlikovati osobine uspješnih i neuspješnih timova
- Objasniti principe timske suradnje
- Primijeniti opća znanja iz područja timske suradnje u specifično područje timske suradnje u rehabilitaciji u instituciji i zajednici, s posebnim osvrtom na ulogu radnog terapeuta u timu
- Sudjelovati u timskim zadacima u vježbovnoj nastavi, analizirati sudjelovanje pojedinih članova tima i radnog terapeuta, promišljati o transferu tih vještina u (ne)kliničkom okruženju

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja ovog predmeta studenti će biti sposobni prepoznati i primijeniti timsku suradnju u interdisciplinarnim timovima u kojima će sudjelovati u profesionalnom životu. Studenti će dobiti poseban naglasak je na ulogu radnog terapeuta u kliničkim i nekliničkim timovima, te interdisciplinarnoj timskoj suradnji.

Obvezna literatura

1. Kobolt, A., Žižak, A. (2007). Timski rad i supervizija timova. Ljetopis socijalnog rada. 14 (2), 367-386.
2. Mosser, G., Begun, J.W.(2013). Understanding Teamwork in Health Care. McGraw-Hill Professional.

Preporučena literatura

1. Srića, V., Tudor, G.(2006).Menadžer i podbjednički tim. M.E.P. Consult, Zagreb.
2. Creek, J. & Lawson Porter, A. (2007).Contemporary Issues in Occupational Therapy: Reasoning and Reflection. Wiley-Blackwell.
3. Reeves, S., Lewin, S., Espin, S., Zwarenstein, M. (2010). Interprofessional Teamwork for Health and Social Care. Wiley-Blackwell.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama , te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
39.5. RADNA TERAPIJA U PALIJATIVNOJ SKRBI	IV.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u osnove onkologije. Tumori, postanak tumora, rizici za nastanak raka. Razlike između zloćudnih i dobroćudnih tumora, metastaze, TNM klasifikacija. Načela Europskog kodeksa protiv raka. Sprječavanje i otkrivanje raka. Konvencionalno liječenje. Uloga radne terapije u onkologiji. Procjena i intervencija radnog terapeuta. Edukacija klijenta i obitelji. Vještine upravljanja životnim stilom. Procjena i intervencija kod specifičnih simptoma. Dokumentiranje podataka. Komunikacija radnog terapeuta i onkološkog bolesnika. Specijalne interesne grupe. Palijativna skrb i hospicij. Povijest hospicijskog pokreta. Ciljevi hospicija. Radni terapeut u hospiciju. Informacije vezane uz hospicijske dnevne centre. Profesionalni dijalog s umirućim. Potrebne vještine radnog terapeuta u palijativnoj skrbi. Neverbalna komunikacija. Savjetodavne vještine radnog terapeuta. Radni terapeut u situaciji priopćavanja loših vijesti. Uloga radnog terapeuta u interakciji s članovima obitelji.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati ulogu radnog terapeuta u palijativnoj skrbi
- indetificirati područje onkologije, razlikovati oblike i mjesta provođenja radne terapije u onkologiji
- opisati strukturu članova tima u onkologiji te ulogu radnog terapeuta u timu
- dizajnirati radno terapijsku intervenciju u onkološkog pacijenta (na fizičkom, emocionalnom, kognitivnom, socijalnom području)
- izdvojiti radno terapijske postupke sukladno inicijalnoj procjeni i planu radnu terapijske intervencije
- objasniti i interpretirati radno terapijske postupke

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će usvojiti dodatna znanja potrebna za sudjelovanje u timskom radu, te za profesionalno i odgovorno provođenje radne terapije u radu s onkološkim bolesnicima. Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: definirati onkologiju, razlikovati oblike i mjesta provođenja radne terapije u onkologiji, imenovati strukturu članova tima u onkologiji te ulogu radnog terapeuta u njemu; usmjeriti radnu terapiju na maksimalno postizanje funkcionalnog potencijala onkološkog pacijenta (fizičkog, emocionalnog, kognitivnog, socijalnog). Studenti će biti sposobni kroz edukaciju i terapijsku intervenciju osposobiti pacijenta za postizanje maksimalne razine kvalitete života, za pripremanje i posredovanje pri povratku na posao ili za edukaciju o kvalitetnom osmišljavanju slobodnog vremena (radnoterapijske radionice). Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni primijeniti radnu terapiju u palijativnoj skrbi i hospicijima. Usvojit će vještine profesionalnog terapijskog odnosa prema smrti, umiranju i umirućima, te steći svijest o važnosti palijativne skrbi kao jedine grane u medicini koja se bavi kvalitetom života umirućih klijenata.

Obvezna literatura

1. Šimunović, D. (2016). Radna terapija u palijativnoj skrbi. Nastavni tekstovi. Zdravstveno veleučilište, Zagreb.
2. Veljko Đorđević, Marijana Braš, Lovorka Brajković (2014). Palijativna skrb - brinimo zajedno. Zagreb: Medicinska naklada

Preporučena literatura

1. Europsko udruženje za palijativnu skrb. (2009). Bijela knjiga o standardima i normativima za hospicijsku i palijativnu skrb u Europi. EUROPEAN JOURNAL OF PALLIATIVE CARE, 2009; 16(6) 279
2. Cooper, J. (2006). Occupational Therapy in Oncology and Palliative Care. WileyBlackwell

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama , te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

39.6. SPECIJALNE TEME U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Radna terapija u klijenata inficiranih HIV/AIDS-om. Utjecaj HIV virusa na okupacijske performanse (fizički, psihološki, kognitivni, socijalni efekti). Kulturološke promjene. Duhovnost. Gubitak i žalovanje. Predrasude i diskriminacije. Usluge koje zajednica pruža oboljelima. Procjena. Temeljna načela za intervenciju. Radnoterapijska intervencija (fizičke, psihološke funkcije, djeca i obitelj oboljelih od AIDS-a, stres menadžment, kognitivne funkcije, produktivnost i slobodno vrijeme oboljelih).

Radna terapija i opekline. Klasifikacija opekline. Utjecaj opekline na okupacijske performanse. Stupnjevi oporavka (faza šoka, faza zacjeljivanja, faza rehabilitacije, kulturalne razlike). Uloga radnog terapeuta u tretmanu opekline. Temeljna načela za intervenciju. Radnoterapijska intervencija (prevencija kontraktura, funkcionalna rehabilitacija, tretman ožiljka, podrška, edukacija).

Radna terapija kod trauma gornjih ekstremiteta. Psihosocijalni utjecaj ozljede. Tretman boli. Tim. Temeljna načela za intervenciju. Edem. Osjet. Aktivnosti dnevnog života.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati i razlikovati HIV i AIDS
- analizirati epidemiološku situaciju u RH i svijetu
- opisati utjecaj HIV virusa na okupacijsko izvođenje
- analizirati temeljna načela za RT intervenciju
- navesti RT procjene koje se koriste kod HIV-a i AIDS-a
- objasniti nastanak i klasifikaciju opekline
- navesti faze liječenja opekline
- interpretirati RT procjenu i RT intervenciju u svim fazama liječenja opekline
- predvidjeti povratak na posao
- nabrojati i navesti epidemiologiju i čimbenike rizika kod križobolje
- objasniti nastanak križobolje i njen utjecaj na svakodnevno funkcioniranje
- povezati teoriju kontrole prolaza, mehanizme boli, uvjerenja o boli, strah od boli i bolna ponašanja za vrijeme križobolje
- ponoviti faze modela promjene i terapiju poboljšanja motivacije
- interpretirati RT procjenu i RT intervenciju kod križobolje
- dokumentirati RT proces

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni za provođenje postupaka radnoterapijskog treninga aktivnosti u radu s klijentima oboljelim od HIV/AIDS-a, opekline, trauma gornjih ekstremiteta u užem i širem životnom okružju –zajednici, ovisno o kronološkoj dobi i ulogama klijenata.

Obvezna literatura

1. Pulić, E. (2012). Nastavni tekstovi iz kolegija „Specijalne teme u radnoj terapiji“, Zdravstveno veleučilište, Zagreb

Preporučena literatura

1. Mayers, R.A.M (2011). Climbing the Spiral Staircase:The Experiences of Women With AIDS - Occupational Therapy Intervention in a Home Health Setting, Kindle Edition
2. Cooper, J. (2006). Occupational Therapy in Oncology and Palliative Care:2nd (Second) edition, Wiley, John & Sons, Incorporated
3. Vining Radomski, M., Trombley Latham, C.A.(2008) Occupational therapy for physical dysfunction, 6th ed., Lippincott Williams&Wilkins,
4. Khalil, T.M., Abdel-Moty, E.M., Rosomoff, R.S., Rosomoff, H.L. (1993). Ergonomics in Back Pain: A Guide to Prevention and Rehabilitation, Wiley; 1 edition
5. Johnson, A. J., Pizz, I. M. (1991). *Productive Living Strategies for People with AIDS*. Routledge
6. Mooney, M. (2009). *Occupational Therapy in Orthopediatrics and Trauma*. WileyBlackwell

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama , te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

39.7. ZDRAVSTVENO I SOCIJALNO ZAKONODAVSTVO	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III.	15	10	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Zakon o zdravstvenoj zaštiti: Zakon o zdravstvenom osiguranju, Pravilnik o ortopedskim i drugim pomagalima, Pravilnik o sastavu i ovlastima liječničkih povjerenstava HZZO, Pravilnik o uvjetima i načinu ostvarivanja prava za provođenje zdravstvene njege u kući, Pravilnik o uvjetima i postupku stjecanja prava na rad u skraćenom radnom vremenu radi njege djeteta. Zakon o socijalnoj skrbi: Pravilnik o uvjetima i načinu ostvarivanja prava na osposobljavanje za samostalan život i rad. Zakon o mirovinskom osiguranju:

Zakon o listi profesionalnih bolesti, Zakon o listi tjelesnih oštećenja, Zakon o stažu osiguranja s povećanim trajanjem. Zakon o predškolskom odgoju i naobrazbi, Nacionalna strategija jedinstvene politike za osobe s invaliditetom od 2003. do 2006. godine, Zakon o kretanju slijepe osobe uz pomoć psa vodiča, Obiteljski zakon. Sadržaj predmeta mijenja se s obzirom na promjene u zakonu. Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom. Sadržaj je predmeta promjenjiv sukladno promjenama zakona u Republici Hrvatskoj.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- analizirati i primijeniti pravnu regulativu za osobe sa invaliditetom
- razlikovati pravnu osnovu iz područja socijalne skrbi za osobe sa invaliditetom, profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba sa invaliditetom
- razlikovati prava iz radnog odnosa za roditelje i prava mirovinskog osiguranja za osobe sa invaliditetom
- analizirati dijelove zakona o zdravstvenoj zaštiti
- analizirati pravilnik o ortopedskim i drugim pomagalicama

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni prepoznati i primijeniti pravnu regulativu za osobe s invaliditetom. Znat će razlikovati pravnu osnovu iz područja socijalne skrbi za osobe s invaliditetom, profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom, prava iz radnog odnosa za roditelje i prava mirovinskog osiguranja za osobe s invaliditetom.

Obvezna literatura

1. *Nastavni tekstovi* (2009). Zdravstveno veleučilište, Zagreb
2. Zakon o zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" br. 94/01)
3. Zakon o socijalnoj skrbi ("Narodne novine" br.73/97)
4. Zakon o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" br.102/98)
5. Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom ("Narodne novine" br. 143/02)

Preporučena literatura

1. Scott, R. W. (1997). *Promoting Legal Awareness in Physical and Occupational Therapy*. Mosby
2. Bailey, D. M., Schwartzberg, S. L. (2003). *Ethical and Legal Dilemmas in Occupational Therapy*. F. A. Davis Company
3. Dimond, B. C. (2004). *Legal Aspects of Occupational Therapy*. Wiley-Blackwell

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
39.9. PRAKTIKUM IZ TERAPIJE IGROM	III.	15	-	15	2

Sadržaj predmeta

Cilj ovog izbornog kolegija je pružiti studentima osnovne teorijske i praktične (iskustvene) temelje terapije igrom. U teorijskom dijelu studenti će proučavati značajke igre kao djetetove ključne razvojne okupacije. Vrste igre u skladu s razvojnim miljejkazima. Normativni razvoj djeteta: teorije Eriksona, Piageta, Kohlberga. Razvojni izazovi i njihova refleksija na kvalitetu igre. Specifičnosti igre djece s neurorazvojnim teškoćama, djece narušenog mentalnog zdravlja te posebnih životnih okolnosti. Igra kao terapijski medij: Teorijski koncepti i modaliteti terapije igrom. Terapija igrom usmjerena na dijete. Uvjeti primjereni za terapiju igrom (prostor, materijali, terapeuti). Vrste edukacije iz područja terapije igrom. Iskustveni praktikum različitih modaliteta terapije igrom.

Razvijanje općih i specifičnih kompetencija (znanja i vještina) za predmet i/ili modul

Svladavanjem sadržaja ovog kolegija, student će biti sposoban:

- Analizirati značajke igre kao djetetove ključne razvojne okupacije
- Opisati razvoj dječje igre od najranije dobi do kraja adolescencije
- Usporediti značajke dječjeg razvoja u skladu s teorijama Eriksona, Piageta, Kohlberga
- Analizirati simboličku igru djece
- Usporediti značajke igre kod djece urednog razvoja i netipičnog razvoja te djece koja odrastaju u specifičnim životnim okolnostima
- Zaključivati o različitim metodama terapije igrom na temelju iskustvenog praktikuma korištenja tehnika terapije igrom

Oblici provođenja nastave i način provjere znanja

Predavanja i vježbe u praktikumu.

Popis literature potrebne za studij i polaganje ispita

1. Duran, M. Dijete i igra, Jastrebarsko: Naklada Slap, 2004.
2. Berk, L.E. Dječja razvojna psihologija, Jastrebarsko: Naklada Slap, 2015.
3. Parham, L.D., Fazio, L.S.: Play in Occupational Therapy for Children, Mosby, 2007

Popis literature koja se preporučuje kao dopunska

1. Van Fleet, R, Sywulak, AE, Caparosa Sniscak, C. Child-centered play therapy New YorkThe Guilford Press, 2010
2. Aichinger, A Group Therapy with Children: Psychodrama with children. Springer, 2017
3. Kende, H.,Psychodrama with Children: Healing Children Through Their Own Creativity, Routledge, 2016

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om uz odgovarajuće obrazloženje

2 boda nosi ukupno opterećenje studenta koje uključuje nazočnost studenta na predavanjima, aktivno sudjelovanje na vježbama u praktikumu, te pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na praktičnom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Praktični i usmeni ispit.

Način praćenja kvalitete i uspješnosti izvedbe svakog predmeta i/ili modula

Izvedbu programa prati anonimna anketa o kvaliteti organizacije nastave, sadržaja predmeta i rada predavača. Ocjenjuju se izlaganje sadržaja, pripremljenost nastavnika, jasnoća izlaganja, novi sadržaji i ostale dimenzije sadržaja. Administrativno se uspoređuje plan i njegovo izvršenje kao i broj studenata koji pohađaju predavanja.

3.1.3 IZBORNI PREDMETI ZA TREĆU GODINU STUDIJA

40.1. ALTERNATIVNA I AUGMENTATIVNA KOMUNIKACIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Uloga i važnost uspostavljanja efektivne komunikacije u terapijsko/rehabilitacijskom procesu kod gluhih, nagluhih i gluhoslijepih osoba. Osobitosti percepcije i recepcije u komunikacijskom procesu kod gluhih, nagluhih i gluhoslijepih osoba. Osnove hrvatskog znakovnog jezika – specifičnosti izraza i komunikacije u terapijsko-rehabilitacijskom procesu. Modifikacije hrvatskog znakovnog jezika i uporaba drugih alternativnih oblika komunikacije (taktilni hrvatski znakovni jezik, jednoručna abeceda, prstovna abeceda i dr.). Procjena i odabir odgovarajućeg načina komunikacije za svaku pojedinu skupinu osoba s teškoćama komunikacije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti prirodu znakovnog jezika, te razlikovati komunikacijske potrebe gluhih od gluhoslijepih osoba
- opisati i razumjeti povijesne čimbenike koji su utjecali na stvaranje kulture Gluhih i Gluhoslijepih
- razumjeti posebnosti kulture Gluhih i Gluhoslijepih i načina na koji se ona odražava na odnos s klijentom
- analizirati i razlikovati znakove hrvatskog znakovnog jezika
- primijeniti stečena znanja i vještine u svom radno-terapijskom radu
- koristiti stečena znanja i vještine u uspostavljanju direktne i učinkovite komunikacije sa klijentom
- koristiti stečena znanja i vještine u prikupljanju podataka od gluhog i gluhoslijepog klijenta relevantnih za izradu programa radne terapije

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni primijeniti vještine efektivne komunikacije (receptivne i/ili ekspresivne) u osoba s teškoćama komunikacije (gluhe, nagluhe i gluhoslijepo osobe) kao nužan preduvjet terapijskog/rehabilitacijskog procesa. Biti će osposobljeni, na temelju empirijskih, teorijskih i praktičnih spoznaja, za samostalni rad u području razvijanja i uspostavljanja specifičnih komunikacijskih vještina i sposobnosti, imajući pritom u vidu specifične komunikacijske potrebe svakog pojedinog klijenta/pacijenta s teškoćama u komunikaciji i pristupima informacijama općenito.

Obvezna literatura

1. Tarczay, S., (2005). *Znak po znak 1*. Hrvatska udruga gluhoslijepih osoba "Dodir"
2. Tarczay, S. (2003). *Komunicirajmo drugačije*. Hrvatska udruga gluhoslijepih osoba "Dodir"

Preporučena literatura

1. Etheridge, D. (1995). *The education of dual sensory impaired children*. David Fulton Publishers
2. Luetke-Stahlman, B., Stewart, D. (1998). *The signing family*. Gallaudet university press

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

40.2. DRUŠTVENO KORISNO UČENJE U ZDRAVSTVU	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	10	10	10	3

Okvirni sadržaj predmeta

Društveno korisno učenje u zdravstvu, Kvaliteta života – sastavnice kvalitete života i uloga životnog okružja, Aktivnosti svakodnevnog života – procjena, intervencije, evaluacija, Mogućnosti podrške u zajednici za osobe u potrebi, Planiranje i izrada projekta, planiranje projektnih aktivnosti, evaluacija projekta, Presentacije studenskih projekata društveno korisnog učenja u zajednici

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Definirati društveno korisno učenje
- Objasniti razliku društveno korisnog učenja u odnosu na volontiranje i praksu
- Prepoznati specifičnosti pojedinca i skupine u potrebi
- Identificirati probleme osoba u potrebi u zajednici
- Primijeniti stečena znanja i vještine na rješavanje problema potrebitih u zajednici
- Predložiti rješenja problema / potreba u zajednici
- Predložiti, planirati, organizirati i provesti projekt kojim se rješava neki problem u zajednici
- Opisati i poštovati različitosti u obavljanju aktivnosti svakodnevnog života kod osoba unutar specifične populacije
- Usporediti sličnosti i razlike u zadovoljavanju potreba u institucionalnom i vaninstitucionalnom zbrinjavanju
- Procijeniti moguće prepreke u provođenju projekta
- Prezentirati projekt pred publikom i kritički prosuđivati sve aspekte svog ali i drugih sličnih projekata

Razvijanje kompetencija

Usvajanjem sadržaja predmeta studenti će moći primijeniti znanje i vještinu stečenu tijekom studija za razvoj i provedbu projekata/aktivnosti u zajednici kroz društveno korisno učenje. Senzibilizirati studenata za potrebe zajednice te ih osposobiti za provođenje aktivnosti u cilju povećanja kvalitete života osoba u potrebi kroz partnerstvo stručnjaka, pacijenta i zajednice.

Obvezna literatura

1. Pavić, J., Njegovan Zvonarević, T., Ozimec Vulinec, Š., Čukljek, S., Hošnjak A.M. Zdravstvo u zajednici, nastavni tekstovi, Zdravstveno veleučilište, 2018.

Preporučena literatura

1. Mikelić Preradović, N. (2009). Učenjem do društva znanja – teorija i praksa društveno korisnog učenja. Zagreb: Zavod za informacijske studije Odsjeka za informacijske znanosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.
2. Čulum, B. Jelenc, L. (2015). Učenje zalaganjem u zajednici – prikaz modela, iskustava i smjernica za primjenu, Sveučilište u Rijeci.
3. Mojsović Z. i sur. Sestrinstvo u zajednici 2. Zagreb: Zdravstveno veleučilište, 2006.
4. Ozimec Vulinec, Š. Palijativna skrb, Zdravstveno veleučilište, 2014.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu sa ECTS-om

Ukupno opterećenje od 81 sat studentu donosi 3 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni

40.3. PRIMJENA RAČUNALNIH SUSTAVA U ANALIZI AKTIVNOSTI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Kinematička i kinetička analiza kroz povijest. Razvoj tehnologija za analizu pokreta. Komercijalno, znanstveno i medicinsko korištenja računalnih sustava za analizu pokreta. Analiza posture i težišta „open source“ programima SkillSpector™, OpenSim™, Kinovea™. Korištenje računalnog sustava WiiHab™ u radnoterapijskom procesu. Korištenje BIOPAC System, Inc., sustava za analizu posture, pokreta i kinetike. Budućnost integracije tehnologije i radnoterapijskog procesa.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- analizirati povijest razvoja tehnoloških dostignuća relevantnih za radnoterapijski proces analize aktivnosti
- prepoznati, razumjeti i opisati komercijalne i „open source“ računalne sustave za analizu pokreta/ aktivnosti
- planirati proces prikupljanja i obrade podatka za analizu pokreta/ aktivnosti
- sudjelovati u procesima prikupljanja, digitalizacije i kritičke analize podataka
- interpretirati podatke i smisljeno ih primijeniti

- kompetentno primijeniti računalne sustave analize pokreta/ aktivnosti u znanstvene svrhe
- koristiti računalne sustave u svakodnevnom radnoterapijskom procesu
- obrazložiti značaj radnog terapeuta kao stručnjaka u analizi aktivnosti

Razvijanje kompetencija

Savladavanjem sadržaja predmeta student će biti sposobni analizirati povijest razvoja tehnoloških dostignuća relevantnih za radnoterapijski proces analize aktivnosti, prepoznati, razumjeti i opisati komercijalne i „open source“ računalne sustave za analizu pokreta/ aktivnosti. Planirati proces prikupljanja i obrade podatka za analizu pokreta/ aktivnosti te sudjelovati u procesima prikupljanja, digitalizacije i kritičke analize podataka kao i interpretirati dobivene podatke te ih smisleno ih primijeniti u praksi.

Obvezna literatura

1. Mejovšek, M.: Biomehanika športa, u: Priručnik za športske trenere. Zagreb: Športska stručna biblioteka, 1997
2. Mejovšek, M.: Dinamička analiza gibanja u sportu. U: Sportska medicina (ur. M. Pečina i S. Heimer). Zagreb: Naprijed, 1995. Neljak B i sur. Cro-fit norme. Zagreb: Kineziološki fakultet; 2012.“

Preporučena literatura

1. Clark RA, Bryant AI, Pua Y, McCrory P, Bennel K, Hunt M. Validity and reliability of the Nintendo Wii Balance Board for assessment of standing balance. Gait & Posture. 2010; 31(3):307-310.
2. Chapman, AE. Biomechanical Analysis of Fundamental Human Movements. Champaign: Human Kinetics; 2008.
3. Guyton, A.C. i Hall, J.E. Medicinska fiziologija. (ur: Kukulja Taradi, S. i Andreis, I.) Zagreb: Medicinska naklada; 2012. (odabrana poglavlja).
4. Naumes, J. (2013). Use of Technology in Occupational Therapy Rehabilitation from an Elderly Perspective. The Journal of Education, Community and Values. 2013; 13: 79-91.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, , pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu, uz uvjet položenih ježbi u praktikumu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

40.4. POREMEĆAJ IZ AUTISTIČNOG SPEKTRA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Poremećaj iz autističnog spektra: definicija, dijagnoza i klasifikacija, etiologija i prevalencija. Rani znakovi autizma, tijek poremećaja i prognoza. Specifičnosti razvoja osoba s poremećajem iz autističnog spektra: socijalni razvoj i značajke ponašanja, govor i mišljenje, stereotipije, ograničeni interesi i aktivnosti, poremećaj percepcije i autizam, značajke igre djece s autizmom. Specifičnosti emocionalnog razvoja. Spolnost osoba s autizmom. Specifičnosti obitelji djeteta s autizmom. Pokazatelji psihičkih poremećaja i problema ponašanja kod osoba s autizmom. Specifičnosti u prehrani, spavanju i farmakoterapija kod osoba s autizmom. Suvremeni pristupi metode i postupci u radu s osobama s autizmom (ABA, TEACCH, PECS, Floortime, SI, AAK). Pristup u radu s osobama s autizmom u promijenjenoj okolini: različitim odgojno-obrazovnim, zdravstvenim te javnim ustanovama.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati autizam i poremećaj iz autističnog spektra
- opisati čimbenike koji doprinose specifičnosti razvoja osoba (djeca, mladi, odrasli i oni starije dobi) s autizmom
- opisati odstupanja na različitim područjima razvoja
- opisati tijek poremećaja
- primijeniti znanja o oblicima i vrsti komunikacije s osobama s autizmom u različitim okruženjima
- prepoznati emocionalne potrebe osobe
- prepoznati senzorno integrativne potrebe osobe
- primijeniti osnovne elemenata programa senzorne integracije
- objasniti specifičnosti vezane uz područje spolnosti kod osoba s autizmom
- razlikovati različita ponašanje osobe s autizmom
- uz superviziju kreirati i provoditi program za prevenciju, ublažavanje ili otklanjanje neprimjerenih ponašanja osoba
- opisati utjecaj i učinak farmakoterapije na osobe s autizmom
- nabrojiti pristupe i metode poučavanja osoba s autizmom
- opisati pokazatelje psihičkih poremećaja kod osoba s autizmom
- opisati vrste podrške i suradnje s roditeljima djece s autizmom
- definirati ulogu radnog terapeuta i njegov doprinos unutar stručnog tima u različitim okruženjima
- uspostaviti suradnički odnos kroz savjetovanje i komunikaciju s korisnicima, njegovateljima, edukacijskim rehabilitatorima, drugim zdravstvenim stručnjacima te drugim članovima tima i ostalim sudionicima radno terapijskog procesa
- povećati kompetentnost radnog terapeuta kroz bolje poznavanja potreba, njihovih sposobnosti i teškoćama kao i boljeg razumijevanja ponašanja i rješenja za poboljšanje ponašanja kod osoba s teškoćama

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja ovog predmeta studenti će biti osposobljeni razviti razumijevanje i empatiju kroz upoznavanje i razumijevanje razvoja osoba s autizmom i specifičnih potreba koje iz njih proizlaze. Predmet će osigurati osnovna znanja i vještine koje su neophodne za obavljanje djelatnosti radne terapije s osobama s poremećajem iz autističnog spektra u različitim životnim okruženjima.

Obvezna literatura

1. Američka psihijatrijska udruga. Dijagnostičko-statistički priručnik za duševne poremećaje (DSM –V). Jastrebarsko: Naklada Slap; 2013
2. Bujas Petković, Z., Frey Škrinjar, J. i sur. Poremećaji autističnog spektra- značajke i edukacijsko-rehabilitacijska podrška. Zagreb: Školska knjiga; 2010
3. Mamić D. Pokazatelji psihičkih poremećaja i problemi ponašanja kod učenika s poremećajima iz autističnog spektra i učenika s većim intelektualnim teškoćama. Doktorska disertacija. Zagreb: Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; 2012

Preporučena literatura

1. Ljubešić M. ur. Biti roditelj - Model dijagnostičko-savjetodavnog praćenja ranog dječjeg razvoja i podrške obitelji s malom djecom. DZZOMM; 2003
2. Autizam, časopis za autizam i druge razvojne poremećaje, Zagreb: Centar za autizam.
3. Kodeks „dobre prakse“ u radu s osobama s autizmom. HUZPOSA

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

40.5. RADNA TERAPIJA KOD OVISNOSTI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Definiranje ovisnosti. Fenomen ovisnosti. Tijek i faze liječenja. Prepoznavanje učinka koje droge imaju na okupacijsko izvođenje pojedinca i obitelji. Holistički pristup u rehabilitaciji ovisnika. Korisniku usmjeren pristup. Suvremene radnoterapijske procjene u rehabilitaciji ovisnika Radnoterapijski proces u osoba s različitim oblicima ovisnosti. Motivacijski intervju, tehnike savjetovanja, planiranje radnoterapijske intervencije, model promjene, prilagodba životnog stila. Podupiruće vještine, dnevne rutine i radne uloge, podrška u apstinenciji, slobodno vrijeme, briga o sebi i socijalne vještine. Grupna radna terapija (teorijske osnove i praktična provedba grupne radne terapije, planiranje grupe, pisanje grupnog protokola).

Posebna važnost radnog terapeuta unutar interdisciplinarnog tima. Provedba radnoterapijskog programa unutar jedinica za izvanbolničko liječenje ovisnika. Problem ovisnosti u okviru društvene zajednice. Uloga radnog terapeuta u edukaciji obitelji ovisnika. Uloga radnog terapeuta na području prevencije, rehabilitacije i resocijalizacije ovisnika. Vođenje dokumentacije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati ovisnosti i fenomen ovisnosti
- objasniti učinke koje droge imaju na okupacijsko izvođenje individue i obitelji
- objasniti radno terapijski proces kod osoba sa različitim oblicima ovisnosti
- opisati ulogu radnog terapeuta na području prevencije, rehabilitacije i resocijalizacije ovisnika
- razlikovati ulogu radnog terapeuta unutar interdisciplinarnog tima

Razvijanje kompetencija

Usvajanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni prepoznati čimbenike rizika pojave ovisnosti i definirati načine intervencije. Znati će obaviti radnoterapijsku procjenu, planirati i provesti radnoterapijsku intervenciju te obaviti evaluaciju.

Obvezna literatura

1. Njegovan Zvonarević T. (2012). *Nastavni tekstovi*. Zdravstveno veleučilište, Zagreb
2. Grupa autora (2002). *Droga, djelovanje i štetni učinci*. Priručnik za edukatore, Rabus media d.o.o., Zagreb

Preporučena literatura

1. Vujević, E. (2000). *Droga – opća opasnost*. Lukana, Split
2. Torre, R. (2002). *Droge – Dugo putovanje kroz noć*. Promotor zdravlja, Zagreb
3. Manenica, B. (1995). *Ovisnosti*. Stvarnost, Zagreb

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu sa ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni

40.6. UVOD U ZNANOST O OKUPACIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Što je Znanost o okupaciji: povijest razvoja i terminološka pojašnjenja. Područja istraživanja u Znanosti o okupaciji. Doprinos Znanosti o okupaciji razvoju radne terapije. Istraživački nacrt: specifična metodologija istraživanja okupacija. Osnove kritičkog promišljanja o aktualnim istraživanjima okupacija.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Objasniti što je znanost o okupaciji i kako doprinosi razvoju teorijske i praktične baze znanja u radnoj terapiji
- Razumjeti važnost i značaj istraživanja okupacija u pojedinaca, skupina i zajednice kroz prizmu sposobnosti, dobi, roda, društva i kulture
- Pretraživati literaturu i baze podataka koji sadrže istraživanja vezana uz znanost o okupaciji
- Prepoznati dijelove istraživačkog nacrta koji se bavi istraživanjem ljudskih okupacija
- Sumirati rezultate istraživanja u području znanosti o okupaciji, te davati prijedloge za nova istraživanja na lokalnoj razini.
- Osmisliti jednostavan nacrt istraživanja značenja okupacija i utjecaja okupacija na unapređenje zdravlja i poboljšanje kvalitete života
- Prezentirati rezultate jednostavnijeg samostalnog/grupnog istraživačkog rada
- Napisati referat u obliku izvještaja provedenog istraživanja, koristeći akademski način pisanja

Razvijanje kompetencija

Usvajanjem sadržaja predmeta studenti će moći kritički i konstruktivni način razmišljanja o istraživanjima ljudskih okupacija, te doprinosu rezultata istraživanja znanstvenoj, teorijskoj i praktičnoj bazi znanja radne terapije. Osposobiti studenta za konstrukciju i provedbu jednostavnog istraživanja okupacija, te prezentaciju postupka i rezultata istraživanja, kao i promišljanje o područjima koja je nužno unaprijediti. sposobni prepoznati čimbenike rizika pojave ovisnosti i definirati načine intervencije. Znat će obaviti radnoterapijsku procjenu, planirati i provesti radnoterapijsku intervenciju te obaviti evaluaciju.

Obvezna literatura

1. Bartolac, A. (2013). Što je znanost o okupaciji? Istraživački pristup aktivnostima svakodnevnog života. JAHK.4(8):819-841.
2. Whiteford, G.E., Hocking, C. (Ur.) (2012). Occupational Science: Society, Inclusion, Participation. Wiley-Blackwell
3. Molineux, M. (2007): Occupational Science For Occupational Therapists, Blackwell

Preporučena literatura

1. Zemke, R., Clark, F. (1996): Occupational Science: The Evolving Discipline F. A. Davis Company

2. Aktualni članci iz međunarodnog znanstvenog časopisa: Journal of Occupational Science

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu sa ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni

41. ZAVRŠNI RAD	SEMESTAR	ECTS
	VI.	5

Stručni studij radne terapije završava izradom završnog rada.

Završni rad je samostalan rad u kojem studenti pod vodstvom mentora obrađuju izabranu temu iz područja struke. Završni rad trogodišnjeg studija može biti pregledni rad ili rad s provedenim istraživanjem. Studenti radne terapije pristupaju izradi završnog rada tijekom 6. semestra tekuće akademske godine, a nakon što su izvršili sve obveze predviđene nastavnim planom i programom studija. Završni rad zahtijeva korištenje i primjenu teorijskih i praktičnih znanja iz područja radne terapije pri rješavanju postavljenog stručnog problema. U završnom radu potrebno je opisati stručni problem koji se namjerava istraživati, postaviti ciljeve, opisati metodologiju rada i rezultate, te argumentirati zaključke koje proizlaze iz samog rada. Odabrana stručna problematika koja će se obrađivati u završnom radu treba biti aktualna i relevantna za struku ili njezin razvoj, a korištena literatura čim recentnija. Završni rad potrebno je izraditi prema *Uputama za pisanje završnog rada* koje izdaje Zdravstveno veleučilište u Zagrebu. Kandidat brani rad pred tročlanom ispitnom komisijom koja ga ocjenjuje.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om uz odgovarajuće obrazloženje

Ukupno opterećenje od 135 sati studentu donosi 5 ECTS boda a uključuje istraživanje odabrane teme, provođenje planiranog istraživanja prema metodologiji i predviđenom postupku, obradu i interpretaciju dobivenih podataka, pisanje završnog rada, te obranu istog.

Nakon uspješno obranjenog završnog rada, studenti dobivaju svjedodžbu i naziv sukladan zakonu.

4. MJESTA IZVOĐENJA STUDIJSKOG PROGRAMA

Zdravstveno veleučilište u Zagrebu, Mlinarska cesta 38, Ksaver 209, Opće i Specijalne bolnice i Instituti, rehabilitacijske i socijalne Ustanove te Udruge osoba s onesposobljenjem

POPIS KLINIČKIH RADILIŠTA

R.B.	NASTAVNA BAZA – RADILIŠTE
1.	Klinički bolnički centar - Rebro Zagreb Kišpatićeva 12, Zagreb
2.	Sveučilište u Zagrebu - Medicinski fakultet, Šalata 11, Zagreb
3.	Specijalna bolnica za rehabilitaciju Stubičke Toplice, Park Matije Gupca 1, Stubičke Toplice
4.	Klinička bolnica Dubrava, Aleja Gojka Šuška bb Zagreb
5.	Specijalna bolnica za medicinsku rehabilitaciju Krapinske Toplice, Ljudevita Gaja 2, Krapinske Toplice
6.	Klinička bolnica Sestre milosrdnice, Vinogradska 29, Zagreb
7.	Psijhijatrijska bolnica Vrapče, Bolnička cesta 32, Zagreb
8.	Specijalna bolnica za zaštitu djece s neurorazvojnim i motoričkim smetnjama, Goljak 2, Zagreb.
9.	Klinički zavod za rehabilitaciju i ortopedsku pomagala, Božidarevićeva 11, Zagreb
10.	Centar za odgoj, obrazovanje i osposobljavanje djece i mladeži, Špoljarov prilaz 2, Dubrava, Zagreb
11.	Centar za autizam, Dvorničićeva 6, Zagreb
12.	Centar za rehabilitaciju Zagreb, Orlovac 2, Zagreb
13.	Hrvatska udruga gluhoslijepih osoba «Dodir», Vodnikova 8, Zagreb
14.	Klinika za dječje bolesti Klaićeva, Klaićeva 16, Zagreb
15.	Dom umirovljenika Trnje, Poljička ulica 12, Zagreb
16.	Društvo osoba s cerebralnom i dječjom paralizom Zagreb, Zahradnikova 12, Zagreb.
17.	Klinika za tumore, Služba za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, Ilica 197, Zagreb
18.	CeDePe-Društvo osoba s cerebralnom i dječjom paralizom Zagreb, Dalmatinska 1
19.	Dom za starije i nemoćne „Sanatorij Čorluka“, Orešje 5b
20.	Dom za starije i nemoćne osobe „Centar“, Klaićeva 10
21.	Dom za starije i nemoćne osobe „Kuća sv. Franje“, Ulica sv. Izidora 5, Odra
22.	Udruga Ozana-Dnevni centar za rehabilitaciju i radne aktivnosti za odrasle osobe s invaliditetom, Ulica grada Vukovara 239
23.	Centar za rehabilitaciju Silver, Štefanovec 34
24.	Dječja bolnica Srebrnjak, Srebrnjak 100
25.	Psijhijatrijska bolnica Sveti Ivan, Jankomir 11
26.	Mali dom-Zagreb, Dnevni centar za rehabilitaciju djece i mladeži, Baštijanova 1D
27.	Dom za starije i nemoćne osobe Park, Ivanićgradska 52
28.	KBC Sestre milosrdnice Klinika za tumore, Ilica 197
29.	Klinika za dječje bolesti Zagreb Klinika za pedijatriju, Klaićeva 16
30.	Klinička bolnica Dubrava Klinika za psijhijatriju, Av. G. Šuška
31.	Udruga roditelja djece s posebnim potrebama Put u život – PUŽ, Đakovačka 11
32.	Otto Bock Adria Prodavaonica ortopedskih cipela, Ul.dr.Franje Tuđmana, Sveta Nedelja